

ΕΡΓΑΤΙΚΗ αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

8 Οκτώβρη 2014 www.sekonline.gr No 1142

**Τετάρτη απεργία στους Δήμους,
Παρασκευή σε όλο το Δημόσιο**

ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΕΙΝΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ - ΟΧΙ ΟΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ

**70 χρόνια
από το τέλος της
ναζιστικής κατοχής**
σελ. 10, 11

**STOP στις βόμβες
του Ομπάμα
Διακήρυξη της
Διεθνιστικής
Σοσιαλιστικής Τάσης**

Οι ΗΠΑ, επικεφαλής ενός «συνασπισμού προθύμων» που συμπεριλαμβάνει χώρες μέλη του ΝΑΤΟ και Αραβικά καθεστώτα, έχουν εξαπολύσει ένα νέο πόλεμο στη Μέση Ανατολή. Ο Μπαράκ Ομπάμα και άλλοι δυτικοί ηγέτες μας βεβαιώνουν ότι πρόκειται για κάτι τελείως διαφορετικό από την πολεμική εκστρατεία του Τζορτζ Μπους. Στόχος τους, λένε, είναι απλά «να φθείρουν και τελικά να καταστρέψουν» την ομάδα που είναι γνωστή είτε ως Ισλαμικό Κράτος ή ISIS ή ISIL. Τα ΜΜΕ είναι γεμάτα από ανταποκρίσεις για τις σφαγές αυτής της ομάδας.

συνέχεια στη σελίδα 3
περισσότερα στη σελίδα 20

Αντίσταση
στη φασιστική απειλή
σε Ελλάδα και Ευρώπη

**Διεθνής
Αντιφασιστική
Συνάντηση**

11-12 ΟΚΤΩΒΡΗ

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ**
ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΟΚΤΩΒΡΗ 3μμ

**ΔΙΕΘΝΗΣ
ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ**
ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΟΚΤΩΒΡΗ 11μμ

ΚΕΕΡΦΑ
Κέντρο ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ
στο ΡΑΤΣΙΣΜΟ & ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ
www.antiracismaction.org Tel: 0211 82994, 210 5232971

**Αυτό το Σαββατοκύριακο
ανταποκρινόμαστε όλοι
στο κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ
Γήπεδο ΡΟΥΦ, 11-12 Οκτώβρη**

Γυρίστε στις σελίδες 8, 9, 12, 13

Αντίο Μπάσεμ

Τα ξημερώματα της Τετάρτης 1 Οκτώβρη, πέθανε από καρδιακή προσβολή στη Βηρυτό ο σύντροφος Μπάσεμ Τσιπ, σε ηλικία μόλις 34 ετών.

Ο Μπάσεμ ανήκε στη νέα γενιά επαναστατών του αραβικού κόσμου που άντλησε την έμπνευσή της από το νέο αντικαπιταλιστικό κίνημα που ξεπήδησε στο Σιάτλ το 1999. Ήταν ένας από τους οργανωτές της θρυλικής αντιπολεμικής διαδήλωσης της 15 Φλεβάρη 2003 στη Βηρυτό, σε μια περίοδο που οι δυνάμεις της αριστεράς στην περιοχή είχαν αυταπάτες και για τη Δύση και για τα τοπικά καθεστώτα. Η πρωτοβουλία είχε ονομαστεί «Όχι στον πόλεμο, όχι στις δικτατορίες».

Λίγο αργότερα ο Μπάσεμ έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στη δημιουργία στο Λίβανο του ρεύματος του **Διεθνούς Σοσιαλισμού**, όπου ανήκει και το **ΣΕΚ**. Συνεργάστηκε με αντιπροσωπείες της **Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο** από την Ελλάδα στα πλαίσια αντιπολεμικών συνεδρίων στη Βηρυτό ενάντια στις επεμβάσεις των ΗΠΑ και των προθύμων τους αλλά και ενάντια στην εισβολή του Ισραήλ στον Λίβανο το 2006.

Ο Μπάσεμ εργάστηκε πάντοτε στο πλευρό της Παλαιστινιακής αντίστασης κατά του Σιωνισμού, σε σύγκρουση με τις υποκρισίες των αραβικών καθεστώτων που μιλάνε υπέρ των Παλαιστίνων αλλά προδίδουν τους αγώνες τους. Η καταγωγή του ήταν από ένα χωριό στο νότιο Λίβανο που είχε υποφέρει από θρησκευτικές διαμάχες υποδουλισμένες από τους αποικιοκράτες παλιότερα, την άρχουσα τάξη του Λιβάνου στη συνέχεια, αλλά και από τη Συρία και το Ισραήλ.

Σταθερά

Είχε σταθερά θέση κατά των **σχεταριστικών θρησκευτικών διακρίσεων και συγκρούσεων, έδωσε μάχες μαζί με ισλαμικά κινήματα όπως η Χεζμπολάχ κατά των ισραηλινών επιθέσεων, αλλά δεν δίσταζε να ασκήσει κριτική στα λάθη τους. Το τελευταίο διάστημα δεν ήταν εύκολο μέσα στο Λίβανο να στηρίζεις την επανάσταση στη Συρία, καθώς η Χεζμπολάχ πήρε το μέρος του Άσαντ, αλλά αυτό δεν εμπόδισε τον Μπάσεμ να βοηθάει με κάθε τρόπο τους επαναστάτες στη Συρία.**

Συμμετείχε στο κίνημα για τα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων ΛΟ-ΑΤ, συγκρούστηκε με τους φασίστες και δέχθηκε πολλές φορές επιθέσεις για την αντιφασιστική δράση του. Ήταν πάντα παρών στις συνδικαλιστικές μάχες, περνώντας από το φοιτητικό στο εργατικό κίνημα.

Όπως γράφουν οι σύντροφοι από τους **Επαναστάτες Σοσιαλιστές της Αιγύπτου** «ο Μπάσεμ ήταν ηγετική φυσιογνωμία στην Αραβική επαναστατική αριστερά. Είχε την ικανότητα να συντονίζει μια κοινή διακήρυξη επαναστατικών οργανώσεων από διαφορετικές χώρες και να ολοκληρώνει τον απαραίτητο διάλογο μέσα σε λίγο χρόνο. Ήταν υπεύθυνος του θεωρητικού περιοδικού Διάρκής Επανάσταση που βοηθούσε στην κατανόηση του επαναστατικού μαρξισμού και της πολύπλοκης πραγματικότητας του αραβικού κόσμου».

Όλοι οι σύντροφοι που γνώρισαν και συνεργάστηκαν με τον Μπάσεμ τον θυμούνται σαν χαρακτήρα ήρεμο αλλά αποφασιστικό. Η τελευταία συνάντησή μας ήταν στο Λονδίνο στα πλαίσια του Μαρξισμού 2014 και της συνέλευσης της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης, όπου μαζί με τη **Μαρία Στύλλου** εκπροσωπήσαμε το ΣΕΚ. Η απώλειά του είναι τραγική, όχι μόνο για τους συντρόφους του **Σοσιαλιστικού Φόρουμ του Λιβάνου** αλλά για όλους τους επαναστάτες παντού.

Πάνος Γκαργκάνας

Το σφαγείο του “προσχέδιου” για τον Προϋπολογισμό

Με μεγαλοστομίες για επιστροφή της χώρας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης μετά από έξι χρόνια ύφεσης, έγινε τη Δευτέρα η παρουσίαση του προσχέδιου του προϋπολογισμού 2015, πριν κατατεθεί στη Βουλή, από τον αναπληρωτή υπουργό Οικονομικών Χρήστο Σταϊκούρα. Ενώ, τα μεγάλα ΜΜΕ αναπαρήγαγαν το κλίμα της “επιτυχίας” μιλώντας για προϋπολογισμό χωρίς νέα μέτρα και πρόσθετα βάρη για τους πολίτες.

“Η στροφή στην οικονομική ανάπτυξη προϋποθέτει τη συνέχιση της δημοσιονομικής προσαρμογής και την ολοκλήρωση των διαρθρωτικών αλλαγών” αναφέρει το προσχέδιο. Και μόνο αυτή η πρόταση αρκεί για να καταλάβει κανείς ότι η συνταγή της λιτότητας, των απολύσεων, των ιδιωτικοποιήσεων, γενικότερα όλης της μνημονιακής πολιτικής, θα συνεχιστεί αμείωτη.

Ένα πράγμα που σίγουρα χαρακτηρίζει το προσχέδιο του προϋπολογισμού είναι η αβεβαιότητα. Όλα τα στοιχεία που περιλαμβάνει βασίζονται σε “εκτιμήσεις”, “προβλέψεις”, “προοπτικές” τόσο για την εξέλιξη του προϋπολογισμού του τρέχοντος έτους όσο και για του επόμενου χρόνου. Στην πραγματικότητα, δηλαδή, όλα είναι στον αέρα. Το άλλο είναι η ασάφεια. Κανένα από τα οικονομικά μεγέθη δεν εξειδικεύεται ανά υπουργείο ή άλλο φορέα αφήνοντας ανοιχτό το τι θα δοθεί σε κρίσιμους τομείς όπως της υγείας ή της παιδείας.

Παρά τις αβεβαιότητες και τις ασάφειες, η σφαγή που έχει γίνει τα τελευταία χρόνια στη χρηματοδότηση των κοινωνικών αναγκών αλλά και αυτή

που ετοιμάζουν στη συνέχεια, δεν κρύβεται με τίποτα. Οι συνολικές δαπάνες τακτικού προϋπολογισμού και προγράμματος δημοσίων επενδύσεων προβλέπονται το 2015 σε 55,6 δις ευρώ, από 57,3 δις το 2014 και 63,9 δις το 2013. Από αυτές, οι πρωτογενείς δαπάνες (στις οποίες περιλαμβάνονται μισθοί, συντάξεις, ασφάλιση) μειώνονται σε 41,8 δις από 42,4 δις το 2014, 44,2 δις το 2013, 59 δις το 2009. Δηλαδή μαχαίρι 29% μέσα στα μνημονιακά χρόνια της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.

Περικοπές

Συγκεκριμένα οι δαπάνες για μισθούς και συντάξεις “προβλέπονται” στα 18,6 δις, όταν το 2009 ήταν 25,5 δις. Μείωση, δηλαδή, κοντά 7 δις μέσα σε έξι χρόνια. Αυτό είναι το αποτέλεσμα των περικοπών των μισθών και συντάξεων, της κατάργησης του 13ου και 14ου μισθού, των διαθεσιμότητων και των απολύσεων και όλων των μνημονιακών μέτρων. Ο νέος προϋπολογισμός συνεχίζει αυτή την καταστροφή.

Οι μόνοι που εξαιρούνται βέβαια είναι οι δικαστικοί και οι ένστολοι, για τους μισθούς των οποίων ο νέος προϋπολογισμός προβλέπει έξτρα κονδύλι 541 εκατ. ευρώ. Αντίστοιχα, οι δαπάνες για ασφάλιση, περίθαλψη, κοινωνική προστασία προβλέπονται για το 2015 σε 13,9 δις, όταν το 2013 ήταν 15,9 δις, ενώ το 2009 ήταν 17,2 δις. Αυτό σημαίνει 2 δις λιγότερα για την πρόνοια σε μια διετία και κοντά 4 δις λιγότερα σε μια εξαετία.

Τα ίδια ισχύουν για την χρηματοδότηση σε υγεία και παιδεία. Μπορεί η κατηγοριοποίηση των κονδυλίων ανά

υπουργείο να μην περιλαμβάνεται στο προσχέδιο του 2015, αλλά τα στοιχεία των άγριων περικοπών τα τελευταία χρόνια δείχνουν τι πρόκειται να γίνει. Οι δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού για το υπουργείο Υγείας για παράδειγμα ήταν γύρω στα 6,6 δις το 2009. Το 2013 είχαν πέσει στα 5,3 δις (μείωση 1,3 δις). Αντίστοιχα για το υπουργείο Παιδείας, οι δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού το 2009 ήταν στα 7,8 δις. Το 2013 είχαν πέσει στα 4,9 δις (μείωση κοντά 3 δις). Μια τέτοια λεηλασία κρύβεται πίσω από τα μεγάλα λόγια περί θετικού ρυθμού οικονομικής μεγέθυνσης 2,9% φέτος αλλά και επίτευξης πρωτογενούς πλεονάσματος στο 2,9% του ΑΕΠ.

Κατά τα άλλα, το προσχέδιο πανηγυρίζει γιατί η ανεργία από 24,5% (1.309.213 άτομα σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία) το 2014 προβλέπεται να διαμορφωθεί στο 22,5% (σε εθνικολογιστική βάση). Ή για το ότι το κρατικό χρέος αναμένεται το 2015 στα 316,1 δις ευρώ και 167,9% του ΑΕΠ από 318,6 δις και 174,8% του ΑΕΠ το 2014.

“Δε θα υπάρξει νέο δάνειο, νέο μνημόνιο, νέα μέτρα” επαναλαμβάνουν με κάθε ευκαιρία Σαμαράς και Βενιζέλος. Ο πρώτος μάλιστα, όπως ακριβώς πριν τις Ευρωεκλογές είχε εξαγγείλει την έξοδο της χώρας στις αγορές, έφτασε τώρα να μιλάει για έξοδο από το μνημόνιο στα τέλη του 2014. Στην πραγματικότητα, ο νέος προϋπολογισμός είναι από μόνος του, με τρεις λέξεις, “το νέο μνημόνιο” της συγκυβέρνησης.

Λένα Βερδέ

2/10, Πανυγειονομική απεργία

Καμιά αναμονή!

Ο κοινοβουλευτισμός ποτέ δεν ήταν υπόδειγμα δημοκρατίας. Ακόμη και στην εποχή των αστικών επαναστάσεων, τότε που οι αστοί διεκδικούσαν δημοκρατικές ελευθερίες από τις απολυταρχικές μοναρχίες, οι μεγάλες επιλογές δεν κρίνονταν στα κοινοβούλια αλλά στους δρόμους. Οι γυναίκες του Παρισιού παράτησαν τους πάγκους στην ψαραγορά και τη λαχαναγορά για να οργανώσουν την πορεία στις Βερσαλλίες ενάντια στο βασιλιά Λουδοβίκο, χωρίς να περιμένουν τότε θα τελειώσουν οι αγορεύσεις των μεγάλων κοινοβουλευτικών ανδρών της Γαλλικής επανάστασης του 1789.

Πάντα ο κοινοβουλευτισμός είναι έρμαιο μιας κυρίαρχης τάξης που είναι μειοψηφία μέσα στην κοινωνία: του 1% που ελέγχει περισσότερο πλούτο από όλο το υπόλοιπο 99% μαζί. Αυτή η αθλιότητα γίνεται χειρότερη σε περιόδους που το κοινοβούλιο βρίσκεται σε αναντιστοιχία με την λεγόμενη κοινή γνώμη ακόμη και με τους δικούς του όρους. Μια κυβέρνηση μισητή μπορεί και ελέγχει τη βουλή αφού η αστική δημοκρατία δεν έχει καμιά πρόβλεψη για ανάκληση των εκπροσώπων.

Εδώ βρισκόμαστε. Ο Σαμαράς και ο Βε-

νιζέλος ξέρουν πολύ καλά ότι ακόμη και τα συρρικνωμένα ποσοστά που πήραν τα κόμμά τους το 2012 σήμερα αποτελούν άπιαστο στόχο. Αλλά επιμένουν να κάνουν επίδειξη πολιτικής «σταθερότητας» προκαλώντας ψήφο εμπιστοσύνης σε μια βουλή που θα έπρεπε να είχε πάει σπίτι της.

Στημένο παιχνίδι

Ακόμη, όμως, και αυτό το στημένο παιχνίδι είναι χαμένο. Μια κυβέρνηση που κάνει τέτοιες κινήσεις ομολογεί ότι έχει χάσει τον πραγματικό έλεγχο. Τι περιμένει να πετύχει; Θέλει να μαντρώσει τους βουλευτές της κυβερνητικής πλειοψηφίας για τις ψηφοφορίες που ακολουθούν, για τα «προαπαιτούμενα» της Τρόικας, για τον Προϋπολογισμό, για να προλάβει να περάσει όλες τις επιθέσεις της έστω στην τελική ευθεία.

Το μήνυμα είναι ξεκάθαρο- δεν μπορούμε να περιμένουμε τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Η μεγάλη πλειοψηφία που θέλει να σταματήσει τις απολύσεις, τις περικοπές και τις λεηλασίες πρέπει να μιλήσει στο πεζοδρόμιο.

Όσοι στηρίζουν τις ελπίδες τους στον ΣΥΡΙΖΑ και περιμένουν να έρθει η ώρα της

κάλπης για να εκφραστούν, βάζουν αυτογκόλ στις ίδιες τις προσδοκίες τους. Όσο πιο πολύ περιμένουν, τόσο πιο πολύ μεγαλώνει το βάρος των «τετελεσμένων» που χρειάζεται να ανατρέψουμε.

Δεν υπάρχει καμιά προοπτική ότι η οικονομική κατάσταση βελτιώνεται. Στη Σύνοδο του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας που γίνεται στην Ουάσιγκτον, είναι υποχρεωμένοι να ομολογήσουν ότι οι περσινές προβλέψεις για έξοδο από την κρίση διαψεύστηκαν. Ο ίδιος ο Ντράγκι, που προβάλλεται ως αντίπαλο δέος στη λιτότητα της Μέρκελ, δήλωσε ωμά ότι η παροχή «ρευστότητας» για τις ελληνικές και κυπριακές τράπεζες εξαρτάται από την παραμονή των δυο χωρών κάτω από «προγράμματα επιτήρησης».

Η μαζική δράση για να ανατρέψουμε Τρόικες, Μνημόνια και Νεοναζί μαζί με την κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων είναι μονόδρομος. Όσο πιο γρήγορα κλιμακώσουμε τη δράση προς αυτή την κατεύθυνση, τόσο πιο πολύ θα εξασφαλίσουμε ότι η ανατροπή δεν θα μείνει στα μισά του δρόμου, όπως υπολογίζουν αυτοί που τρέχουν να δεσμεύσουν και την επόμενη κυβέρνηση με αποφάσεις αυτής της πεθαμένης βουλής.

Αντιπολεμική διακήρυξη

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Στην πραγματικότητα η εκστρατεία βομβαρδισμών κατά του ISIS είναι συνέχεια του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» του Μπους. Το ISIS αναδύθηκε μέσα στο χάος που προκάλεσε η αμερικάνικη εισβολή το Ιράκ. Άνθισε χάρη στο σεχταριστικό θρησκευτικό εμφύλιο πόλεμο που διεξάγει το καθεστώς του Μπασάρ αλ Άσαντ για να καταστρέψει την επανάσταση στη Συρία – έναν εμφύλιο που τροφοδοτήθηκε από τους φανατικούς συμμάχους των ΗΠΑ στη Σαουδική Αραβία και τα άλλα κράτη του Κόλπου. Επίσης, το διεφθαρμένο και θηριώδες σεχταριστικό καθεστώς του Νούρι αλ Μαλί-κι που οι ΗΠΑ στήριξαν για να σταθεροποιήσουν το Ιράκ, προκάλεσε αυξανόμενη αγανάκτηση στη Σουνίτικη μειοψηφία, την οποία εκμεταλλεύτηκε το ISIS για να κατακτήσει τη Φαλούτζα και τη Μοσούλη.

Οι δικαιολογίες που προβάλλονται για την εκστρατεία κατά του ISIS – η «μεσαιωνική» ιδεολογία του και η ωμότητα των μεθόδων του- είναι ακριβώς οι ίδιες που είχαν χρησιμοποιηθεί για την Αλ Κάιντα, για να δικαιολογήσουν την εισβολή στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ. Είναι γεγονός ότι η ιδεολογία του ISIS είναι αντιδραστική και οι μέθοδοί του αποκρουστικές – ιδιαίτερα ο τρόπος που στοχοποιεί τους Σιίτες μουσουλμάνους και τους χριστιανούς και έτσι σαμποτάρει την ανάπτυξη ενός ενωτικού κινήματος κατά των δυτικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και των τοπικών συμμάχων τους.

Εκστρατεία

Ωστόσο, η εκστρατεία των ΗΠΑ πολύ απλά θα ενισχύσει την επιρροή του ISIS, γιατί επιτρέπει στους τζιχαντιστές να εμφανίζονται ως οι πραγματικοί μαχητές κατά του ιμπεριαλισμού. Αυτοί που εξαπέλυσαν τους πολέμους που κατέστρεψαν το Αφγανιστάν και το Ιράκ δεν μπορούν να έχουν την εμπιστοσύνη κανενός ότι θα προστατέψουν όσους απειλούνται από το ISIS, παραδείγματος χάρη τους Κούρδους στη βόρεια Συρία. Δεν πρόκειται για «ανθρωπιστικό πόλεμο», αλλά για πόλεμο που έχει στόχο να διατηρήσει την κυριαρχία του δυτικού καπιταλισμού στη Μέση Ανατολή και να αναστυλώσει την αντιδραστική πολιτική τάξη πραγμάτων που στηρίζει αυτή την κυριαρχία.

Υπάρχει εναλλακτική λύση απέναντι και στις δυο πλευρές αυτού του πολέμου. Το 2011 οι Αραβικές μάζες έδειξαν ότι μπορούν να ξεσηκωθούν με λαϊκές επαναστάσεις ενάντια σε διεφθαρμένες και θηριώδεις δικτατορίες, στην Τυνησία, στην Αίγυπτο, στη Συρία. Πραγματική αλλαγή αναδύθηκε από τα κάτω, ανατρέποντας τον Μπεν Αλί στην Τυνησία και τον Μουμπάρακ στην Αίγυπτο, χωρίς τη συμβολή των ΗΠΑ που στήριζαν και τους δυο αυτούς τυράννους. Οι αντεπαναστάσεις που επιδίωξαν την καταστροφή αυτών των εξεγέρσεων έχουν δημιουργήσει τις συνθήκες μέσα στις οποίες η αντίδραση με διάφορες μορφές – ΗΠΑ, Ισραήλ, καθεστώς Άσαντ, Σαουδική Αραβία, ISIS- έχει καταφέρει να ανακτήσει την πρωτοβουλία των κινήσεων. Είμαστε, όμως, βέβαιοι ότι νέες επαναστατικές εκρήξεις θα αναγκάσουν τις αντιδραστικές δυνάμεις να πισωγυρίσουν. Στο μεταξύ, δεσμευόμαστε να κινητοποιηθούμε ενάντια στο νέο πόλεμο και όλες τις καταστροφές που φέρνει.

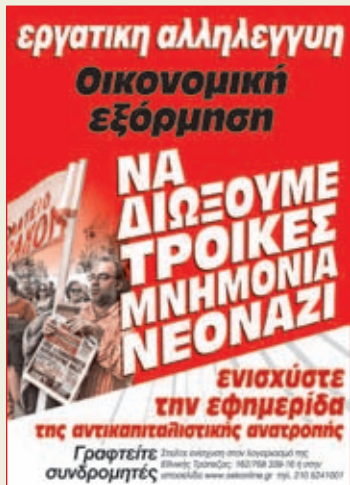
Το Συντονιστικό της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης, 7 Οκτώβρη 2014

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ Στόχος 120.000€

Άλλα 6.900 ευρώ συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα ανεβάζοντας τον δείκτη της οικονομικής εξόρμησης για την Εργατική Αλληλεγγύη στα 23.000 ευρώ.

Ευχαριστούμε για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Φωτεινή Τ. 200 ευρώ, από 100 Μαρίζα Ψ., Δημήτρης Δ. και Λευτέρης Α., Μαρία Ν. και Μιχάλης Κ. 60 και 55 ευρώ αντίστοιχα, από 50 ευρώ Κώστας Β., Μανώλης Φ., Δημήτρης Ζ., Γιάννης Π., Δάνος Π., Γιάννης Β. 40, Θράσος Τ. και Βασίλης Τ. από 30, από 20 ευρώ Γιώργος Α., Μάριος Τ., Κίμωνας, Αλέξανδρος Π., Στέλλα Μ., Δήμητρα Κ., Ρούμπα Α., Χριστίνα Κ. και Βασίλης Κ., Πέτρος Μ. 15, Γιώργος Π. 10, από 5 ευρώ Νεκτάριος Χ., Δέσποινα Π., Βάσω Α., Νίκος Β., Κυριάκος Α. Ευχαριστούμε επίσης όσους και όσες γράφτηκαν συνδρομητές: Γιώτα Γ., Τάκης Θ., Κώστας Κ., Γιάννης Τ., Μαρίνος Τ., Δημήτρης Ζ., Μιχάλης Κ.

Στις εργατικές εξορμήσεις συγκεντρώθηκαν 50 ευρώ στην Πάτρα, 110 ευρώ στο Γεννηματά, από 20 ευρώ στο Λαϊκό και στο Αγλαΐα Κυριακού, από 10 ευρώ στο δήμο Βριλησίων και Γλυφάδας, 7 ευρώ στο δήμο Ν. Φιλαδέλφειας. Συνεχίζουμε με εξορμήσεις σε κάθε χώρο, στις σχολές και στις γειτονιές, καλώντας στο αντιφασιστικό διήμερο της ΚΕΕΡΦΑ αλλά και στις εκδηλώσεις για τα 70χρονα από την απελευθέρωση της Αθήνας.

Συνέδριο της ΠΟΕΣΥ

Ολοκλήρωσε τις εργασίες του το 7ο συνέδριο της ΠΟΕΣΥ, εκλέγοντας νέο ΔΣ, το οποίο σε σχέση με το προηγούμενο, βρίσκεται σε πιο δεξιόστροφη – μνημονιακή κατεύθυνση αν και δεν έχει συγκροτηθεί ακόμα σε σώμα.

Ενδεικτικό είναι ότι το μνημονιακό μπλοκ δεν ψήφισε το ψήφισμα αλληλεγγύης προς τους κλάδους που αγωνίζονται (π.χ. καθαρίστριες, σχολικοί φύλακες, υγειονομικοί, δημοτικοί υπάλληλοι, απεργοί της κοκα-κολα, απολυμένοι των Τσιμέντων Χαλκίδας, κλπ).

Μεγάλο μέρος παρεμβάσεων των συνέδρων τους, αναλώθηκε σε ανούσιες αναφορές σε πλαίσια αιτημάτων και όχι σε αναζήτηση αγωνιστικής κλιμάκωσης και κοινωνικών συμμαχιών με άλλους κλάδους, λες και υπάρχει κυβέρνηση πρόθυμη να διαπραγματευτεί με τα συνδικάτα.

Στον αντίποδα, η ΕΡΤ, το ασφαλιστικό, οι εργαζόμενοι με Δελτία Παροχής Υπηρεσιών, η ανάγκη κλιμάκωσης των αγώνων εντός και εκτός των ΜΜΕ, η ατολμία της ΠΟΕΣΥ να συντονιστεί ουσιαστικά και όχι απλώς τυπικά με άλλες ομοσπονδίες, την προηγούμενη περίοδο, ήταν οι βασικοί άξονες των παρεμβάσεων των συνέδρων του Μετώπου για την Ανατροπή.

Η υπόλοιπη αριστερά, δυστυχώς συνέχισε την διαλυτική τακτική που ακολούθησε επί τρία χρόνια στο προεδρείο της ΠΟΕΣΥ.

Ενδεικτικό ήταν ότι στην ψηφοφορία για αλλαγή του απαρχαιωμένου καταστατικού, η μάχη χάθηκε από το φιλομνημονιακό μπλόκ, καθώς έλειπαν οι 12 από τους 20 συνέδρους της Συσπείρωσης (ΣΥΡΙΖΑ) και η ψηφοφορία χάθηκε με 29-34.

Αντιπαράθεση

Μια ημέρα πριν η ίδια αντιπαράθεση μεταξύ των δύο μπλοκ, στο θέμα της αίτησης εγγραφής της Ένωσης Φωτορεπόρτερ (ΕΦΕ) στην ΠΟΕΣΥ, κερδήθηκε στην κόντρα με τις δυνάμεις της συγκυβέρνησης.

Το «Μέτωπο για την Ανατροπή», ψηφοδέλτιο που συγκρότησαν στο συνέδριο, δύο σχήματα από Αθήνα και Θεσσαλονίκη, εξέλεξε μια έδρα στο ΔΣ της ΠΟΕΣΥ και δύο στο γενικό συμβούλιο.

Οι σύνεδροι του Μετώπου σε όλη τη διάρκεια των διαδικασιών, ήταν με διαφορά η πιο συμπαγής και σταθερή παρουσία με συνεχή παρακολούθηση των διαδικασιών, παρεμβάσεις και ψηφίσματα σε αντίθεση με την εικόνα των «μεγάλων παρατάξεων», που ο κύριος όγκος των συνέδρων τους απουσίαζε για μέρες (μερικοί ήρθαν μόνο για να ψηφίσουν).

Την έδρα του Μετώπου στο νέο Δ.Σ. της ΠΟΕΣΥ, που αντιστοιχεί στην ένωση συντακτών Μακεδονίας - Θράκης, καταλαμβάνει ο **Γιάννης Γκίρμπας**, εργαζόμενος στην αυτοδιαχειριζόμενη ΕΤ3 (στα μισά της θητείας θα τον διαδεχτεί η **Μαρίνα Μεϊντάνη** από την ΕΣΗΕΜΘ) και τις δύο έδρες στο γενικό συμβούλιο, καταλαμβάνουν ο **Νάσος Μπράτσος** ΕΣΗΕΑ – εργαζόμενος στο *ertopen* και ο **Γιώργος Παυλόπουλος** ΕΣΗΕΑ, από την εφημερίδα Ημερησία.

Συνεχίζουμε στις μάχες του σήμερα και του αύριο, δυναμικά και αποφασιστικά...

Νάσος Μπράτσος

μέλος του γενικού συμβουλίου της ΠΟΕΣΥ, με το «Μέτωπο για την Ανατροπή»

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΔΗΜΩΝ

Εμπρός για απεργία διαρκείας

Με στάση εργασίας την Τετάρτη 8/10 από τις 11:30πμ μέχρι τη λήξη του ωραρίου, συνεχίζει η ΠΟΕ ΟΤΑ, τις κινητοποιήσεις ενάντια στον επανέλεγχο των συμβάσεων. Με τη διαδικασία του επανελέγχου, ο Μητσοτάκης προσπαθεί να απολύσει χιλιάδες πρώην συμβασιούχους που με αγώνες είχαν κατακτήσει το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή εργασία πριν μια δεκαετία. Οι εργαζόμενοι στους δήμους της Αττικής θα διαδηλώσουν στις 12μες στο υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και θα ακολουθήσει πορεία στα γραφεία του Σώματος Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, στη Λεωφ. Συγγρού. Αντίστοιχες κινητοποιήσεις την ίδια μέρα καλούνται από την ομοσπονδία, σε όλη τη χώρα.

Με αυτό τον τρόπο δίνεται συνέχεια στη σύγκρουση, με την κυβέρνηση να έχει χάσει την πρώτη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση σε όλο το δημόσιο, μια που η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων αρνήθηκαν να αξιολογηθούν. Όμως δεν πρόκειται να παραιτηθεί από τις επιθέσεις της. Πιστεύουν ότι η εφαρμογή της αξιολόγησης αλλά κυρίως ο επανέλεγχος των συμβάσεων θα τους προσφέρει τη δεξαμενή των απολύσεων που χρειάζονται, γι' αυτό επιμένουν και απειλούν με προσφυγές στη δικαιοσύνη, όσες δημοτικές αρχές επιμείνουν στην άρνηση.

Σαμαράς και Μητσοτάκης έχουν δεσμευτεί απέναντι στην τρόικα για 6.500 απολύσεις μέχρι τον Δεκέμβρη. Είναι αποφασισμένοι να προχωρήσουν στο στόχο των απολύσεων και στη διάλυση των δημόσιων υπηρεσιών, πα-

Συγκέντρωση της ΠΟΕ-ΟΤΑ έξω από το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης στις 11/9

ρόλο που παραπαίουν, γιατί ο μοναδικός σύμμαχος που έχουν εκτός από τα δικαστήρια, είναι η τρόικα και η ΕΕ.

Μια σειρά δημοτικά συμβούλια έχουν αποφασίσει να μην δώσουν στοιχεία στο υπουργείο.

Είναι μια σκληρή μάχη, είναι θετικό ότι υπάρχει μια τέτοια στάση από μια σειρά δημοτικά συμβούλια αλλά δεν μπορεί και δεν πρέπει να μείνει απλά στα χέρια των δημάρχων.

Χρειάζεται οι εργαζόμενοι στους δήμους και τα σωματεία τους, να πάρουν στα χέρια τους αυτόν τον αγώνα και να απαντήσουν με το δυνατότερο όπλο: την απεργία με διάρκεια.

“Σκουπιδιάρα”

Σε αυτή την κατεύθυνση δουλεύουν οι εργαζόμενοι που συσπειρώνονται γύρω από το δίκτυο της “Σκουπιδιάρας”, με προκήρυξη που εξέδωσαν και διακινούν στα δημαρχεία και τους χώρους των ΟΤΑ. Μεταξύ άλλων αναφέρουν:

“Οι καταλήψεις των δημαρχείων στις 30 Σεπτέμβρη, όπου οργανώθηκαν, είχαν μεγάλη επιτυχία. Έδειξαν ότι οι συνάδελφοι καταλαμβάνουν την κρισιμότητα της μάχης και έχουν τη διάθεση να παλέψουν. Αυτό που χρειάζεται είναι η Ομοσπονδία να κάνει ένα καθαρό κάλεσμα ότι ξεκινάμε τον αγώνα. Για να μην αφήσουμε την κυβέρνηση να βρεί τα προσχήματα για να απολύσει χιλιάδες συναδέλφους και να δώσει τις δημοτικές υπηρεσίες βορά στα χέρια των ιδιωτικών συμφερόντων που караδοκούν.

Ετσι οι απειλές του προεδρείου της ΠΟΕ ΟΤΑ στον Μητσοτάκη δεν θα μείνουν λόγια αλλά θα γίνουν μαζική δράση από τον κλάδο.

Γι' αυτό χρειάζεται να προχωρήσουμε σε κύκλο γενικών συνελεύσεων σε κάθε σωματείο δήμου με πρόταση – εισήγηση από την ομοσπονδία για απεργία με διάρκεια. Απεργία οργανωμένη όπως ξέρουν να οργανώνουν οι εργαζόμενοι στους δήμους. Περιφρουρημένη για να μην δουλέψει καμία υπηρεσία, να μην βγει καμία σκουπιδιάρα.

Όμως δεν περιμένουμε μέχρι τότε. Αντίθετα χρειάζεται να βάλουμε από τώρα άμεσα να οργανώσουμε σε κάθε δήμο ένα πλατύ μέτωπο αντίστασης στην αξιολόγηση και την πολιτική της κυβέρνησης που διαλύει τους παιδικούς σταθμούς, την καθαριότητα και τις υπηρεσίες που έχουν ανάγκη όλοι οι εργαζόμενοι. Να οργανώσουμε συσκέψεις συντονισμού με τους καθηγητές, τους δασκάλους, τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία, στον ΕΟΠΠΥ και κάθε εργατικό κομμάτι. Με αυτόν τον τρόπο όχι μόνο χτίζουμε συμμαχίες για τον αγώνα μας αλλά πολύ περισσότερο απλώνουμε το απεργιακό μέτωπο, βάζοντας στον αγώνα όλους τους κλάδους που έχουν ανοιχτούς λογαριασμούς με την κυβέρνηση και την πολιτική της.

Οι εργαζόμενοι στους δήμους μπορούν να γίνουν για μια ακόμη φορά η αιχμή του δόρατος για όλους τους εργαζόμενους για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και την πολιτική της. Για να ανοίξουμε με τους αγώνες μας την προοπτική των εργατών”.

Για την οργάνωση της κλιμάκωσης και του συντονισμού, η Σκουπιδιάρα καλεί σε σύσκεψη την Πέμπτη 16/10, στις 6μμ, στα γραφεία της ΠΟΕ ΟΤΑ.

Δήμος Περιστερίου

Την παραβίαση (και πολλές φορές την παντελή έλλειψη) των μέτρων ασφαλείας και υγιεινής καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ, με αφορμή το θάνατο του 52χρονου Κώστα Κατσιαδούρη, εργάτη καθαριότητας του Δήμου Περιστερίου.

Το περιστατικό έγινε στην οδό Κωνσταντινουπόλεως στο Περιστερί όταν επερχόμενο Ι.Χ αυτοκίνητο έπεσε με ορμή στο πίσω μέρος του απορριμματοφόρου του Δήμου.

“Δεν είναι το πρώτο θύμα που θρηνεί ο πολύπαθος χώρος των εργαζομένων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης” τονίζει η ΠΟΕ ΟΤΑ σε ανακοίνωσή της. “Ένας χώρος που ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια με την υποχρηματοδότηση, την έλλειψη ανθρώπινου δυναμικού και την έλλειψη μηχανολογικού εξοπλισμού, οδηγεί νομοτελειακά στην έντονη εντατικοποίηση της εργασίας με πολλές φορές δυσάρεστα αποτελέσματα”. Στον αποχαιρετισμό τους οι συνάδελφοί του από το σωματείο του δήμου Περιστερίου, στέλνουν το δικό τους μήνυμα: “αυτοί είναι οι πλαστοί και οι τεμπέληδες εργαζόμενοι του κλάδου μας, που λοιδορούμενοι αλλά και με πενιχρά πλέον έσοδα, συνεχίζουν συνειδητά την εργασία τους στις πιο δύσκολες συνθήκες. Καλό ταξίδι φίλε Κώστα”.

Νοσοκομείο Σπάρτης

Ευρύ κάλεσμα για την έμπρακτη συμπαράσταση συνδικάτων, συλλογικοτήτων και τοπικών φορέων, απευθύνει το Συντονιστικό των Νοσοκομείων, με αφορμή τη δίωξη για τη συνδικαλιστική δράση της Φωτεινή Μανωλάκου, υπάλληλο του Νοσοκομείου Μολάων. Συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί τη Δευτέρα 13/10, στις 9:30μμ, στο Νοσοκομείο της Σπάρτης.

Η συνδικαλίστρια διώκεται παράνομα, δυο φορές για τα ίδια πειθαρχικά παραπτώματα, την “αδικαιολόγητη αποχή από τα καθήκοντά της και σοβαρή απείθεια” γιατί υπο την κάλυψη της ΠΟΕ-ΔΗΝ και του πρωτοβάθμιου σωματείου της ως αντιπρόεδρός του, αρνήθηκε να μετακινηθεί παράνομα από το Νοσοκομείο Μολάων στο Νοσοκομείο της Σπάρτης (70 χλμ.).

Αρχικά, από τον Αναπληρωτή Διοικητή της επιβλήθηκε η ποινή του προστίμου των αποδοχών 15 ημερών. Εν συνεχεία, η Διοικήτρια, για τα ίδια “παραπτώματα” την παραπέμπει στο Δ.Σ. του Νοσοκομείου με εισήγηση την παραπομπή της στο Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό, που σημαίνει ότι η εργαζόμενη θα τεθεί σε αργία χωρίς αποδοχές, όπως προβλέπεται για την αδικαιολόγητη αποχή.

Το ΕΣΥ δεν θα γίνει Ανώνυμη Εταιρία

Με την αισιοδοξία ότι η ΕΣΑΝ ΑΕ και οι νέες επιθέσεις, θα μπλοκαριστούν όπως μπλοκαρίστηκε η αξιολόγηση, εκατοντάδες εργαζόμενοι στα νοσοκομεία και όχι μόνο, διαδήλωσαν έξω από το υπουργείο Υγείας στις 2/10.

Έντονη ήταν η παρουσία αντιπροσωπειών από νοσοκομεία της επαρχίας όπως του Ηρακλείου Κρήτης (ΠΑΓΝΗ), της Πάτρας, της Κορίνθου και της Θεσσαλονίκης και προφανώς της Αθήνας με το Γεννηματά, το Αττικό, τον Αγ.Σάββα, το Τζάνειο, το Θριάσιο, το ΨΝΑ, μεταξύ άλλων, να δίνουν δυναμικό παρών. Μια μέρα πριν, το απόγευμα της Τετάρτης 1/10, συλλαλητήρια για την Υγεία είχαν πραγματοποιηθεί σε μια σειρά πόλεις της χώρας, με συμμετοχή τοπικών φορέων, εργατικών σωματείων κι οργανώσεων της αριστεράς.

“Είναι άλλη μια απεργιακή κινητοποίηση στις πάρα πολλές που έχουμε πραγματοποιήσει το τελευταίο εξάμηνο δίνοντας σκληρά τη μάχη ενάντια στην εφαρμογή του νόμου της αξιολόγησης” τόνισε στη απεργιακή συγκέντρωση ο Κώστας Καταραχιάς από το σωματείο του Αγ.Σάββα και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων και συνέχισε: “Είναι μια μάχη που δίνουμε όλο αυτό το διάστημα με ανυπακοή χιλιάδων συναδέλφων, τη συντριπτική πλειοψηφία μέσα στα νοσοκομεία. Μέχρι στιγμής έχουμε καταφέρει να ακυρώσουμε τα σχέδια της κυβέρνησης.

Ήρθε η ώρα να κλιμακώσουμε απεργιακά για να ολοκληρώσουμε αυτό που έχουμε ξεκινήσει. Να ξεκινήσουμε από τώρα να οργανώνουμε την απεργία στις 10/10, που έχει υποσχεθεί και η ΑΔΕΔΥ και οι Ομοσπονδίες, για να στείλουμε το μήνυμα της κλιμάκωσης κι ότι δεν θα αφήσουμε μια ετοιμόρροπη, παραπαίουσα αλλά και πολύ επικίνδυνη κυβέρνηση, να κερδίσει χρόνο. Με τις συνελεύσεις μας κι όλο τον κόσμο της ανυπακοής, να απαιτήσουμε απεργιακή συνέχεια, με απεργιακές επιτροπές, με οργάνω-

Από την απεργιακή συγκέντρωση εργαζομένων στα νοσοκομεία, 2/10

ση από τα κάτω”.

“ΕΡΤ – Ρομά – Νοσοκομεία – Όλοι μαζί στην απεργία”, ήταν ένα από τα χαρακτηριστικά συνθήματα που ακούστηκαν καθ’οδόν προς το Σύνταγμα, καθώς οι Ρομά του Χαλανδρίου και οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ, έδωσαν το δικό τους στίγμα ενότητας και αλληλεγγύης. Μαζί τους οι εργαζόμενοι του ΥΠΠΟ κι ο Συντονισμός Ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες.

Χαιρετισμός

“Οι Ρομά του Χαλανδρίου και οι συμπαραστάτες τους μπαλαμέ, που ξεβράκωσαν την κυβέρνηση τη Δευτέρα και την Τρίτη, χαιρετίζουν τον αγώνα σας” είπε από το βήμα της συγκέντρωσης ο Νίκος Γεωργίου, μέλος της ΚΕΕΡΦΑ Χαλανδρίου που μαζί με πολυπληθή αντιπροσωπεία του καταυλισμού συμμετείχε στη διαδήλωση.

“Οι Ρομά μαζί με τους συμπαραστάτες τους, πολιτικές δυνάμεις της αριστεράς, την ΚΕΕΡΦΑ κι απλούς κατοίκους του Χαλανδρίου, ανάγκασαν τις προηγούμενες δυο μέρες, την αστυνομία και τα ΜΑΤ να φύγουν με την ουρά στα σκέλια. Σε κάθε εκβιασμό τους απαντούσαμε με την κλιμάκωση. Σε κάθε τελεσίγραφο, δυναμώναμε τα οδοφράγματα και τους αναγκάσαμε να φύγουν. Είμαστε μαζί σας για τους ενωμένους αγώνες εργαζομένων, Ρομά και μπαλαμών, ενάντια σε αυτή την κυβέρνηση, για να τους διώξουμε μια ώρα πιο γρήγορα”.

Την κατεύθυνση της άμεσης απεργιακής κλιμάκωσης δίνουν οι αντικαπιταλιστές υγειονομικοί του “Νυστεριού”, με προκήρυξη που διακινείται ήδη από την επόμενη της απεργίας στους χώρους της Υγείας.

“Συνάδελφοι/σες μπορούμε να τους νικήσουμε. Ήδη έχουμε την εμπειρία από την μάχη ενάντια στην αξιολόγηση, το πώς στριμώξαμε σε συνεχείς υποχωρήσεις την κυβέρνηση με τον αγωνιστικό απεργιακό ξεσηκωμό μας. Η απόφαση για νέα απεργία στις 10/10 μπορεί να ανοίξει το δρόμο για κλιμάκωση με απεργία διαρκείας. Με αποφάσεις γενικών συνελεύσεων, να εξασφαλίσουμε ότι θα πραγματοποιηθεί.

Η κυβέρνηση ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης για να κερδίσει λίγο ακόμα χρόνο, εμείς θα της δώσουμε απεργίες για να την στείλουμε στα σκουπίδια της ιστορίας, μαζί με όσους ρίξαμε με τους αγώνες μας, τον Καραμανλή, τον ΓΑΠ και τον Παπαδήμο.

Καλούμε τις ηγεσίες των ΠΟΕΔΗΝ, ΟΕΝΓΕ, αλλά και της ΑΔΕΔΥ να σημανούν γενικό ξεσηκωμό, να αποφασίσουν την οργάνωση 24ωρης απεργίας στις 10/10, για να ανοίξουμε το δρόμο για 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες, μην αφήνοντας καμιά δυνατότητα στην κυβέρνηση να ανασυντάσσεται την ώρα που βρίσκεται με την πλάτη στον τοίχο. Είναι ώρα να μετατρέψουμε τα αδιέξοδά της σε άτακτη υποχώρηση και κατάρρευση” αναφέρει μεταξύ άλλων το Νυστέρι.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Έχουμε έρθει από το Ηράκλειο Κρήτης, αντιπροσωπεία από το σωματείο εργαζομένων του ΠΑΓΝΗ. Συμμετέχουμε στην απεργία και τη διαδήλωση της ΠΟΕΔΗΝ ενάντια στην ΕΣΑΝ ΑΕ και την αξιολόγηση, θεωρώντας ότι σαφώς μπορούμε να νικήσουμε αυτή τη μάχη.

Ειδικά για την αξιολόγηση, μέχρι τώρα έχουμε καταφέρει να σπάσουμε τρεις φορές τις ημερομηνίες που έχει καθορίσει το υπουργείο ως καταληκτικές. Ήδη στο δικό μας σωματείο ετοιμαζόμαστε για την επόμενη δράση που θα γίνει με τη νέα απόπειρα μοιράσματος των φύλλων αξιολόγησης. Έχουμε σκοπό να τα μαζέψουμε ένα ένα. Τα μηνύματα που παίρνουμε είναι αισιόδοξα, καθώς κανένας από τους συναδέλφους μας δεν θέλει να συμμετέχει σε αυτό το φιάσκο. Κανείς δεν περισσέυει από τα νοσοκομεία. Στο Ηράκλειο, η συμμετοχή στην απεργία είναι μεγάλη. Την ίδια ώρα με εμάς εδώ, διαδηλώνουν συνάδελφοι έξω από την υγειονομική περιφέρεια όπως επίσης και την Τετάρτη 1/10, έγινε ένα πολύ καλό συλλαλητήριο στην πλατεία στα Λιοντάρια, με τη συμμετοχή των περισσότερων από τα σωματεία του δημοσίου.

Τώρα έχουμε να δώσουμε και τη μεγάλη μάχη με τη νέα επίθεση του Βορίδη, την ΕΣΑΝ ΑΕ. Στην πραγματικότητα εάν μπουν οι μέτοχοι και τα νέα διοικητικά συμβούλια κι όλα όσα σχεδιάζει ο Βορίδης, πια δεν θα μιλάμε για δημόσια Υγεία, για εργασιακά δικαιώματα. Θα μιλάμε για ατομικές συμβάσεις εργασίας, αλλά πολύ περισσότερο θα στερήσει την πρόσβαση στην Υγεία σε μεγάλο κομμάτι πληθυσμού.

Το αμέσως επόμενο διάστημα θα προχωρήσουμε σε συνελεύσεις και θα δούμε με ποιούς τρόπους θα μαζικοποιήσουμε κι άλλο το σωματείο. Μέσα στις σκέψεις μας είναι το μόνιμο κλείσιμο ταμείων που βάζουν χαράτσια στους ασθενείς και η συγκρότηση ενός μετώπου για την Υγεία που θα αφορά όλη την κοινωνία του Ηρακλείου, με συμμετοχή σωματείων, φορέων κλπ.

Βάσω Αθανασάκη, εργαζόμενη ΠΑΓΝΗ

Είμαστε ξανά έξω από το υπουργείο Υγείας με αγωνιστική διάθεση. Είναι αίσθηση όλης της κοινωνίας ότι η Υγεία δέχεται επίθεση. Οι ασθενείς είναι πάρα πολλοί και οι εργαζόμενοι είμαστε λίγοι. Δεν μπορούμε να λειτουργούμε άλλο πια με το φιλότιμο, όπως συνεχίζουμε να κάνουμε μέχρι τώρα.

Το θέμα της αξιολόγησης ξαναστάληκε στις καλές νύχτες. Πήραν την απάντησή τους από εμάς τους εργαζόμενους. Έχουμε απόλυτο δικίο στον αγώνα μας γιατί παλεύουμε να διατηρήσουμε την Υγεία ως δημόσιο και κοινωνικό αγαθό. Θα τα καταφέρουμε. Δυστυχώς ο κόσμος βάλλεται από πολλά. Ο καπιταλισμός έχει χτυπήσει πολύπλευρα τους ανθρώπους. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι αυτός ο κόσμος έχει αίσθηση για τα ψέματα που λέγονται και θα δυναμώσει τον αγώνα του για να διεκδικήσει το αυτονόητο. Την ίδια του τη ζωή.

Εμείς που δουλεύουμε στα νοσοκομεία βλέπουμε πως εισχωρούν εταιρίες όπως η Ζίμενς κλπ. Προσπαθούν να φάνε ό,τι ανήκει στον ελληνικό λαό. Η διάθεσή μας είναι να αγωνιστούμε με νύχια και με δόντια για να μην το επιτρέψουμε. Σε αυτό τον αγώνα θέλουμε τη συμπαράσταση και τη συμμετοχή όλου του κόσμου.

Αγγελική Γεωργούλη, εργαζόμενη Αγ.Σάββα

Συναυλία για την Ψυχική Υγεία

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η συναυλία ενάντια στη διάλυση της Ψυχικής Υγείας που οργάνωσε ο Ενιαίος Σύλλογος Εργαζομένων στο ΨΝΑ, το απόγευμα της Δευτέρας, 6/10, στην πύλη του νοσοκομείου.

Εκατοντάδες έδωσαν το παρών, μεταξύ άλλων, εργαζόμενοι από όλα τα νοσοκομεία της περιοχής μαζί με το

Συντονιστικό των Νοσοκομείων, μέλη των τοπικών ΕΛΜΕ και των σωματείων των ΟΤΑ της δυτικής Αθήνας, δημοτικές κινήσεις κι οργανώσεις της αριστεράς και φυσικά αγωνιζόμενα εργατικά κομμάτια όπως οι σχολικοί φύλακες, οι καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών και οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ, στο ραδιόφωνο της οποίας έπαιξε σε ζωντανή μετάδοση.

Δαφνί, 6/10

ΑΔΕΔΥ: Στάση εργασίας και συλλαλητήριο 10/10

Στάση εργασίας από το πρωί ως τις 12 το μεσημέρι και συλλαλητήριο έξω από το Συμβούλιο της Επικρατείας καλεί η ΑΔΕΔΥ την Παρασκευή 10 Οκτώβρη. Όπως αναφέρει το κάλεσμα της Συνομοσπονδίας «εκδικάζεται στο ΣΤΕ η αίτηση ακύρωσης κατά των αποφάσεων του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης με τις οποίες επιχειρεί να θέσει σε εφαρμογή το νομοθετικό πλαίσιο της αξιολόγησης – λαιμητόμου».

Μέχρι στιγμής η «αξιολόγηση» και ο «επανελέγχος» μετατροπής των συμβάσεων έχουν μπλοκάρει παρά τους δικαστικούς εκβιασμούς και τις ντρίπλες-υποσχέσεις από τη μεριά της κυβέρνησης.

Η απόφαση της ΑΔΕΔΥ να κηρύξει απεργία-αποχή αγκαλιάστηκε από την συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων, ενώ παρά την απόφαση του Δικαστηρίου να βγάλει την κινητοποίηση παράνομη και καταχρηστική, δεκάδες Σωματεία και Ομοσπονδίες έσπευσαν να καλύψουν τους εργαζόμενους κηρύσσοντας από τη δική τους μεριά την αποχή. Παράλληλα, μαζική ήταν η διαδήλωση που οργανώθηκε έξω από τον Άρειο

Πάγο στις 23 Σεπτέμβρη ημέρα που εκδικάζονταν και η υπόθεση των Καθαριστριών.

Η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ είχε υποσχεθεί 24ωρη απεργία για τις 10 Οκτώβρη. Παρόλα αυτά, με την τακτική των καθυστερήσεων το μόνο που έβγαλε ως απόφαση ήταν η στάση εργασίας. Αυτή η επιλογή δεν βοηθάει στην κλιμάκωση του αγώνα που ζητά η βάση όλων των κλάδων για να μην περάσουν οι απολύσεις.

Τα πρωτοβάθμια σωματεία μπορούν να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους. Έχουν τη δυνατότητα να κηρύξουν στάση εργασίας από τις 12μ και μετά, έτσι ώστε να μην δουλέψει κανείς εκείνη την ημέρα και να γίνει ένα νέο μεγάλο συλλαλητήριο στο κέντρο της Αθήνας.

Νέο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ θα γίνει στις 17/10, ενώ την Τρίτη 7/10 ήταν προγραμματισμένη συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής (σε ώρα που η ΕΑ είχε κλείσει την ύλη της) για να βγάλει εισήγηση και πρόγραμμα δράσης.

Η πρόταση των **Παρεμβάσεων** αναφέρει ανάμεσα σε άλλα τα παρακάτω:

«Κατεύθυνση παρατεταμένης απεργιακής σύγκρουσης με την πολιτική Κυβέρνη-

σης - ΕΕ- ΔΝΤ - Κεφαλαίου. Καμιά αυταπάτη, οι νόμοι καταργούνται στα πεζοδρόμια. Για την ανατροπή όλων των σχεδιαζόμενων νέων μέτρων (διάλυση εργασιακών σχέσεων, ιδιωτικοποιήσεις, χτύπημα εισοδήματος, νέο μισθολόγιο συνδεδεμένο με την αξιολόγηση, φορολογία, διάλυση συνδικαλιστικών ελευθεριών, αντιασφαλιστική επιδρομή, τσεκούρωμα των συντάξεων, διάλυση ταμείων κλπ).

Για αυτό χρειάζεται:

Κύκλος Γενικών Συνελεύσεων σε όλο το Δημόσιο με πρόταση από το Γενικό Συμβούλιο για επαναλαμβανόμενες (48ωρες, 3ημερες κλπ) απεργιακές κινητοποιήσεις, με έναρξη μέσα στον Οκτώβρη. Τις αποφάσεις των Πρωτοβάθμιων Σωματείων και Ομοσπονδιών θα επικυρώσει το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ που θα συγκληθεί για να κηρύξει την έναρξη των κινητοποιήσεων.

Καλούμε να συγκροτηθούν Συντονισμοί Πρωτοβάθμιων Σωματείων σε τοπικό επίπεδο.

Να συγκληθεί άμεσα η σύσκεψη των Πρωτοβάθμιων Σωματείων, Ομοσπονδιών και Επιτροπών Αγώνα».

Κάτω τα χέρια από τις συντάξεις!

Πάνω από τρεις χιλιάδες συνταξιούχοι συμμετείχαν στην μεγάλη διαδήλωση που ξεκίνησε από την πλατεία Κλαυθμώνος την Πέμπτη 2 Οκτώβρη ενάντια στις περικοπές στις συντάξεις και τα νέα μέτρα που ετοιμάζει η κυβέρνηση. Μετά από ομιλίες αντιπροσώπων των συνταξιοδικών ενώσεων, ακολούθησε πορεία μέχρι το Μέγαρο Μαξίμου. Την ίδια μέρα έγινε συγκέντρωση των συνταξιούχων και στο Ρέθυμνο.

«Έχουμε κατέβει στο δρόμο για τα ζητήματα που προσπαθεί να επιβάλλει η κυβέρνηση πάνω στις συντάξεις. Έχει υπονομεύσει την υγεία, έχει κάνει μεγάλη επίθεση. Έχουμε κατέβει σήμερα σε μια μεγάλη συγκέντρωση για να διεκδικήσουμε ότι θα πάρουμε πίσω όσα είχαμε πριν τέσσερα χρόνια. Εμείς είμαστε αυτοί που μεταπολεμικά προσφέραμε τη ζωή μας στα εργοστάσια, στις οικοδομές, στα πλοία. Προσφέραμε πολλά λεφτά στο μεγάλο κεφάλαιο που έπαιρνε αυτά τα λεφτά και τα έβγαζε στις Κανάριους Νήσους, στην Ελβετία, στις Μπαχάμες και δεν ξέρω που αλλού. Ιδρώσαμε, ματώσαμε και ζητάμε σήμερα με τον αγώνα μας να μας ξαναγυρίσουν πίσω αυτά που μας κλέψανε. Δεν νοείται σήμερα να ζούμε σε αυτή την κατάσταση της φτώχειας και της εξαθλίωσης. Πρέπει να δοθούν όλα πίσω!» μας είπε ο Χρήστος, συνταξιούχος της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης και μέλος της νεοσύστατης **Πρωτοβουλίας Συνταξιούχων** (όπου συμμετέχουν ανένταχοι, φίλοι και μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ).

Με τα πανό τους ήταν εκεί ο **Σύνδεσμος Συνταξιούχων Δημοσίου Αθήνας**, τα **Σωματεία Συνταξιούχων του ΙΚΑ** από **Νίκαια-Κορυδαλλό**, από **Αιγάλεω-Αγία Βαρβάρα-Χαϊδάρη**, από **Βύρωνα**, από **Αγίους Αναργύρους-Ίλιον-Πετρούπολη**, από **Άγιο Δημήτριο-Άλιμο**, από **Ηλιούπολη-Δάφνη-Υμηττό**, από **Πειραιά**, από **Μενίδι**, από **Αγία Παρασκευή**. Οργανωμένα είχαν κατέβει ακόμα η **Ένωση**

Συνταξιούχων ΙΚΑ-ΟΑΕΕ, ο **Πανελλήνιος Σύλλογος Συνταξιούχων ΔΕΚΟ-Τραπεζών**, τα **Σωματεία Συνταξιούχων Καλλιθέας και Αρτέμιδας**, η **ΠΑΣΑΣ-ΔΕΗ**, η **Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα Απόστρατων** και η **Πρωτοβουλία Συνταξιούχων** (συνωνυμία, αυτή η κίνηση πρόσκειται στο ΣΥΡΙΖΑ).

Τα βασικά αιτήματα της συγκέντρωσης ήταν:

«Καμιά περικοπή σε κύριες και επικουρικές συντάξεις. Άμεση επαναφορά των δώρων και του επιδόματος άδειας. Επαναφορά του ΕΚΑΣ στους κάτω από 65 χρονών. Άμεση έκδοση κύριων και επικουρικών συντάξεων. Επαναφορά των προγραμμάτων λουτροθεραπειών και κοινωνικού τουρισμού. Άμεση συνταξιοδότηση στους επαγγελματίες που θεμελιώνουν δικαίωμα. Κάλυψη σε φάρμακα, ιατρικές εξετάσεις, δωρεάν θεραπεία σε όσους το έχουν ανάγκη, χωρίς προϋποθέσεις και προαπαιτούμενα». Φωτογραφίες από τη διαδήλωση μπορείτε να δείτε στο sekonline.gr.

Νεκτάριος Δαργάκης

Εκλογές ΙΣΑ Ψηφίζουμε Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή

Εκλογές πραγματοποιούνται στον Ιατρικό Σύλλογο Αθήνας, τον μεγαλύτερο της χώρας, στις 12 και 13 Οκτώβρη, στο Ολυμπιακό Ποδηλατοδρόμιο του ΟΑΚΑ.

Το Νυστέρι καλεί σε στήριξη του αγωνιστικού ψηφοδελτίου Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή, στο οποίο συμμετέχει μαζί με την ΑΡΣΙ (Αριστερή Ριζοσπαστική Συνεργασία Ιατρών) και πολλούς ανένταχτους αγωνιστές κι αγωνίστριες γιατρούς.

Πρόκειται για ένα ενωτικό εκλογικό κατέβασμα που το δυνάμωμά του θα σημάνει ενίσχυση όλων όσων δώσανε τις μάχες των απεργιών, των επισχέσεων, των κινητοποιήσεων μέσα στα νοσοκομεία, μέσα από την δύναμη των γενικών συνελεύσεων, των επιτροπών αγώνα και των συντονισμών. Όλων όσων υπερασπίζουν την επιβίωση της δημόσιας υγείας και των εργασιακών δικαιωμάτων, κόντρα στα μνημόνια και τις κυβερνήσεις της τρόικας.

Πρόκειται για ένα αντιφασιστικό εκλογικό κατέβασμα καθώς για πρώτη φορά στην ιστορία του Ιατρικού Συλλόγου Αθήνας, η Χρυσή Αυγή επιχειρεί να κατέβει στις εκλογές και οι δυνάμεις του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή, πρωτοστατούν στη μάχη εναντίον τους, κόντρα στη συναίνεση των φιλοκυβερνητικών παρατάξεων που επέτρεψαν το κατέβασμα των νεοναζί.

Το Νυστέρι συμμετέχει στο Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή (ΑΡΣΙ, Νυστέρι – Πρωτοβουλία Γένοβα, ανεξάρτητοι) με τους παρακάτω υποψήφιους:

Υποψήφιοι στον ΙΣΑ, για ΔΣ και ΠΙΣ:

Αργύρης Χρίστος, Γιάννης Γιάννης, Καταραχιάς Κώστας, Κεφαλά Μαρία, Ρόδης Διονύσης (Σάκης), Τσιρώνης Γεώργιος, Φεσσά Χρυσούλα (Σύλβια), Παππάς Νικόλαος, Ντάσιου Μαρία, Λιμάτης Παναγιώτης, Λιόντος Αντώνιος

Για Πειθαρχικό: Κουγιουμτζόγλου Ιωάννης

Στον ΙΣΠ για ΔΣ και ΠΙΣ: Γραβάνης Δήμος

Καταγγελία

Καταγγελία κατά του Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Θαλάσσιου Πάρκου Αλόννησου έχουν βγάλει τα ναυτεργατικά σωματεία καθώς «δεν εφαρμόζει τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας της κατηγορίας που είναι νηολογημένο το πλοίο, για τα μέλη του πληρώματος του Ε/Γ -Επιστημονικών Εφαρμογών «ΑΛΟΝΝΗΣΟΣ» ΝΣ 05, οι οποίοι προσλήφθηκαν μέσω ΑΣΕΠ με σύμβαση ορισμένου χρόνου».

Οι ναυτεργάτες βρίσκονται από την 1η Σεπτέμβρη σε επίσχεση εργασίας αφού «δεν αμείβονται όπως απαιτείται με βάση τη ΣΣΕ για Ακτοπλοϊκά Φορτηγά κάτω των 500 κοχ, αντίθετα ενώ οι κρατήσεις τους γίνονται με βάση τη ΣΣΕ, ο μισθός που τους καταβάλλεται είναι με βάση το Ενιαίο Μισθολόγιο του Δημοσίου».

Σε επίσχεση εργασίας βρίσκεται και ο Πλοίαρχος Γ , **Χουσεΐν-Χατζηγεωργίου Χαμάντα-Ευάγγελος** σύμφωνα με καταγγελία που έστειλε στην Εργατική Αλληλεγγύη. Ανάμεσα σε άλλα καταγγέλλει ότι παρόλο που είχε βγει πρώτος σε μόρια, μετά την προκήρυξη των θέσεων εργασίας έγινε προσπάθεια να μην προσληφθεί, ότι μετά από πιέσεις αναγκάζεται να δουλεύει σε άλλα σκάφη του ίδιου φορέα, ενώ ο Φορέας του χρωστά δεδουλευμένα (μισθός, επιδόματα, άδειες που ανέρχονται σε πάνω από 2500 χιλιάδες ευρώ).

Προχωράμε συντονισμένα

Την Τετάρτη 8 Οκτώβρη στις 6μμ στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας θα γίνει σύσκεψη του Συντονισμού ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες. Θα είναι η πρώτη συνάντηση του Συντονισμού μετά την πανελλαδική του Συνέλευση που έγινε στις 28 Σεπτεμβρη.

Έχει ήδη κυκλοφορήσει προκήρυξη για τη συνέχεια των μαχών, με πρώτη τη σύγκρουση με τον προϋπολογισμό που κατεβάζει η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου. «Κλιμακώνουμε

απεργιακά» είναι το μήνυμα του Συντονισμού. Ένα κομμάτι της προκήρυξης τονίζει ότι «η μάχη που θα συνολικοποιήσει την σύγκρουση, θα είναι η σύγκρουση με τον προϋπολογισμό ο οποίος αποτυπώνει οικονομικά τη συνέχιση της επίθεσης. Μέχρι τότε δεν περιμένουμε αλλά οργανώνουμε τους χώρους μας για να κλιμακώσουμε απεργιακά ενάντια στον προϋπολογισμό των περικοπών.

Οργανώνουμε το άπλωμα του συντονισμού σε όλες τις γειτονιές. Πρωτοστατούμε στη

συντονισμένη δράση στις γειτονιές για να μην περάσει η αξιολόγηση και ο επανέλεγχος των συμβάσεων. Επιδιώκουμε την κοινή δράση των εργαζόμενων σε δήμους, εκπαίδευση, υγεία, κλπ για να απλώσουμε το μέτωπο της σύγκρουσης με τις απολύσεις, την διάλυση των δημόσιων αγαθών και υπηρεσιών σε κάθε δήμο. Γι' αυτόν το λόγο, την επόμενη περίοδο, οργανώνουμε εξορμήσεις σε χώρους δουλειάς για το άνοιγμα της συμμετοχής περισσότερων σωματείων, συνδικαλιστών και

εργαζόμενων στον Συντονισμό.

Στηρίζουμε σε πόλεις έξω από την Αθήνα, τη συγκρότηση συντονισμών όπου δεν υπάρχουν.

Παίρνουμε την πρωτοβουλία σε συνεργασία με τους εργαζόμενους της ΕΡΤ, για την πραγματοποίηση πανεργατικής κινητοποίησης στις 7 Νοέμβρη στην Αγ. Παρασκευή, στον ένα χρόνο από την εισβολή των ΜΑΤ στο Ραδιομέγαρο».

Επίσης, ο Συντονισμός καλεί στη σύσκεψη εργαζόμενων των δήμων την Πέμπτη 16/10 στις 6μμ στα γραφεία της ΠΟΕ-ΟΤΑ.

Μανώλης Σταθόπουλος Σχολικοί Φύλακες

«Σαν σήμερα πέρσι στις 28 Σεπτεμβρη ξεκινήσαμε την μεγάλη πορεία μας από τη Θεσσαλονίκη. Μάλλιασε η γλώσσα μου να λέω ότι ο αγώνας αυτός δεν ανήκει σε 10 άτομα, ανήκει σε όλους τους σχολικούς φύλακες. Είτε περπάτησαν ένα μέτρο, είτε περπάτησαν χίλια μέτρα, είτε περπάτησαν 560 χιλιόμετρα.

Βρισκόμαστε στην πιο δύσκολη φάση, οι πρώτες απολύσεις μετά από 110 χρόνια για όσους ψάχνουν πότε ήταν οι προηγούμενες απολύσεις στο δημόσιο. Μας έβγαλαν στο δρόμο. Ποιους; Απλούς εργαζόμενους. Γιατί; Γιατί εγκατα-

λειφθήκαμε από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες που κινήθηκαν στα όρια της συνενοχής, σχεδόν συναίνεσαν σε αυτές τις απολύσεις. Δεν είμαστε ούτε συνδικαλιστικοί παράγοντες, ούτε κάτι άλλο. Είμαστε απλοί στρατιώτες σε αυτή τη μάχη. Δόθηκε μια σκληρή μάχη, όχι μόνο από μας. Δεν θα χτίσουμε εδώ το επαναστατικό μας βιογραφικό. Κάποιοι λένε ήρωες. Εμένα

μπορεί να μου ακούγεται ωραίο, να κολακεύομαι, αλλά για μένα είναι γράμμα κενού περιεχομένου οποιοσδήποτε αγώνας αν δεν αποτελέσει εφελτήριο για νέους αγώνες.

Εμείς συνεχίζουμε σε μία μάχη που από την αρχή είπαμε ότι πρέπει να είναι συλλογική, δεν μπορεί κανείς μόνος του. Φανταστείτε μια διελκυστίνδα. Από τη μια μεριά έχουμε τη συγκυβέρνηση που όλα τα «συνεταιράκια» έχουν ενώσει τις δυνάμεις τους. Με τη μαύρη προπαγάνδα τους που λέει ότι «δεν αλλάζει τίποτα, καθίστε στον καναπέ σας, δεν γίνεται τίποτα». Και έχουν βάλει και Ποτάμια, και Ελιές, και τους πάντες. Από την άλλη μεριά οι εργαζόμενοι. Δεν φτάνουν οι Σχολικοί Φύλακες από μόνοι τους, ούτε οι Καθαρίστριες από μόνες τους, ούτε οι απεργοί της Κόκα Κόλα, ούτε η ΕΡΤ και τόσα άλλα κινήματα.

Ο μεγαλύτερος εχθρός μας είναι η ανάθεση. Υπάρχουν εργαζόμενοι που περιμένουν τις κάλπες, άλλοι πιστεύουν ότι θα αναθέσουμε στους Πορτοσάλτε και τους Πρετεντέρηδες να μας λύσουν το πρόβλημα. Υπάρχει και μία άλλη ανάθεση. Βγήκαν μπροστά οι Φύλακες ή οι Καθαρίστριες. Ας τους αφήσουμε αυτούς και θα καθαρίσουν την μπουγάδα. Δεν γίνεται έτσι. Η ερώτηση είναι τι κάνει ο καθένας από μας. Οργανώνουμε να είμαστε όλοι μαζί στα Κέντρα Αγώνα, εδώ και πάνω από 120 μέρες στην Καραγιώργη Σερβίας δίπλα στις Καθαρίστριες. Στην πλατεία Αριστοτέλους στη Θεσσαλονίκη με τους καθηγητές, με το SOS Χαλκιδική, με την ΕΡΤ. Έχουμε δώσει όρκο τιμής να μην λυγίσουμε αν οι συνάδελφοι μας δεν γυρίσουν πίσω. Δώσαμε όρκο τιμής να μην λυγίσουμε αν οι καθαρίστριες, οι καθηγητές, η ΕΡΤ, οι εργαζόμενοι της Κόκα Κόλα δεν γυρίσουν πίσω. Αν αυτή την πολιτική δεν την τσακίσουμε. Είναι δύσκολος ο δρόμος, αλλά είμαστε αποφασισμένοι. Μας ενώνει ένα σύνθημα «αυτοί μιλάνε για κέρδη και ζημιές, εμείς μιλάμε για ανθρώπινες ζωές». Θα τα καταφέρουμε».

Στο προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης (Νο1141) είχαμε παρουσιάσει την Συνέλευση του Συντονισμού ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες που έγινε στις 28 Σεπτεμβρη. Σε αυτό το φύλλο παρουσιάζουμε τις τοποθετήσεις τριών ακόμα εργαζόμενων: του Μανώλη Σταθόπουλου από τους Σχολικούς Φύλακες, της Μαρίας Αλιφιέρη από το Νοσοκομείο Αγλαΐα Κυριακού και τον Γιώργου Ασλάνη από το Υπουργείο Πολιτισμού.

Μαρία Αλιφιέρη Νοσοκομεία

«Ύστερα από αυτό που κάνανε οι εργάτες στην Μανωλάδα, αυτό που κάνουμε στα νοσοκομεία είναι πολύ λίγο. Θα τους στηρίξουμε και σαν εργαζόμενοι και σαν σωματείο στον αγώνα που κάνουμε.

Είμαι από το Αγλαΐα Κυριακού όπου το σωματείο πήρε απόφαση να συμμετέχει και να στηρίζει τη σημερινή μας συνέλευση. Το προηγούμενο διάστημα είχαμε μια επιτυχία στα νοσοκομεία, καταφέραμε να μπλοκάρουμε την αξιολόγηση. Αυτό φάνηκε και από την προσπάθειά τους να βγάλουν την απεργία- αποχή παράνομη και καταχρηστική.

Η μεγαλύτερη νίκη ήταν άλλη και θα φέρω το παράδειγμα από το δικό μας νοσοκομείο. Ύστερα από πολύ μεγάλο διάστημα, οι εργαζόμενοι μπήκαν πολύ δυνατά στη μάχη. Στο αμφιθέατρο ξεκινήσαμε με 50 άτομα και φτάσαμε στα 200 στις Γενικές Συνελεύσεις που έγιναν. Επί μία εβδομάδα κάναμε κινητοποιήσεις με πολύ μαζική συμ-

μετοχή. Με πρόταση των εργαζόμενων κάναμε κατάληψη στη διοίκηση και το πιο σημαντικό είναι ότι συμμετείχαν όλοι, το είχαν κάνει δική τους υπόθεση.

Έχουμε φτάσει το 95% των εργαζόμενων να έχει γραφτεί στο σωματείο. Σημαντικός ήταν και ο ρόλος του Συντονισμού. Όταν ο ΕΟΠΥΥ έκανε απεργία διαρκείας ήταν μεγάλο παράδειγμα για να το συζητήσουμε

μες στα νοσοκομεία. Εργαζόμενοι από τον ΕΟΠΥΥ κάναμε περιοδείες για να μας ενημερώσουν. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να συνεχιστεί και να στηρίξουμε το Συντονισμό ακόμα περισσότερο.

Μπροστά μας έχουμε το διήμερο κινητοποιήσεων 1-2 Οκτώβρη. Έχουμε βάλει αιτήματα παραπάνω από το να αποσυρθεί η αξιολόγηση. Θέλουμε ανοιχτά νοσοκομεία και καλύτερες συνθήκες εργασίας για μας. Θέλουμε δημόσια δωρεάν υγεία για όλους. Τέλος, το παράδειγμα της ΕΡΤ μπορούμε να το αξιοποιήσουμε. Μπορούμε να έχουμε εργατικό έλεγχο στα νοσοκομεία, να τα διοικήσουμε καλύτερα και να τα κρατήσουμε ανοιχτά».

Γιώργος Ασλάνης ΥΠ.ΠΟ.

« Ε γ ώ ήρθα να σας πώ για την... Αμφίπολη. Είναι ένα έργο φανταστικό, οι

Καρυάτιδες είναι απείρου κάλλους. Αυτό που δεν ξέρουμε βέβαια είναι ότι δεν υπάρχει σχεδιασμός για να κάνει τη σχεδιαστική τεκμηρίωση στην ανασκαφή. Οι σχεδιαστές έχουμε φύγει στο 70%.

Είμαι από το Συντονιστικό των Διαθέσιμων του Υπουργείου Πολιτισμού. Εμείς είμαστε 180 που έχουμε βγει σε διαθεσιμότητα. Οι περισσότεροι στην επαρχία.

Αυτό που μας έχει δώσει δύναμη να ανταπεξέλθουμε σ' ό,τι γίνεται είναι ο Συντονισμός. Ο συντονισμός με τους εκπαιδευτικούς, με τους σχολικούς φύλακες, με όλους. Μέσω του Συντονισμού έχουμε καταφέρει ο ένας να βρίσκεται δίπλα στον άλλο. Με μεγάλη χαρά βλέπω σήμερα καινούργιο κόσμο που δεν τους έχω συναντήσει καθόλου. Ένας από αυτούς είναι ο συμμαθητής μου ο Γιώργος Κιβωτός (από το ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων Φαρμακαποθήκης ΠΕΙ.ΦΑ.ΣΥΝ) που έχω να τον δω από την τρίμηνη κατάληψη της Σιβιτανιδείου πριν σχεδόν 20 χρόνια.

Απλά πρέπει όντως να βρισκόμαστε, να μπορούμε να ανταλλάζουμε απόψεις, να κάνουμε δράσεις γιατί μπορούμε να κάνουμε δουλειά. Αυτή η κυβέρνηση έχει μπει στην τελευταία ευθεία, πεθαίνει. Εγώ έτσι νιώθω, ότι αυτή η κυβέρνηση λήγει σύντομα. Αυτό όμως δεν πρέπει να μας καθησυχάζει, πρέπει να αγωνιστούμε ακόμα πιο δυνατά».

Διδάγματα απο τη Γαλλία

Τι συμβαίνει με τη Γαλλία;

Παρότι η Γαλλία επί 15 χρόνια γνώρισε μαζικούς αγώνες και ενώ το Σοσιαλιστικό Κόμμα (ΣΚ) επέστρεψε στην εξουσία το 2012, σήμερα είναι το Εθνικό Μέτωπο που κερδίζει από τις προδοσίες του ΣΚ και την κρίση της παραδοσιακής δεξιάς.

Το Νέο Αντικαπιταλιστικό Κόμμα (NPA), που γεννήθηκε μέσα στον ενθουσιασμό το 2009, έχασε τα δυο τρίτα των μελών του. Ο Ζαν-Λυκ Μελανσόν, εμβληματική προσωπικότητα του Μετώπου της Αριστεράς, παραιτήθηκε τον Ιούλη από την προεδρία του κόμματός του (το Κόμμα της Αριστεράς) το οποίο και συμμετέχει στο μέτωπο μαζί με το Κομμουνιστικό Κόμμα και διάφορα άλλα ρεύματα, μέρος των οποίων είναι και κομμάτια που έχουν σπάσει από το NPA. Το Μέτωπο της Αριστεράς είναι πλέον χωρίς αμφιβολίες νεκρό.

Αντικειμενικοί παράγοντες;

Αυτή η αντιστροφή της τάσης, το πωsgύρισμα των αγώνων, η κρίση της ριζοσπαστικής αριστεράς και η άνοδος της άκρας δεξιάς, δεν μπορεί να αποδοθεί σε αντικειμενικούς παράγοντες γιατί οι ευκαιρίες δεν λείψανε στη Γαλλία.

Για 15 χρόνια, από το Δεκέμβρη του 1995 μέχρι το φθινόπωρο του 2010 η Γαλλία γνώρισε μια περίοδο μαζικών αγώνων σε διάφορα μέτωπα: μαζικές απεργίες διάρκειας με τη συμμετοχή εκατομμυρίων εργαζομένων, αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά κινήματα, απεργίες των sans-papiers (μετανάστες χωρίς χαρτιά), εξεγέρσεις στα προάστια, αντιπολεμικό κίνημα, αγώνες ανέργων και φοιτητών, των επισφαλών εργαζομένων, καθώς και το κίνημα ενάντια στην παγκοσμιοποίηση.

Αυτό προκάλεσε μια έντονη πολιτικοποίηση που γέννησε, μετά τη νίκη του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα για την ευρωπαϊκή συνθήκη το 2006, εκατοντάδες συλλογικότητες που επανασυσπείρωσαν την αριστερά και το 2007, τη διαδικασία που έφερε την ίδρυση του NPA με 10.000 μέλη το 2009. Λίγο αργότερα ιδρύθηκε και το Μέτωπο της Αριστεράς.

Η στροφή του 2010

15 χρόνια αγώνων είχαν δημιουργήσει μια γενιά δεκάδων χιλιάδων ακτιβιστών σε διάφορα μέτωπα, που δεν ήταν μόνο αγωνιστές αλλά είχαν αρχίσει να αναγνωρίζουν ότι το πρόβλημα βρίσκεται στην γενική λογική του καπιταλισμού, είχαν αποκτήσει αυτό που ονομάζαμε μια αντικαπι-

ταλιστική συνείδηση. Η εμβέλειά τους έφτανε τις εκατοντάδες χιλιάδες νέους και εργαζόμενους, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να έρθουν σε σύγκρουση με τις παραδοσιακές ηγεσίες του εργατικού κινήματος. Το 2010 αυτοί οι ακτιβιστές πρωτοστάτησαν κόντρα στις συνδικαλιστικές ηγεσίες στο απεργιακό κίνημα που παραλίγο να εξελιχθεί σε γενική απεργία διάρκειας.

Ο λόγος για τον οποίο οι συνδικαλιστικές ηγεσίες κατάφεραν τελικά να σπάσουν την απεργία είναι ότι αυτές οι δεκάδες χιλιάδες ακτιβιστών, ή τουλάχιστον ένα σημαντικό κομμάτι αυτών, δεν συντονίζονταν από μια οργάνωση με ένα μίνιμουμ κοινών προοπτικών ώστε να προσφέρουν μια εναλλακτική ηγεσία. Οι παραδοσιακές ηγεσίες συνέχισαν να κυριαρχούν λόγω έλλειψης εναλλακτικής και το κίνημα αναδιπλώθηκε χωρίς να δώσει τη μάχη μέχρι το τέλος.

Το NPA και η λάθος εναλλακτική του Μετώπου της Αριστεράς

Το NPA, που ξεκίνησε μεταξύ 2008 και 2009 από τους επαναστάτες της LCR, θα μπορούσε να είχε γίνει αυτή η οργάνωση που θα συσπείρωνε δεκάδες χιλιάδες ακτιβιστές. Αλλά η LCR αποδείχθηκε ανίκανη να συνδέσει το κτίσιμο μιας πλατιάς οργάνωσης με την ανάγκη να επιχειρηματολογήσει μέσα σ' αυτήν για μια επαναστατική πολιτική. Μένοντας στα μισά του δρόμου, δεν έκανε ούτε το ένα ούτε το άλλο. Ως συνέπεια, αυτοί οι δεκάδες χιλιάδες ακτιβιστές δεν ήρθαν προς το NPA που είχε παραλύσει από τις διασπάσεις του πάνω σε διάφορα ζητήματα.

Ήταν το Μέτωπο της Αριστεράς που κέρδισε προσωρινά από το δυναμικό κίνημα (και την απογοήτευση) του 2010, με ορόσημο μια εντυπωσιακή εκλογική καμπάνια στις προεδρικές του 2012. Αυτή η καμπάνια όμως ήταν έκφραση μιας διπλής κίνησης. Ο δυναμισμός της καμπάνιας και η απήχησή της ήταν η έκφραση της γενίκευσης των αγώνων των 15 προηγούμενων χρόνων και της ριζοσπαστικοποίησης. Αλλά για το Μέτωπο της Αριστεράς η απήχηση αυτή σήμανε ένα πωsgύρισμα αυτής της δυναμικής προς τους θεσμούς: ό,τι δεν μπορέσαμε να κερδίσουμε με τους αγώνες θα το κερδίσουμε στις εκλογές. Η κυρίαρχη πολιτική του Μετώπου της Αριστεράς, μέσα από το πρόσωπο του πρώην σοσιαλιστή υπουργού, Ζαν-Λυκ Μελανσόν και την ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος, είχε σαν αποτέλεσμα ένα όλο και πιο έντονο σχίσμα ανάμεσα στις μάχες και την εκλογική και θεσμική «πολιτική εναλλακτική».

Πρωτοβουλία της αντιδραστικής δεξιάς

Μετά την νίκη του Σοσιαλιστικού Κόμματος στις προεδρικές εκλογές και τις βουλευτικές του 2012, η μόνη προοπτική που δινόταν από τον Ζαν-Λυκ Μελανσόν ήταν... οι επόμενες εκλογές, προβλέποντας ότι το Μέτωπο της Αριστεράς θα ξεπερνούσε το ΣΚ. Αυτό δεν έδινε καμία προοπτική δράσης απέναντι στις επιθέσεις μιας κυβέρνησης την οποία είχαν ψηφίσει εκατομμύρια νεολαίοι και εργαζόμενοι.

Η πιο αντιδραστική δεξιά ήταν αυτή που κατάλαβε τότε, ότι το θέμα ήταν να πάρει η ίδια την πρωτοβουλία στους δρόμους. Για ένα χρόνο, από το φθινόπωρο του 2012 μέχρι το καλοκαίρι του 2013, η πολιτική και μιντιακή σκηνή αλλά και οι δρόμοι κυριαρχήθηκαν από το κίνημα ενάντια στους γάμους ομοφυλοφίλων, δημιουργώντας έτσι το θερμοκήπιο για την ανάπτυξη της άκρας δεξιάς και την αναδίπλωση της ριζοσπαστικής αριστεράς που είχε αφήσει το πεδίο ελεύθερο.

Αυτός ο συσχετισμός δυνάμεων εκφράστηκε κατά τον πρώτο γύρο των δημοτικών εκλογών και των ευρωεκλογών με μια οπισθοχώρηση όλης της αριστεράς και μια εντυπωσιακή άνοδο της άκρας δεξιάς.

Όποιες και να είναι οι αιτίες, αυτό το πωsgύρισμα είναι πραγματικό και εκφράζεται τόσο μέσα από την οπισθοχώρηση των αγώνων όσο και από την διάσπαση και τον αποπροσανατολισμό των δικτύων των αγωνιστών. Για να προετοιμάσουμε όμως την αντεπίθεση χρειάζεται να οργανώσουμε την άμυνα. Αυτό είναι που κάνει και τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό και το Εθνικό Μέτωπο τόσο σημαντική.

Να ετοιμάσουμε την αντεπίθεση

Είναι εξίσου κρίσιμο όμως να κατανοήσουμε ότι οι αιτίες αυτής της στροφής, όπως το ότι πήρε την πρωτοβουλία η αντιδραστική δεξιά, τα λάθη της επαναστατικής αριστεράς και τα αδιέξοδα της ρεφορμιστικής αριστεράς, είναι υποκειμενικές.

Γιατί τίποτα δεν έχει κριθεί και το κίνημα δεν έχει ηττηθεί κατά μέτωπο. Ακόμα και τώρα, παρότι είναι διασπασμένοι και αποπροσανατολισμένοι, οι δεκάδες χιλιάδες ακτιβιστές δεν έχουν εξαφανιστεί. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, η πολιτική και οι πρωτοβουλίες των επαναστατών μέσα στο NPA θα είναι καθοριστικές εάν βγάλουν τα σωστά μαθήματα από την προηγούμενη περίοδο.

Το καλοκαίρι που πέρασε, κατά τη διάρκεια του πόλεμου στη Γάζα, το NPA ήταν στην πρωτοπορία των κινητοποιήσεων διατηρώντας το κάλεσμά του μαζί με κάποιες συλλογικότητες παρά την απαγόρευση της κυβέρνησης. Ξανακέρδισε έτσι μια νομιμοποίηση στα μάτια χιλιάδων ακτιβιστών και νεολαίων στις λαϊκές γειτονίες.

Απέναντι σε μια εντελώς απονομιμοποιημένη κυβέρνηση που έχει μια επιθετική πολιτική στα κοινωνικά πεδία και στα ζητήματα ασφάλειας, αντιστάσεις αναδύονται σε διάφορα μέτωπα.

Δίνοντας όλες μας τις δυνάμεις στις κινητοποιήσεις ενάντια στον φασισμό και σε αυτές τις μάχες, χρειάζεται να ξανακτίσουμε τις πολιτικές βάσεις και τους πυρήνες των αγωνιστών που θα δώσουν όχι μόνο τη δυνατότητα μιας αντεπίθεσης αλλά που θα της δώσουν και προοπτική.

Ντενί Γκοντάρ, Κίνηση CONEX, Γαλλία

Το πρόγραμμα του Διήμερου

Σάββατο 11/10, 3μμ-5μμ

Πώς παλεύουμε ενάντια στο

ρατσισμό και την ισλαμοφοβία.

Ομιλητές: **Θανάσης Καμπαγιάννης**, δικηγόρος, πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, **Δέσποινα Κωστοπούλου**, καθηγήτριες Υπουργείου Οικονομικών, **Μαυραγάνη Γεωργία**, σκηνοθέτης, **Λίτον Χαν**, Ένωση μεταναστών Εργατών Γης Ν.Μανωλάδας, **Ουρανία Μπίρμπα**, δημοτικός σύμβουλος Πάτρας, **Ψαρά Μαρία**, δημοσιογράφος, **Τόνια Λαχανιώτη**, KEERFA Πάτρας, **Σουγκράν Μπίμπι**, μητέρα του Σαχζάτ Λουκμάν

Σάββατο 11/10, 5.30μμ-8μμ

Κλιμακώνουμε τη πάλη ενάντια

στους νεοναζί της Χρυσής Αυγής

Ομιλητές: **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής KEERFA, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, **Δημήτρης Ζώτος**, δικηγόρος πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, **Προκόπης Παπαστράτης**, πανεπιστημιακός-ιστορικός, **Βασίλης Κουκαλά-νι**, σκηνοθέτης-ηθοποιός, **Άρης Χατζηστεφάνου**, δημοσιογράφος, **Δημήτρης Ψαράς**, δημοσιογράφος-συγγραφέας, **Mista Rude**, ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΕΙΜΕ-οικογένεια και φίλοι του Παύλου Φύσσα, **Νίκη Αργύρη**, KEERFA

Σάββατο 11/10, 8.30μμ

Βραδιά με μουσική και εθνικές κουζίνες

Κυριακή 12/10 11πμ-4μμ

Διεθνής αντιφασιστική συνάντηση

Ομιλητές: **Γουέιμαν Μπένετ**, Ενωθείτε Ενάντια στο Φασισμό Βρετανίας, **Ντενί Γκοντάρ**, κίνηση CONEX της Γαλλίας, **Στορ** στον ρατσισμό και τον εθνικισμό Τουρκίας, **Ενωμένοι Ενάντια στο Φασισμό Καταλωνίας**, **Κριστίν Μπέργκεν**, Πόλη Ελεύθερη από ρατσισμό-Δανία, **Τζαβέντ Ασάμ**, επικεφαλής Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος η Ενότητα, **Δημήτρης Χριστόπουλος**, αντιπρόεδρος Διεθνούς Ομοσπονδίας Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, **Κώστας Παπαδόκης**, δικηγόρος, **Tiny Jackal**, ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΕΙΜΕ-οικογένεια και φίλοι του Παύλου Φύσσα, **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής KEERFA, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, **Τζένη Φρύδα**, Κύπρος

Πανελλαδικά στο Ρουφ

Αντιφασίστες και αντιφασίστριες από την Αλεξανδρούπολη, την Ξάνθη, την Κομοτηνή, τη Θεσσαλονίκη, τα Γιάννενα, το Βόλο, την Πάτρα, την Καλαμάτα, την Κρήτη και από πολλές άλλες πόλεις, ταξιδεύουν αυτό το Σαββατοκύριακο στην Αθήνα, για να συμμετέχουν στην Πανελλαδική και Διεθνή Αντιφασιστική Συνάντηση στις 11 και 12 Οκτώβρη στο κλειστό γήπεδο Μπάσκετ στου Ρουφ.

«Έχουν γίνει συνελεύσεις της ΚΕΕΡΦΑ και στις τρεις πόλεις της Θράκης, στην Αλεξανδρούπολη, την Κομοτηνή και την Ξάνθη, όπου συζητήσαμε πως συνεχίζουμε το αντιφασιστικό κίνημα και τη συμμετοχή αντιπροσωπειών στο μεγάλο ραντεβού στην Αθήνα», μας είπε η Ζανέττα. «Συνεχίζουμε με εξορμήσεις στις πλατείες και στους εργατικούς χώρους, προετοιμάζοντας τη συμμετοχή».

“Το Σάββατο 11/10 στις 7πμ, στο σταθμό των ΚΤΕΛ απέναντι από το Σιδηροδρομικό σταθμό, είναι το ραντεβού της ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης για την Πανελλαδική και Διεθνή Αντιφασιστική Συνάντηση”, μας δήλωσε η Φύλλια. “Μετά την μεταγλειώδη κινητοποίηση στην επέτειο ενός χρόνου από την δολοφονία του Π. Φύσσα συζητάμε και οργανώνουμε τη συνέχεια του αντιφασιστικού κινήματος”.

«Η αντιπροσωπεία του Ρεθύμνου δίνει ραντεβού την Παρασκευή 10/10 στις 6 το απόγευμα στο ΚΤΕΛ Ρεθύμνου για να συμμετάσχει μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ Ηρακλείου στην προσυγκέντρωση στο λιμάνι

Στιγμιότυπο από την περσινή Αντιφασιστική Συνάντηση στο Ρουφ

για την Πανελλαδική και Διεθνή Αντιφασιστική Συνάντηση της Αθήνας», μας είπε η Μαριλήδα. «Έχουν ήδη περάσει ψηφίσματα συμμετοχής από όλες τις σχολές του πανεπιστημίου και αυτή την εβδομάδα περιμένουμε να βγουν ψηφίσματα από τα συνδικάτα. Επίσης οργανώνουμε πάρτυ οικονομικής ενίσχυσης για να μπορέσουν να συμμετάσχουν ακόμα περισσότεροι στην αποστολή». Στις 8μμ στο λιμάνι της Σούδας δίνει ραντεβού και η ΚΕΕΡΦΑ Χανίων.

«Αντιφασιστική εξόρμηση-πικετοφορία στην πλατεία Κυψέλης, στην πλατεία Αμερικής και στα μαγαζιά των μεταναστών, έγινε το περασμένο Σάββατο», μας είπε ο Γιάννης. «Μετά από καταγγελία που έγινε στην ΚΕΕΡΦΑ ότι συγγενής

του φασίστα Παπαβασιλείου που συμμετείχε στην επίθεση στα γραφεία της Ταξινικής Κοινότητας, γυρνούσε στα μαγαζιά των μεταναστών και τους ζητούσε να υπογράψουν υπεύθυνη δήλωση ότι δεν ενοχλήθηκαν από το φασίστα, βγήκαμε μαζί με τον πρόεδρο της Σενεγαλέζικης Κοινότητας Σεκ Χαντίμ να ενημερώσουμε τους μετανάστες να μην υπογράψουν κατένα χαρτί και να έρθουν στο Αντιφασιστικό Διήμερο της ΚΕΕΡΦΑ. Μέσα σε λίγη ώρα 13 δήλωσαν συμμετοχή».

Εξόρμηση της ΚΕΕΡΦΑ Ζωγράφου έγινε το Σάββατο το βράδυ στο φεστιβάλ Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ, όπου μοιράστηκαν εκατοντάδες τετρασέλιδα για τις 11 και 12 Οκτώβρη και αρκετοί δήλωσαν συμμετοχή”.

Αβραμόπουλος Επίτροπος στις δολοφονίες μεταναστών

Ένα χρόνο μετά το ναυάγιο της Λαμπεντούζα όπου 500 μετανάστες έχασαν τη ζωή τους στον πάτο της Μεσογείου, η Ευρωπαϊκή Ένωση προχωρά σε νέα κλιμάκωση του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας, τόσο στους εντός συνόρων μεταναστών όσο και των προσφύγων που προσπαθούν να γλυτώσουν από τις βόμβες της κυβέρνησης Ομπάμα και των προθύμων του.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα, από τη Δευτέρα 13 μέχρι την Κυριακή 26 Οκτώβρη 2014, πρόκειται να μπει σε εφαρμογή μία συντονισμένη επιχείρηση σκούπα σε όλες τις χώρες της ΕΕ, με το κωδικό όνομα «mos maiorum». 18.000 μπάτσοι θα εξαπολύσουν κυνηγητό κατά των μεταναστών, πραγματοποιώντας ελέγχους σε τρένα, σιδηροδρομικούς σταθμούς, αεροδρόμια, εθνικές οδούς και εσωτερικά ευρωπαϊκά σύνορα, με στόχο να μάθουν τις διαδρομές μετανάστευσης και να συλλάβουν όσο περισσότερους μπορούν.

Η πρόσφατη έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας (30/9) για τις δολοφονίες μεταναστών στα σύνορα της ΕΕ είναι αποκαλυπτική. «Από την αρχή του έτους, περισσότεροι από 2.500 άνθρωποι πνίγηκαν ή εξαφανίστηκαν στη Μεσόγειο στο δρόμο από τη Βόρεια Αφρική. Η Ευρώπη δεν μπορεί να αγνοήσει την τραγωδία που εκτυλίσσεται στο κατώφλι της. Η ΕΕ και τα μέλη της πρέπει επείγοντως να διαθέσουν περισσότερα πλοία για έρευνα και διάσωση στην κεντρική Μεσόγειο, με τη σαφή εντολή να σώζουν ζωές στην ανοικτή θάλασσα καθώς και επαρκείς πόρους για το σκοπό αυτό», δήλωσε ο John Dalhuisen, Διευθυντής της Διεθνούς Αμνηστίας για την Ευρώπη και την Κεντρική Ασία. “Μεταξύ του Αυγούστου 2012 και του Ιουλίου 2014 τουλάχιστον 210 άτομα, συμπεριλαμβανομένων και παιδιών, έχασαν τη ζωή τους ή αναφέρθηκαν ως αγνοούμενοι στο Αιγαίο”.

Οι δηλώσεις του Αβραμόπουλου στις Βρυξέλλες, όπου ανέλαβε Επίτροπος Μετανάστευσης της ΕΕ, δεν αφήνουν καμία αμφιβολία ότι τάσσεται στο πλευρό των προθύμων του Ομπάμα στη νέα εκστρατεία ισλαμοφοβίας. Ο Αβραμόπουλος τάχθηκε υπέρ της ενίσχυσης και της αναβάθμισης της Frontex, ενώ συντασσόμενος πλήρως στο πλευρό των ΗΠΑ και τις δηλώσεις του State Department με τις οποίες καλεί σε συστράτευση στον νέο πόλεμο του Ομπάμα στο Ιράκ κάτω από το μανδύα του «πολέμου κατά των τζιχαντιστών», μίλησε για τη σοβαρή απειλή της διεθνούς τρομοκρατίας και δεσμεύτηκε να αναλάβει πρωτοβουλίες, “εναντίον των ξένων μαχητών που συνιστούν απειλή για τις κοινωνίες μας”.

“Το ξέσπασμα του πολέμου έχει σημάνει την κλιμάκωση του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας, με χιλιάδες νεκρούς πρόσφυγες στα κλειστά σύνορα της Μεσογείου με το ανελέητο απάνθρωπο κυνηγητό της FRONTEX, την βαρβαρότητα των στρατοπέδων συγκέντρωσης”, ανακοίνωσε η ΚΕΕΡΦΑ. “Είναι ώρα να κλείσει η βάση της Σούδας και να σταματήσει κάθε εμπλοκή στο πλευρό των ΗΠΑ στην νέα επίθεση στο Ιράκ. Εχθρός μας δεν είναι οι μουσουλμάνοι πρόσφυγες που προσπαθούν να ξεφύγουν από το θάνατο, κατατρεγμένοι από τις βόμβες του ΝΑΤΟ και των αμερικάνων ιμπεριαλιστών, αλλά εκείνοι που φουντώνουν τις φλόγες του πολέμου και της νέας ρατσιστικής εκστρατείας ισλαμοφοβίας”.

ΞΑΝΘΗ

Περισσότεροι από 1.000 αντιφασίστες διαδήλωσαν στις 18 Σεπτέμβρη στην Ξάνθη στον ένα χρόνο από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής. Η διευρυμένη σύσκεψη που καλέστηκε με πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ, βρήκε ανταπόκριση από δεκάδες εκπροσώπους σωματείων, φορέων, πολιτικών οργανώσεων και συλλογικοτήτων.

Η απόφαση για κοινό κάλεσμα στο συλλαλητήριο είναι ένα σημαντικό κρατούμενο για το κίνημα. Κάτι που φάνηκε ξεκάθαρα στη δίκη του αντιφασίστα αφισκοκλητή μέλους της ΚΕΕΡΦΑ Παντελή Αποστολίδη και την πανηγυρική αθώωση-νίκη του αντιφασιστικού κινήματος.

Η αντιφασιστική πορεία εκατοντάδων διαδηλωτών την περασμένη Πέμπτη 2 Οκτώβρη, που ανάγκασε σε θλιβερή απομόνωση στα περίχωρα της πόλης τους νεοναζί του Ματθαίουπουλου, ήταν μια κινητοποίηση που οργανώθηκε σε λιγότερο από ένα 24ωρο. Σαν αποτέλεσμα, στην φασιστοσύναξη που έγινε σε ξενοδοχείο, προσήλθαν λιγότερο από 40 άτομα, που είχαν έλθει μάλιστα από όλες τις γειτονικές πόλεις. Η κραυγαλέα αντίθεση με όσα είχαν συμβεί στην πόλη της Κομοτηνής μια μέρα πριν με τους χρυσαυγίτες να γίνονται δεκτοί «κανονικά και με το νόμο» από τοπικούς πολιτικούς και οικονομικούς παράγοντες, αποδεικνύει με τον πλέον αναμφισβήτητο τρόπο τη σημασία ενός δυνατού αντιφασιστικού κινήματος.

Κομοτηνή

“Ο χρυσαυγίτης βουλευτής συνέχισε την περιοδεία του στην Κομοτηνή όπου συναντήθηκε με τον πρόεδρο του ΕΒΕ και τον πρόεδρο και αντιπρόεδρο του κτηνοτροφικού συλλόγου Ροδόπης. Το εκπληκτικό της υπόθεσης είναι ότι ο πρόεδρος του κτηνοτροφικού συλλόγου Ροδόπης Θεολόγου Μαργαρίτης είναι μέλος του ΣΥΡΙΖΑ, όντας μάλιστα υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος με την δημοτική παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ “ΠΟΛΗ-τική Ανατροπή” στην Κομοτηνή, ενώ έχει διατελέσει και μέλος της Νομαρχιακής Επιτροπής”, ανακοίνωσε η ΚΕΕΡΦΑ Κομοτηνής.

“Δυστυχώς και η ανακοίνωση που εξέδωσε ο ΣΥΡΙΖΑ Ροδόπης μένει στα μιάτα του δρόμου, καθώς από την μία ορθά καλεί τους θεσμικούς φορείς να απομονώσουν την ΧΑ, αφετέρου όμως αποφεύγει να “τραβήξει το αυτί” του μέλους του. Χρειάζεται το αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα να ξεφύγει από τις ταλαντεύσεις μιας αντιμετώπισης της Χρυσής Αυγής

ενίοτε σαν νόμιμο πολιτικό κόμμα και ενίοτε σαν εγκληματική συμμορία νεοναζί. Χρειάζεται να βγει αιχμηρά στον δρόμο και να επιβάλλει ότι θα κλείσουν όλα τα γραφεία-ορμητήρια της συμμορίας, ότι θα καταδικαστούν όλοι οι εγκληματίες και τα ηγετικά στελέχη της Χρυσής Αυγής, ότι θα γκρεμίσουν τον ρατσισμό και τον φασισμό σε όλη την Ελλάδα και την Ευρώπη!”, καταλήγει η ανακοίνωση.

Ο κ. Νίκος Γκιουζελίδης, πρόεδρος του αντιφασιστικού ΑΣΥΛΟ, που ως σωματειακό κέντρο από τον Ιανουάριο του 2009 μέχρι τον Ιούλιο του 2013 μαζί με άλλους βουλευτές πρόεδρος για να υπαχθεί στη διαπραγματευτική διαδικασία ενσωμάτωσης και απονομής ασύλου. Ο Νίκος Γκιουζελίδης έχει συμμετάσχει στη συλλογή των δελτίων ασφαλείας στην πλατεία της Ελευθερίας στην Αθήνα.

Καταδικάζουμε όλοι τον εγκληματικό και φασιστικό χαρακτήρα της διαπραγματευτικής διαδικασίας αυτής, που αποτελεί απειλή για την ελευθερία και την ασφάλεια των πολιτών. Η διαδικασία αυτή είναι εναντίον της ελευθερίας και της ασφάλειας των πολιτών. Η διαδικασία αυτή είναι εναντίον της ελευθερίας και της ασφάλειας των πολιτών. Η διαδικασία αυτή είναι εναντίον της ελευθερίας και της ασφάλειας των πολιτών.

Στις 20 το εκτελεστικό της Διεθνούς Αμνηστίας για την Ευρώπη και την Κεντρική Ασία, που αναφέρει ότι η Ελλάδα που καταβλήνει παρά αποζημιώσεις προσπαθεί να συλλάβει τους πρόσφυγες που φέρουν στην Ελλάδα.

Στις 20 το εκτελεστικό της Διεθνούς Αμνηστίας για την Ευρώπη και την Κεντρική Ασία, που αναφέρει ότι η Ελλάδα που καταβλήνει παρά αποζημιώσεις προσπαθεί να συλλάβει τους πρόσφυγες που φέρουν στην Ελλάδα.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ σ. ΝΑΖΙΣ

Συγκέντρωση συμπαραστάσης στα Δικαστήρια Κομοτηνής

Δευτέρα 20 Οκτώβρη, 9πμ

Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

Η Απελευθέρωση από τη Ναζιστική κατοχή

Την Κυριακή 12 Οκτώβρη 1944 τα τελευταία γερμανικά τμήματα αποχωρούσαν από το κέντρο της Αθήνας. Οι οδηγοί τους όμως δυσκολεύονταν να διασχίσουν τους δρόμους που είχαν κατακλυστεί από τεράστια πλήθη. Μεγάλες φάλαγγες διαδηλωτών κατέβαιναν από τις εργατικές και προ-σφυγικές γειτονίες με τα πλακάτ και τις σημαίες του ΕΑΜ και του ΚΚΕ. Τις επόμενες τρεις μέρες έγιναν πιο οργανωμένες διαδηλώσεις, του ΕΑΜ και των «εθνικών οργανώσεων».

Ο λογοτέχνης Γ. Θεοτοκάς σχολίασε στο Ημερολόγιό του τις δυο αυτές επιδείξεις δύναμης: «Στον αέρα υπάρχει Ρώσικη Επανάσταση, μα και Γαλλική Επανάσταση και Κομμούνα του Παρισιού και απελευθερωτικός εθνικός πόλεμος και ποιος ξέρει τι άλλα θολά στοιχεία που δεν τα ξεχωρίζουμε ακόμα». Συμπεραίνει: «Είναι η πρώτη φορά αυτές τις μέρες που ένιωσα στην Ελλάδα τόσο έντονα, τόσο ξεκάθαρα κι απόλυτα τον κοινωνικό διχασμό, την ατμόσφαιρα του ταξικού πολέμου. Αυτή είναι πια στο εξής η «ελληνική πραγματικότητα».

Προς το παρόν η «ατμόσφαιρα» δεν εκδηλωνόταν σε κάθετη, ανοιχτή ρήξη. Ο ΕΛΑΣ και η Εθνική Πολιτοφυλακή (στην Αθήνα ουσιαστικά η ΟΠΛΑ) τηρούσαν την τάξη σε μια ανήσυχη συνεργασία με την Αστυνομία στο όνομα της «Κυβερνήσεως Εθνικής Ενώσεως» στην οποία συμμετείχαν υπουργοί του ΕΑΜ και του ΚΚΕ. Η κυβέρνηση είχε ορκιστεί στις 2 Σεπτεμβρη.

Η Συμφωνία της Καζέρτα στις 26 Σεπτεμβρη ήταν ακόμα μια καθησυχαστική χειρονομία από την ηγεσία του ΚΚΕ και του ΕΑΜ. Την στιγμή που ο ΕΛΑΣ απελευθέρωνε τη μια πόλη μετά την άλλη, οι όροι της συμφωνίας του απαγόρευαν να μπει στις μεγάλες πόλεις και ιδιαίτερα στην Αθήνα. Ένας εγγλέζος στρατηγός, ο **Ρ. Σκόμπι** διοριζόταν διοικητής όλων των συμμαχικών σχηματισμών στην Ελλάδα. Οι αντάρτες ήταν αναγνωρισμένοι συμμαχικοί στρατοί.

Ωστόσο, οι φόβοι της άρχουσας τάξης και των εγγλέζων ιμπεριαλιστών για το τι θα γίνει στην Ελλάδα με την Απελευθέρωση δεν έσβηναν. Ο **Γ. Παπανδρέου** διόρισε στα τέλη Αυγούστου στρατιωτικό διοικητή της Αθήνας τον **Σπηλιωτόπουλο**, που ήταν διοικητής της Χωροφυλακής επί **Τσολάκογλου**. Ο Σπηλιωτόπουλος προχώρησε στο συντονισμό και εξοπλισμό της Χ του **Γρίβα** (που κυκλοφορούσαν με γερμανικές ταυτότητες στη διάρκεια της Κατοχής) και λοιπών «εθνικών ομάδων» με αγγλικά όπλα και με την συνεργασία των Ταγμάτων. Πάλι τον Σεπτέμβρη, ο Γ. Παπανδρέου κέτευε τον Τσόρτσιλ να στείλει αγγλικά στρατεύματα στην Ελλάδα πριν την οριστική αποχώρηση των Γερμανών για να βάλουν στη θέση της την Αριστερά.

Τα αγγλικά στρατεύματα δεν ήταν διαθέσιμα, τουλάχιστον στον αριθμό που θα προτιμούσε ο Γ. Παπανδρέου και ο Τσόρτσιλ. Στις 15 Οκτώβρη του 1944 στην Αττική βρίσκονταν μόλις 400 Βρετανοί στρατιώτες –οι 200 περίπου πήραν θέσεις μέσα στην Αθήνα. Ακόμα και αυτή η μικρή παρουσία, ωστόσο, αναπτέ-

ρωσε το ηθικό των «εθνικιστών». Ομάδες ασφαλτών, δωσίλογων του «ΕΔΕΣ Αθήνας» είχαν σχυρωθεί σε ξενοδοχεία περίξ της Ομόνοιας και δεν δίσταζαν να ανοίγουν πυρ. Όπως λέει μια έκθεση της Αστυνομίας: «Περί τις 12.30 κατήρχετο της οδού Πανεπιστημίου διαδηλώσις του ΕΑΜ συναντηθείσα με ομάδα του ΕΔΕΣ προ του ξενοδοχείου Ερμής. Είς το σημείον τούτου ερίφθησαν πυροβολισμοί και χειροβομβίδες».

Ο κόσμος προσπάθησε να βάλει φωτιά στο ξενοδοχείο. Τον εμπόδισε προσωπικά ο **Μπαρτζιώτας**, γραμματέας της Κομματικής Οργάνωσης του ΚΚΕ με την υπόσχεση ότι οι «Σύμμαχοι» θα τους τιμωρήσουν. Πράγματι οι «Σύμμαχοι» ήρθαν με θωρακισμένα αυτοκίνητα και φορτηγά και μετέφεραν τους φονιάδες σε ασφαλέστερη τοποθεσία.

Ο Γ. Παπανδρέου έφτασε με τους υπουργούς του και τους βρετανούς επίσημους στις 16 Οκτώβρη και τα πλοία που τους μετέφεραν έδωσαν στον Πειραιά. Όμως δεν αποβίβαστηκαν. Ούτε την επόμενη μέρα. Χρειάστηκε η επίσκεψη του **Γ. Ζεύγου**, υπουργού της κυβέρνησης και μέλους του ΠΓ του ΚΚΕ ο οποίος ενημέρωσε για την ανακοίνωση που είχε βγάλει η ηγεσία του κόμματος καλώντας το λαό της Αθήνας να καλωσορίσει την κυβέρνηση και τους Συμμάχους, για να πειστεί ο «πρωθυπουργός της απελευθερώσεως» και οι εγγλέζοι επίσημοι να αποβιβαστούν.

Ο κινηματογραφικός φακός που απαθανάτισε τις επίσημες τελετές της επόμενης μέρας, 18 Οκτώβρη, δεν αποκαλύπτει αυτές τις εντάσεις. Όμως, στην ιστορία έχει μείνει η συγκέντρωση στο Σύνταγμα που ακολούθησε την δοξολογία στη Μητρόπολη.

Κυβέρνηση

Όταν ο **Γ. Παπανδρέου** ανέβηκε στην εξέδρα που είχε στηθεί απέναντι από τον Άγνωστο Στρατιώτη, διακοπτόταν συνεχώς από το σύνθημα **«Λαοκρατία! Λαοκρατία!»**. Εκνευρισμένος, αναγκάστηκε να πει τη φράση που έχει μείνει στην ιστορία: **«Πιστεύουμε και εις την Λαοκρατίαν!»** και μετά **ζεσταμένος από τα χειροκροτήματα υποσχέθηκε ότι «θα κάμωμεν και Λαοκρατίαν!»**. Λίγες μέρες πριν είχε ζητήσει από τον Τσόρτσιλ να του στείλει στην Ελλάδα **«επιβλητικές δυνάμεις»** γιατί **«τα πολιτικά μέσα διά την αντιμετώπισιν της κρίσιμου καταστάσεως δεν ήσαν πλέον επαρκή»**.

Το συγκεντρωμένο πλήθος έξοπασε σε χειροκροτήματα. Όμως, οι ρητορικές νίκες ενός έμπειρου πολιτικού των κοινοβουλευτικών εδρώναν, δεν μπορούσαν να εξαφανίσουν το ταξικό χάσμα που είχαν ανοίξει οι αγώνες και οι θυσίες της Κατοχής. Από μια διαφορετική πλευρά, το ίδιο πρόβλημα αντιμετώπιζαν και οι ηγεσίες του κινήματος.

Υπάρχει μια άλλη φωτογραφία, τραηγμένη δυο-τρεις βδομάδες μετά: σε ένα από τα ατελείωτα συλλαλητήρια τα πλακάτ των διαδηλωτών απαιτούν: «Να τιμωρηθούν οι προδότες» και «Να ανοίξουν τα κλειστά εργοστάσια». Οι πατριωτικοί πανηγυρισμοί δεν μπορούσαν να συγκολλήσουν τα αντίθετα ταξικά συμφέροντα.

Δυαδική εξουσία

Ο **Θανάσης Χατζής** ήταν στέλεχος του ΚΚΕ και γραμματέας του ΕΑΜ από την ίδρυσή του μέχρι το καλοκαίρι του 1944. Μας έχει αφήσει ένα σημαντικό ιστορικό έργο για την Αντίσταση, τέσσερις τόμους με τίτλο **«Η Νικηφόρα Επανάσταση που Χάθηκε»**. Ξεκινάει τον τέταρτο τόμο με ένα κεφάλαιο που έχει τίτλο **«Δυαδική εξουσία»**.

Περιγράφει τον ένα πόλο, τον «πυρήνα της αντεπανάστασης» όπως τον αποκαλεί και σωστά:

«Μαζί με τον πυρήνα της αντεπανάστασης, που καλυπτόταν κάτω από το μανδύα της ‘συνταγματικής’ και ‘νόμιμης’ εξουσίας, αναγνωρισμένη απ’ όλους τους κατά τεκμήριο εκφραστές της λαϊκής θέλησης στο εσωτερικό και από τους συμμάχους, μεταφέρθηκε από το εξωτερικό στην Αθήνα και το κέντρο των πολιτικών ζυμώσεων. Όλοι οι ‘εξ’ επαγγέλματος, πολιτικοί της παλιάς προμεταξικής εποχής, άνθρωποι γερασμένοι, ξεκοιμμένοι απ’ τη ζωή, ξεχασμένοι από φίλους και εχθρούς, άνθρωποι που κοιμήθηκαν τη μέρα της φασιστικής επιβολής, ζήτησαν και έσπευσαν στο κέντρο της Αθήνας, δίπλα τους οι νέοι φωστήρες, αμύντορες του αστικού καθεστώτος, με περγαμινές πρακτοριακής δράσης στο πλευρό των Άγγλων ή και των Γερμανών, αλλά πάντα για να συντρίψουν τον κομμουνισμό, και όλοι τώρα ‘σύμμαχοι των συμμάχων’. Όλοι αυτοί, παλιοί και νέοι, σωτήρες του κοινωνικού καθεστώτος, έχουν την ψευδαισθηση πως αποτελούν την ‘εθνική ηγεσία’ που χρειάζεται ο τόπος και αποτελούν εγγύηση για την πραγματοποίηση της ‘Μεγάλης Ιδέας’.»

Ο Χατζής κάνει τη διεισδυτική παρατήρηση ότι αυτός ο πόλος αδυνατούσε να ανασυγκροτήσει τα παλιά κόμματα ή να φτιάξει νέα. Οι καπιταλιστές συνέχιζαν να έχουν την οικονομική εξουσία, αλλά οι τρόποι που τους εξασφάλιζαν την «κοινωνική συναίνεση», το κράτος και τα κόμματά τους, είχαν δεχτεί συντριπτικά πλήγματα τα στη διάρκεια της Κατοχής και της Αντίστασης. «Μόνο οι Άγγλοι», δηλαδή ο βρετανικός ιμπεριαλισμός, «ήξεραν καλά που βαδίζουν και τι ακριβώς θέλουν».

Ο άλλος πόλος της δυαδικής εξουσίας, ήταν η ΕΑΜική Αντίσταση και το πυκνό, τεράστιο δίκτυο των οργανώσεών της. Την στιγμή της απελευθέρωσης ο ΕΛΑΣ διέθετε 76.350 άνδρες (και κάμποσες γυναίκες) στον «ενεργό ΕΛΑΣ» και 43.000 στον «εφεδρικό». Στην πανελλαδική συνδιάσκεψη του ΕΑΜ που έγινε στις αρχές Σεπτεμβρη του 1944 ανακοινώθηκε ότι ο αριθμός των μελών του ξεπερνούσε το 1,7 εκατομμύρια. Ακόμα κι αν αυτοί οι αριθμοί είναι «φουσκωμένοι», η πραγματι-

κότητα αποδείκνυε την τεράστια οργανωμένη επιρροή του ΕΑΜ και του ΚΚΕ (400.000 μέλη).

Εργατικό κίνημα

Στην πραγματικότητα από τα μέσα του 1943 άρχισε να διαμορφώνεται ένα κράτος της Αντίστασης, η «Ελεύθερη Ελλάδα». Τον Μάρτη του 1944, βρήκε τη «θεσμική» έκφρασή του στην Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης (ΠΕΕΑ) την «Κυβέρνηση του Βουνού». Πουθενά στην Ευρώπη, όσο μαζική κι αν είχε γίνει η Αντίσταση από το 1943 και μετά, δεν υπήρχε κάτι ανάλογο. Η μόνη εξαίρεση ήταν η Γιουγκοσλαβία. Όμως, στην Ελλάδα, σε αντίθεση με ότι συνέβαινε στη Γιουγκοσλαβία, το βάρος του εργατικού κινήματος ήταν καθοριστικό για την πορεία της Αντίστασης.

Το πρόβλημα ήταν ότι οι εργάτες της Αθήνας και γενικότερα ο κόσμος που είχε ριζοσταστικοποιηθεί και οργανωθεί στην Αντίσταση, δεν είχαν τους μηχανισμούς για να ελέγξουν την ηγεσία τους και τις επιλογές της. Οι αλληπάλληλοι συμβιβασμοί, η Συμφωνία του Λιβάνου, η είσοδος

στην κυβέρνηση Παπανδρέου, η Συμφωνία της Καζέρτας, προκαλούσαν δυσареσκεια, ανησυχία, αντιρρήσεις. Όμως, έμειναν εκεί. Η ηγεσία του κινήματος ένιωθε αυτή την πίεση.

Αλλά η πίεση δεν αρκούσε για να την κάνει να αλλάξει πολιτική. Στην Ρωσία του 1917, οι εργάτες/τριες και οι φαντάροι είχαν δημιουργήσει τα δικά τους όργανα εξουσίας, τα σοβιέτ. Η ηγεσία τους πέρασε για μήνες στα χέρια κομμάτων που υποστήριζαν το συμβιβασμό με τους καπιταλιστές, τη συνέχιση του ιμπεριαλιστικού πολέμου και συμμετείχαν στην ίδια κυβέρνηση με τους αστούς, που ήθελαν να περάσουν τα σοβιέτ από μαχαίρι. Όμως, εκεί, οι εργάτες μπορούσαν να ανακαλέσουν ανά πάσα στιγμή τους αντιπροσώπους τους και να τους αντικαταστήσουν με άλλους, από κόμματα που ήθελαν να πάει η επανάσταση μέχρι τη νίκη. Στην Ελλάδα του 1944, η ηγεσία της Αριστεράς είχε κάνει ό,τι περνούσε από το χέρι της για να μην εμφανιστούν τέτοια όργανα. Και δεν υπήρχε ένα μπολσεβίκικο κόμμα που θα έπαιρνε πάνω του αυτό το καθήκον.

Σε όλη την Ευρώπη

Η Αθήνα δεν ήταν απλά «το κέντρο των πολιτικών ζυμώσεων». Ήταν το κέντρο της οικονομικής και πολιτικής εξουσίας της άρχουσας τάξης. Κι ο βρετανικός ιμπεριαλισμός γνώριζε πολύ καλά ότι το μέλλον των συμφερόντων του δεν θα κρινόταν στις κορυφές της Πίνδου, αλλά στους δρόμους της πρωτεύουσας.

Συχνά ακούγεται η άποψη ότι η ηγεσία του ΚΚΕ έκανε ό,τι έκανε επειδή δεν είχε περιθώρια να πάει μακρύτερα. Η άρχουσα τάξη είχε δυνάμεις και επιρροή σε άλλα κοινωνικά στρώματα, λείε αυτή η άποψη, και ετοιμαζόταν να προστατέψει την εξουσία και τον πλούτο της. Αυτό είναι σωστό. Όμως, αυτό έκανε αναγκαία την ανατροπή της.

Το «κλειστά εργοστάσια» έπρεπε «να ανοίξουν». Ποιος θα τα άνοιγε; Οι ανίσχυροι υπουργοί της Αριστεράς ή το εργατικό κίνημα; Οι αγρότες χρειαζόνταν γέννημα, εφοδια, μεταφορικά δίκτυα. Ποιος θα τους τα παρείχε; Στις βδομάδες που ακολούθησαν την Απελευθέρωση, στους δρόμους της Αθήνας υπήρχαν αφίσες του ΕΑΜ που ζητούσαν «λαϊκά δικαστήρια για τους

προδότες» τους συνεργάτες των ναζί. Ποιος θα τα συγκροτούσε αυτά τα δικαστήρια;

Όλα τα καυτά ζητήματα που θέτονταν επί τάπητος με την Απελευθέρωση, περιστρέφονταν γύρω από το ζήτημα της εξουσίας. Τα ίδια διλήμματα έμπαιναν με διαφορετικούς τρόπους σε όλη την Ευρώπη.

Ο **Κλαούνιο Παβόνε**, ιστορικός της Ιταλικής Αντίστασης, σε ένα σημείο του έργου του «Una guerra civile», αναφέρει τη δυσπιστία κάποιων γαριβαλδινών ανταρτών (των σχηματισμών που είχε ιδρύσει το ΚΚΙ) για την «γραμμή» της συνεργασίας με τους Εγγλέζους. «Δεν βλέπεις τι κάνουν στην Ελλάδα;» ήταν το επιχείρημα που πρόβαλε ένας από αυτούς. Η συζήτηση έγινε τον Δεκέμβρη του 1944, όταν τα αγγλικά τανκς και τα αεροπλάνα αιματοκυλούσαν την Αθήνα της Αντίστασης.

Τον Οκτώβρη του 1944 η βασιλική κυβέρνηση που είχαν φέρει μαζί τους οι Άγγλοι στις Βρυξέλες, διέταξε τον αφοπλισμό της βελγικής Αντίστασης. Όπως έγινε και στην Ελλάδα δυο μήνες μετά, η Αριστερά αρνήθηκε να αφοπλιστεί με τους όρους που έβαζε η κυβέρνηση. Στις 25 Νοέμβρη τα βρετανικά στρατεύματα και η αστυνομία άνοιξαν πυρ σε μια μαζική συγκέντρωση διαμαρτυρίας στις Βρυξέλες τραυματίζοντας δεκάδες διαδηλωτές.

Ανατροπή

Μια επαναστατική ανατροπή στην Ελλάδα θα είχε τεράστιο αντίκτυπο σε όλη την ρημαγμένη από τον πόλεμο Ευρώπη. Όμως, παντού οι ηγεσίες των Κομμουνιστικών Κομμάτων που ουσιαστικά μονοπωλούσαν την Αριστερά, επέλεγαν την πολιτική της ταξικής συνεργασίας και της απόλυτης συνεργασίας με τους «μεγάλους Συμμάχους». Είχαν από καιρό απορρίψει τη δυνατότητα της εργατικής τάξης να πάρει με τα δικά της χέρια την εξουσία.

Το Ιούνη του 1941 ο επαναστάτης **Παντελής Πουλιόπουλος** πρόβλεπε από τη φυλακή της Ακροναυπλίας: «Το πρώτο επαναστατικό ‘ξέφωτο’ και η πρώτη νέα επαναστατική εξόρμηση των μαζών μπορεί ν’ αρχίσει στην Ευρώπη κι από τα Βαλκάνια».

Και ένα μήνα μετά, τον Ιούλη του 1941, έγραφε: «Το προλεταριάτο αρχίζει να σηκώνει κεφάλι και πάλι. Τα τανκς και τα στούκας του Χίτλερ, οι μεραρχίες και οι καραμπινιέροι του Μουσολίνι, οι νέοι Μανιαδάκηδες και Τσολάκογλου, όλες αυτές οι σειρές αλυσίδας που ‘χουν ζωίεη τη χώρα δεν στάθηκαν ικανές να κρατήσουν καθηλωμένο το προλεταριάτο και τις άλλες καταπιεζόμενες μάζες και να τις υποχρεώσουν να δεχθούν αδιαμαρτύρητα την κατάρσταση που δημιούργησαν με τον πόλεμό τους οι Άγγλοι, οι Ιταλο-γερμανοί και ντόπιοι εκμεταλλευτές και τα μέτρα για τους πολεμικούς του Αξόνα και τα συμφέροντα της ελληνικής μπουρζουαζίας... Δεν θα μπορέσουν να πνίξουν το ξέσπασμα της αγανάκτησης των μαζών που άρχσε κιόλας».

Το 1944 ο Πουλιόπουλος ήταν νεκρός, εκτελέστηκε τον Ιούνη του 1943. Η τραγωδία της Αριστεράς, στην απελευθέρωση και μετά, ήταν ότι είχε στην ηγεσία της Ζεύγους, Μπαρτζιώτες και Ζαχαριάδης κι όχι Πουλιόπουλους.

Λέανδρος Μπόλαρης

22 ΟΚΤΩΒΡΗ, Γκάζι 7μμ
Αμφιθέατρο 9.84 Πειραιώς 100
Οργανώνεται από τα περιοδικά **ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ** ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Ανοιχτές εκδηλώσεις
του περιοδικού
Σοσιαλισμός από τα κάτω

ΑΘΗΝΑ
22 Οκτώβρη,
Αμφιθέατρο 9.84 στο Γκάζι, 7μμ
Ομιλητές
Δημήτρης Λιβεράτος
Ιστορικός του εργατικού κινήματος στην Έλλαδα, βετεράνος πολλών αγώνων
Μιχάλης Λυμπεράτος
Ιστορικός, συγγραφέας του βιβλίου "απο το ΕΑΜ στην ΕΔΑ"
Λέανδρος Μπόλαρης
Συγγραφέας του βιβλίου "Αντίσταση, η επανάσταση που χάθηκε"
Πρόκοπης Παπαστράτης
Ιστορικός, συγγραφέας στο βιβλίο "Ιστορία της Έλλάδος του 20ου Αιώνα"
Μαρία Στύλλου
περιοδικό "Σοσιαλισμός απο τα κάτω"

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
29 Οκτώβρη, Εργατικό Κέντρο, 7μμ

Ομιλητές
Σπύρος Κουζινόπουλος
δημοσιογράφος
Αθανάσιος Σφήκας
ιστορικός ΑΠΘ
Λέανδρος Μπόλαρης
Συγγραφέας του βιβλίου "Αντίσταση, η επανάσταση που χάθηκε"
Μαρία Στύλλου
περιοδικό "Σοσιαλισμός απο τα κάτω"

Από το αφιέρωμα στην Απελευθέρωση στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω

Η μάχη των Ρομά στο Χαλάνδρι

Από το Μάη ήταν γνωστή η απόφαση της Αποκεντρωμένης Διοίκησης για κατεδάφιση του καταυλισμού και μεταφορά των Ρομά στις 30/9 από το Νομισματοκοπείο στα Μέγαρα στο όρος Πατέρας, στα 750 μέτρα υψόμετρο και 12 χιλιόμετρα από την πιο κοντινή κατοικημένη περιοχή. Όλο αυτό το διάστημα από το Μάη, ο Σύλλογος των Ρομά ήταν σε συνεχείς διαβουλεύσεις με την Αποκεντρωμένη Διοίκηση, με δημάρχους και άλλες υπηρεσίες.

Αυτό κατάληξε μερικές μέρες πριν την 30η του Σεπτεμβρίου, ο γ.γ. της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μ. Αγγελάκας να δηλώνει: “οι Ρομά θα πάνε στο όρος Πατέρας γιατί οι εγκαταστάσεις εκεί είναι έτοιμες”.

Αυτό στον καταυλισμό δεν γινόταν δεκτό από κανέναν χωρίς όμως να κάνουν κάτι άλλο, εν αναμονή νέων διαβουλεύσεων. Εμείς από την μεριά μας, το ΣΕΚ και η ΚΕΕΡΦΑ πείθοντας πολλούς από τους Ρομά (κυρίως νέους και γυναίκες) προσπαθήσαμε να ανατρέψουμε το κλίμα των διαβουλεύσεων και της αναμονής.

Ετσι, το Σάββατο 27 Σεπτεμβρίου προτεινάμε, και επιμείναμε σε αυτό, ότι η καλύτερη απάντηση είναι η άμεση κινητοποίηση. Δηλαδή ότι στην προγραμματισμένη συνάντηση της Δευτέρας 29/9, οι Ρομά θα πρέπει να είναι παρόντες δυναμικά και αυτό σημαίνει συγκέντρωση και πορεία μέχρι τα γραφεία της Αποκεντρωμένης Διοίκησης στην Κατεχάκη. Αυτό και έγινε.

Τη Δευτέρα το πρωί στις 9.30πμ σύσσωμος ο καταυλισμός, νέοι, ηλικιωμένοι, παιδιά, γυναίκες και άντρες με πανό και την ντουντούκα και το πανό της ΚΕΕΡΦΑ, ξεκινήσαμε την πορεία από το Νομισματοκοπείο μέχρι την Κατεχάκη. Με απίστευτη μαχητικότητα που έδειχνε και την αποφασιστικότητά μας, δεν σταματήσαμε να φωνάζουμε τα συνθήματά μας όπως “κάτω τα χέρια από τον καταυλισμό, στο όρος Πατέρας να πάει ο Σαμαράς, εργάτες ενωμένοι-ποτέ νικημένοι” κ.α.

Φτάνοντας στην Κατεχάκη κάτω από τα γραφεία και μπροστά από τις κλούβες και τα MAT συνεχίστηκαν τα συνθήματα. Στις πιέσεις της αστυνομίας να ανοίξουμε το δρόμο, όλοι οι Ρομά απάντησαν με ένα βροντερό ΟΧΙ και το σύνθημα: “Εμείς δεν το κουνάμε, στα Μέγαρα δεν πάμε”. Και με πρώτες τις τσιγγάνες ξάπλωσαν στο οδόστρωμα.

Ετσι μετά από δώρη κατάληψη του δρόμου όταν κατέβηκε η επιτροπή (αποτελούμενη από τον πρόεδρο και τον γραμματέα των Ρομά, τον Δήμαρχο Χαλανδρίου με το νομικό σύμβουλο, ένα μέλος της ΚΕΕΡΦΑ, την βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Μ. Παπαδημητρίου κ.α) αυτό που μετέφεραν ήταν η στά-

Ρομά από τον καταυλισμό Νομισματοκοπείου στην απεργιακή συγκέντρωση των εργαζόμενων στα νοσοκομεία, 2/10

ση του Αγγελάκα που ήταν ανέκδοτος, ότι οι παράγκες θα γκρεμιστούν και οι Ρομά θα πάνε στα Μέγαρα.

Αυτό δυνάμωσε την διάθεση των Ρομά για αντίσταση. Ετσι από το απόγευμα άρχισε η οργάνωση του καταυλισμού. Οι τρεις είσοδοι έκλεισαν από νωρίς το βράδυ με οδοφράγματα και φωτιές και οι Ρομά αποφασίστηκε να κοιμηθούν με βάρδιες και παράλληλα να καλέσουν σε συμπάρασταση τους εργαζόμενους της γύρω περιοχής. Τέλος ορίστηκε κοινό ραντεβού στις 5 το πρωί στις εισόδους του καταυλισμού.

Συμπαραστάτες

Από τις 5, λοιπόν, το πρωί της Τρίτης, ο καταυλισμός ήταν στο πόδι. Με τους συμπαραστάτες να καταφθάνουν, οργανώθηκαν ακόμα καλύτερα τα οδοφράγματα στις εισόδους, δυνάμωσαν τα συνθήματα και έκλεισε το ένα ρεύμα κυκλοφορίας στην Μεσογείων, ενώ γινόταν κάλεσμα σε συμπάρασταση στον κόσμο που πήγαινε στις δουλειές του.

Στις 9.30π.μ., σε επιτόπια διαβούλευση, παρουσία εισαγγελέα, παιζόταν το χαρτί της τρομοκρατίας δίνοντας διορία μισής ώρας να ανοίξουν οι είσοδοι για να μπουν ειρηνικά οι μπουλντόζες, σε διαφορετική περίπτωση θα έμπαιναν τα MAT. Πεντακόσια μέτρα από τον καταυλισμό κλούβες και MAT είχαν καταλάβει την πλατεία Κένεντι. Αυτό εξόργισε περισσότερο τους Ρομά που με πρώτες τις γυναίκες έκλεισαν και τις τρεις λωρίδες για 15 λεπτά.

Η “μισή ώρα” έγινε κάποιες ώρες με την Αστυνομία να μην τολμάει να εμφανιστεί και να κλείνει αυτή την Μεσογείων από την πλατεία της Αγίας Παρασκευής. Σε αυτό οι Ρομά απάντησαν κλείνοντας και το άλλο ρεύμα. Αυτή η κατάσταση δημιούργησε μεγάλο ενθουσιασμό και αποφασιστικότητα. “Εχω έξι παιδιά, τι να κάνω στο βουνό, πώς θα ζήσω” φώναζε η Γεωργία, “να

πάνε αυτοί στα βουνά”, ενώ η Βασιλική συμπλήρωνε: “Εχω τρία παιδιά, το μικρότερο 30 ημερών, πως θα ζήσουμε εκεί όταν ακόμα κι εδώ δεν έχουμε τα απαραίτητα. Δεν το κουνάμε από εδώ”.

Κατά τις 12 το μεσημέρι και ενώ οι “διαβουλεύσεις” είχαν μεταφερθεί στο αστυνομικό τμήμα, ήρθαν ο πρόεδρος και ο γραμματέας μαζί με μέλη του ΣΥΡΙΖΑ και ανακοίνωσαν ότι ο Αγγελάκας δέχτηκε να γκρεμιστούν μια έως δύο παράγκες που θα υποδείξουν οι ίδιοι και ότι δίνεται εξαμηνιαία παράταση για να βρεθεί λύση. Επίσης ότι αποκλείεται η “λύση” των Μεγάρων. Οι Ρομά ήταν ανέκδοτοι, φωνάζοντας εν χορώ “ΟΧΙ-ΟΧΙ, ούτε μια σανίδα δεν θα πειραχθεί”.

Στην αμηχανία του προέδρου και του γραμματέα, ανέλαβαν τα μέλη του ΣΥΡΙΖΑ και οι περί τον Δήμαρχο να φωνάζουν ότι είναι λάθος να μην δεχτούν αυτό το συμβιβασμό που δίνει τη δυνατότητα στον Αγγελάκα να δείξει κάτι στην κυβέρνηση, γιατί σε διαφορετική περίπτωση, οι εξελίξεις μπορεί να είναι απρόβλεπτες. Με αυτά και με αυτά άρχισε να δημιουργείται κλίμα όπου κανείς δεν ήξερε τι θα γίνει και ότι μάλλον πάμε σε αυτή τη λύση.

Τώρα, το πως το “μία έως δύο παράγκες” έγινε 12 όπως μάθαμε την άλλη μέρα και τα Μέγαρα να παραμένουν στο τραπέζι, κανένας δεν κατάλαβε. Μέχρι και την τελευταία στιγμή όταν πια τα μηχανήματα ανέλαβαν το γκρέμισμα, οι Ρομά ήταν αντίθετοι. Σκαρφαλωμένοι στις ξύλινες μάντρες και στις λαμαρίνες γιουχαίζαν και χειροκροτούσαν ειρωνικά, γι’ αυτό και τα κανάλια μετέδιδαν εικόνες χωρίς ήχο. “Εχουν λεφτά για γκρέμισμα, αλλά για χτίσιμο όχι” φώναζε ο Σταύρος και ο Γιάννης συμπλήρωνε: “Εμείς τους δείξαμε τη δύναμή μας κι ότι είμαστε αποφασισμένοι. Εμείς εδώ θα μένουμε, αυτοί θα φύγουν” εννοώντας την κυβέρνηση και τους τεχνοκράτες. Τελικά γκρεμίστηκαν 5 παράγκες γιατί δεν έγινε δυνατή η

ασφαλής εκκένωση όπως έγραψαν στην έκθεσή τους.

Νίκη

Αυτό το ηρωικό διήμερο χωρίς καμιά αμφιβολία οι Ρομά πέτυχαν μια μεγάλη νίκη. Ανάγκασαν την κυβέρνηση να κάνει πίσω. Όσο κι αν προσπαθήσαν οι διαπραγματευτές να μετριάσουν την ήττα της, αυτό δεν αλλάζει την ουσία: Ο Αγγελάκας αναγκάστηκε, δεν “πέιστηκε”.

Ο δε δήμαρχος Χαλανδρίου Σίμος Ρούσσος αμέσως μετά δήλωσε: “Χθες παρακολουθήσαμε εικόνες ντροπής. Δρόμοι να κλείνουν, οδοφράγματα να στήνονται, ν’ ανάβουν φωτιές, κάδοι να καίγονται. Αυτές είναι εικόνες που δεν τιμούν κανένα μας”. Οι εικόνες Αντίστασης φτωχών ανθρώπων είναι χαρά και τιμή για μας και ήταν αυτές που έφεραν αυτό το αποτέλεσμα και όχι οι “διαπραγματευτές”.

Για τους Ρομά αυτά τα γεγονότα είναι επίσης ένα μεγάλο μάθημα. Καταλαβαίνουν ότι οργανωμένοι και ενωμένοι αγώνες μαζί με τους εργαζόμενους, Ρομά και Μπαλαμοί μαζί, είναι ο μόνος δρόμος. Ετσι δύο μέρες μετά, μια ομάδα από 15 Ρομά μαζί με μέλη της ΚΕΕΡΦΑ Χαλανδρίου κατέβηκαν στην απεργιακή συγκέντρωση και πορεία των νοσοκομειακών όπου έγιναν δεκτοί με ενθουσιασμό φωνάζοντας κοινά συνθήματα.

Το ίδιο πρέπει να κάνουν και στις περιοχές γύρω από τον καταυλισμό, να δυναμώσουν και να διευρύνουν τη συμπάρασταση και την κοινή δράση, σπάζοντας το γκέτο του καταυλισμού που τους έχουν επιβάλει τόσα χρόνια. Το επόμενο βήμα, όπως μας είπαν οι ίδιοι μετά την ενημέρωση που τους κάναμε θα είναι η παρουσία τους στη Διεθνή Αντιρατσιστική Αντιφασιστική Συνάντηση στις 11-12 Οκτώβρη στο Ρουφ.

Νίκος Γεωργίου
ΚΕΕΡΦΑ Χαλανδρίου

ΣΕΡΡΕΣ

«Τον Οκτώβρη του 2012 τάγμα εφόδου που στελεχωνόταν από μέλη της ναζι-εγκληματικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής τ.ο. Σερρών, με επικεφαλής τον νυν περιφερειάκο σύμβουλο Ν. Σιώη, ξυλοκοπούν και τραυματίζουν σοβαρά σύντροφό μας.

Με τις κατηγορίες της πρόκλησης επικίνδυνων σωματικών βλαβών, της οπλοφορίας και οπλοχρησίας και μετά από δύο αναβολές -για τον ίδιο λόγο- που κατάφεραν και πήραν οι δύο κατηγορούμενοι Σιώης και Ηλιάδης, η υπόθεση πρόκειται να εκδικαστεί εκ νέου στις 8/10/2014». Η ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. Σερρών καλεί στα δικαστήρια στις 8/10 και ώρα 9:00 το πρωί.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Ξεσηκώθηκαν οι μετανάστες κρατούμενοι στο Ελληνικό διαμαρτυρόμενοι για την παράνομη κράτηση πέραν των δεκαοκτώ μηνών και τις συνθήκες κράτησης, την Τετάρτη 1η Οκτωβρίου.

Όπως κατήγγειλε η ΚΕΕΡΦΑ: “Ο Αλί Αμίν από το Μαρόκο και οι Ντράτζι Νορντίν και Μπαρχάρ Ισμαήλ από την Αλγερία ανέβηκαν σε ένα πολύ ψηλό τοίχο στο κρατητήριο του Ελληνικού διαμαρτυρόμενοι για τη παράταση της κράτησης πέρα των δεκαοκτώ μηνών. Είναι τραυματισμένοι και έχουν περάσει θηλιά στο λαιμό τους. Είναι περικυκλωμένοι από μεγάλο αριθμό αστυνομικών. Οι κρατούμενοι βγήκαν στα παράθυρα και φωνάζουν ρυθμικά: Ελευθερία, Freedom, Liberte...”.

Λίγες μέρες μετά την κινητοποίηση ο Αλί Αμίν αφέθηκε ελεύθερος.

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Μαζική συμμετοχή είχε το 3ο αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό φεστιβάλ Καλαμάτας που έγινε στις 4-5 Οκτώβρη στο Πάρκο Λιμενικού, παρά τη βροχή τη δεύτερη μέρα. Αυξημένη ήταν η παρουσία της νεολαίας και ιδιαίτερα των μαθητών. Στο φεστιβάλ, το οποίο περιλάμβανε εκδηλώσεις, συναυλία και μια σειρά από δράματα, συμμετείχαν σωματεία και συλλογικότητες, όπως των δασκάλων, η ΕΡΑ Καλαμάτας, το Κοινωνικό Ιατρείο, η ΒΙΟΜΕ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ – Πόλη αντιφασιστική

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία Πειραιά οργάνωσε την Παρασκευή 3 Οκτώβρη, με απόλυτη επιτυχία και μαζικότητα το 2ο Αντιφασιστικό-Αντιρατσιστικό φεστιβάλ στο Πασαλιμάνι με σύνθημα “Η μουσική στο δρόμο οι φασίστες στη φυλακή”.

Το φεστιβάλ άνοιξε με συζήτηση με θέμα “Τα επόμενα βήματα του αντιφασιστικού κινήματος”. Στη συζήτηση συμμετείχαν ο **Θανάσης Διαβολάκης**, από την Ανταρσία στο Λιμάνι, ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, jail-goldendawn, για την πολιτική αγωγή του Αντιφασιστικού κινήματος στη δίκη της Χρυσής Αυγής, και ο **Κώστας Φουρίκος**, μέλος της αντιφασιστικής καμπάνιας για την Ουκρανία.

Τη συζήτηση άνοιξε ο Θανάσης Διαβολάκης, που μίλησε για την εξαθλίωση από τις μνημονιακές πολιτικές της κυβέρνησης, την άγρια καταστολή και την δράση της νεοναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής που με την κυβερνητική στήριξη λειτουργεί ως μακρύ χέρι του συστήματος απέναντι στο εργατικό κίνημα. Έδωσε την προοπτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής με κέντρο τους μαζικούς εργατικούς αγώνες, απέναντι στη φτώχεια και το φασισμό. Από τη μεριά του ο Κώ-

Πειραιάς 3/10

στας Φουρίκος μίλησε για την κατάσταση στην Ουκρανία και επεσήμανε την ανάγκη το αντιφασιστικό μέτωπο να έχει διεθνιστικό χαρακτήρα. Ο Θανάσης Καμπαγιάννης μίλησε για την σημασία της δίκης της Χρυσής Αυγής τονίζοντας ότι ο αγώνας για την εξάλειψη του φασισμού πρέπει να δοθεί κι εντός κι εκτός δικαστικής αίθουσας.

Μετά τις τοποθετήσεις ακολούθησε συζήτηση. Ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας και συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ κάλεσε στη διεθνή αντιφασιστική συνάντηση στις 11-12 Οκτώβρη στο Ρουφ, ενώ τοποθέτηση έκανε και η **Κατερί-**

Π. ΚΟΚΚΙΝΙΑ 5/10

να **Θωΐδου**, δημοτική σύμβουλος με την Ανταρσία στην Κοκκινιά. Μετά το τέλος της ομιλίας και τις τοποθετήσεις των συντρόφων και μελών της αντιναζιστικής πρωτοβουλίας Πειραιά, ξεκίνησε η συναυλία με τη συμμετοχή μεταξύ άλλων των **Lordos, Θανάσιμος, Mc Yinka, N.O.E., Παράφρων**. Παρουσία είχαν και φί-

λαθλοι του Ολυμπιακού από την θύρα 7.

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία, που έχει συνεχή και συνεπή αντιφασιστική παρουσία στην πόλη του Πειραιά, έδειξε ότι αυτοί που κατέχουν το δρόμο είναι ο κόσμος της πάλης και του αγώνα, οι αντιφασίστες, οι μετανάστες φωνάζοντας συνθήματα όπως “Ο Πειραιάς στα χέρια των εργατών κι όχι του κεφάλαιου και των εφοπλιστών”, “Ο Πειραιάς γνωρίζει από προσφυγιά έξω οι φασίστες από τη γειτονιά”.

Στις 20/10 η δίκη

Δύο χρόνια πριν, η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία Πειραιά σε ένα από τα πολλά συναπαντήματα με τους φασίστες στον Πειραιά είχε δεχθεί επίθεση από τέσσερα μέλη της Χρυσής Αυγής, μετά το τέλος αντιφασιστικής πικετοφορίας στην οδό

Σωτήρος. Οι δύο φασίστες έχουν αναγνωριστεί και κάτω από το βάρος των συλλήψεων οδηγούνται κι αυτοί στα δικαστήρια στις 20 Οκτώβρη, όπου έχει γίνει κάλεσμα συμπαράστασης και οικονομικής ενίσχυσης για τα έξοδα της δίκης.

Μελπωμένη Μαραγκίδου

Αντίο στον Κώστα Κατσούλη

Τα χρήματα αντί στεφάνων να διατεθούν για τις ανάγκες του Ανοικτού Σχολείου Μεταναστών Πειραιά, ζήτησε η οικογένεια του αδικοχαμένου Κώστα Κατσούλη, που πέθανε την Δευτέρα 29 Σεπτεμβρη αφού έμεινε δύο βδομάδες σε κώμα. Ο Κώστας Κατσούλης, είχε δεχθεί την δολοφονική επίθεση με σιδερογροθιές στην διάρκεια του ποδοσφαιρικού αγώνα Ηρόδοτου-Εθνικού. Όπως διαβάζουμε στο ρεπορτάζ της Ελευθεροτυπίας, από την κηδεία:

“Απαρηγόρητος ήταν ο πατέρας του Κώστα Κατσούλη. Όπως δήλωσε, οι δύο ομάδες, ο Εθνικός και ο Ηρόδοτος, δεν είχαν εμπάθεια μεταξύ τους και οι οπαδοί τους δεν είχαν προηγούμενα αφού ήταν η πρώτη φορά που συναντιόντουσαν σε ποδοσφαιρικό αγώνα... Κατά τον κ. Κατσούλη αυτοί που επιτέθηκαν στον γιο του, Κώστα «δεν ήταν παιδιά που πήγαν να παίξουν απλά μπουνιές» αλλά τα κίνητρά τους, ήταν φασιστικά».

Ο Κώστας Κατσούλης ήταν ένας αντιφασίστας γνωστός για την δράση του (στην Πάτρα όπου ήταν φοιτητής των ΤΕΙ όταν δολοφονήθηκε ο Νίκος Τεμπονέρας), αλλά και στον Πειραιά, όπου το 1996 είχε μαζί με τον αδελφό του δεχθεί επίθεση από νεοναζί της Χρυσής Αυγής, που μόλις είχαν «εγκαινιάσει» τα πρώτα τους γραφεία στην πόλη. Θυμίζουμε το περιστατικό από τεύχος της Εργατικής Αλληλεγγύης, τον Γενάρη του 1996:

«Την Τρίτη 23 Γενάρη, περίπου 10 άτομα φασίστες της Χ.Α. επιτέθηκαν με μαχαίρια και ξυράφια τραυματίζοντας τρεις νέους στο κέντρο του Πασαλιμανιού: τον 16χρονο μαθητή **Α.Ψ** και δύο αδελ-

φια, τους **Κώστα** και **Θύμιο Κατσούλη**. Και οι τρεις διακομίσθηκαν στο Τζάνειο νοσοκομείο. Ο 16χρονος με σπασμένη μύτη, ο Θύμιος με τραύμα από μαχαίρι στο γλουτό και ο Κώστας με βαθύ κόψιμο από ξυράφι στο χέρι (7 ράμματα) και στο βλέφαρο (τρία ράμματα). Είναι χαρακτηριστικό ότι ο γιατρός του είπε ‘κατά τύχη γλύτωσες το μάτι σου’...»

Απάντηση

Λίγες μέρες νωρίτερα είχε προηγηθεί επίθεση σε μέλη της ΟΣΕ στον σταθμό του Πειραιά, όπου είχε τραυματιστεί ο **Γιάννης Αγγελόπουλος**. Σαν απάντηση στην ναζιστική βία, είχε οργανωθεί τον Φλεβάρη του 1996 μαζικό παμπειραικό συλλαλητήριο, μετά από κάλεσμα σωματείων και του Εργατικού Κέντρου.

«Σαν μητέρα δύο νέων που χτυπήθηκαν από τους φασίστες οι οποίοι τόλμησαν να έρθουν και στον Πειραιά, αλλά και σαν ευαισθητοποιημένη πολίτης, θεωρώ καθήκον μου να ζητήσω απ’ όλους να λάβουν μέρος στο συλλαλητήριο. Και όλοι μαζί να απαιτήσουμε να φύγουν αυτά τα φασιστοειδή όχι μόνο από τον Πειραιά, αλλά απ’ όλες τις γειτονιές μας» δήλωσε εκείνες τις μέρες στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Σούλα Κατσούλη**, μητέρα του Κώστα...

Η μαζική παρουσία του κόσμου στο φεστιβάλ που οργάνωσε η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία Πειραιά την Παρασκευή 3 Οκτώβρη στο Πασαλιμάνι, έστειλε τον δικό της χαιρετισμό στον Κώστα Κατσούλη με την υπόσχεση ότι αυτές οι γειτονιές θα παραμείνουν αντιφασιστικές.

ΜΑΡΟΥΣΙ
Να κλείσουν
τα γραφεία
της ΧΑ

Με αίτημα να κλείσουν τα γραφεία της Χρυσής Αυγής στο Μαρούσι, η Αντιφασιστική Πρωτοβουλία Φορέων και Συλλογικοτήτων Αμαρουσίου και Βορείων Προαστίων οργανώνει: Την Παρασκευή 10 Οκτώβρη στις 6.30μμ συγκέντρωση-συναυλία στον ΗΣΑΠ στο Μαρούσι και την Πέμπτη 16 Οκτώβρη στις 6.30μμ αντιφασιστική συγκέντρωση και πορεία στον ΗΣΑΠ στο Μαρούσι.

«Όπως έγινε και σε άλλες περιοχές, με πιο πρόσφατο παράδειγμα το Νέο Ηράκλειο, μετά από τις κινητοποιήσεις των κατοίκων, συλλογικοτήτων και πολλών αντιφασιστικών κινήσεων, οι νεοναζί αναγκάστηκαν να κλείσουν τα γραφεία τους. Ετσι θα γίνει και εδώ» αναφέρει η ανακοίνωση.

Όπως έχει γραφτεί στον τύπο, ο ιδιοκτήτης του γραφείων στο Μαρούσι ζητά «από τις 8 Αυγούστου, με εξώδικη δήλωσή του, την αποχώρησή τους από το κτίριο που «όλως παράνομα και αυθαίρετα κάνουν χρήση», αφού ο ιδιοκτήτης δεν είχε υπογράψει μισθωτήριο. Να σημειώσουμε εδώ, ότι έξωση στην Χρυσή Αυγή από τα γραφεία που νοίκιαζε, κάνει η ιδιοκτήτρια του κτιρίου και στην Ξάνθη...

ΠΑΛΙΑ
ΚΟΚΚΙΝΙΑ

Στο πλευρό
των
πακιστανών
εργατών

Αντιρατσιστική-Αντιφασιστική συγκέντρωση την Κυριακή 5 Οκτώβρη στην Παλιά Κοκκινιά, κάλεσε η ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας και η Πακιστανική Κοινότητα. Η συγκέντρωση ήταν μία πρώτη απάντηση στη ρατσιστική επίθεση με σιδερογροθιά που έγινε από δύο φασιστοειδή, πριν από 10 μέρες, σε βάρος του Πακιστανού μετανάστη **Μοχάμετ Ιλιάς**.

Η συγκεκριμένη επίθεση δεν είναι η μόνη που έχει γίνει στην περιοχή την τελευταία περίοδο, αφού όπως κατήγγειλαν οι πακιστανοί μετανάστες τον τελευταίο μήνα υπήρξαν περιστατικά επιθέσεων τουλάχιστον τέσσερις φορές. Το καλοκαίρι στην ίδια περιοχή είχαν εισβάλει στο σχολείο όπου στεγάζεται το Ανοικτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά. Οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής, με την ανοχή του τοπικού αστυνομικού τμήματος, επιχειρούν να κάνουν αισθητή την παρουσία τους στην περιοχή και ενεργοποιούν τα απομεινάρια των ταγμάτων εφόδου της Νίκαιας και του Πειραιά.

Η συγκέντρωση ξεκίνησε γύρω στις 5 το απόγευμα. Μετά τους χαιρετισμούς του **Τζαβέντ Ασλάμ**, επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας, της Κατερίνας Θωΐδου Δημοτικής Συμβούλου Νίκαιας-Ρέντη, του **Μήτσου Αργυροκαστρίτη** Λιθογράφου και συνδικαλιστή του ΕΚΑ και του Π. Κωνσταντίνου Δημοτικού Συμβούλου Αθήνας, έγινε πορεία στα γύρω στενά. “Ντόπιοι και μετανάστες παλεύουμε μαζί ενάντια σε κυβέρνηση και νεοναζί” φώναζε η ντουντούκα και πολύς κόσμος έβγαινε από τα μπαλκόνια και τα σπία χαιρετώντας και σηκώνοντας τη γροθιά του, στέλνοντας το μήνυμα ότι οι νεοναζί είναι ανεπιθύμητοι στη γειτονιά τους. Η πορεία πέρασε από το σημείο της επίθεσης, βγήκε στη Θηβών και κατέληξε πάλι στην Αγία Σωτήρα από όπου ξεκίνησε. Όλοι ανανέωσαν το ραντεβού τους στη Διεθνή Αντιφασιστική Συνάντηση στις 11 και 12 Οκτώβρη στο Γήπεδο Μπάσκετ του Ρούφ.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

“Ιστορίες για αγρίους”

Όλοι μπορούμε κάποια στιγμή να χάσουμε τον έλεγχο, ή να τον αποκτήσουμε στην πραγματικότητα;

«Relatos Salvajes», «Wild Stories», «Ιστορίες για Αγρίους», όπως και να το πει κάποιος, η ταινία του αργεντινού **Ντάμιαν Σιφρόν** που συμμετείχε στο επίσημο διαγωνιστικό τμήμα του φετινού φεστιβάλ στις Κάννες και άνοιξε και το 20ο φεστιβάλ «Νύχτες Πρεμιέρας» στην Αθήνα, βγήκε στις αίθουσες την Πέμπτη 2 Οκτωβρίου.

Ε, και; Με τόσα προβλήματα να ξεπεράσει ο καθένας μέσα στην μνημονιακή καθημερινότητα του θα κάσει να ασχοληθεί με το ότι βγήκε στις αίθουσες η εκατοστή τόση ταινία της φετινής σεζόν; Εδώ ο κόσμος τρέχει. Τρέχει για να προλάβει όπως έκανε πάντα (όπως ο **Τσάρλι Τσάπλιν**, ο **Θανάσης Βέγγος**, ή η **Φράνκα Ποτέντε** στο «Τρέξε Λόλα Τρέξε»). Τρέχει πανικόβλητος, από αυτά που βλέπει και ακούει. Τρέχει για να παλέψει, ώστε να τρέξουν μετά κι άλλοι μπας και σταματήσουν όλοι μαζί κάποια στιγμή να τρέχουν. Τρέχει, τρέχει, τρέχει και τελειωμό δεν έχει. Με αποτέλεσμα να του γυρίζει το μάτι. Αργά αλλά σταθερά δηλαδή, επιταχύνει και φορτώνει. Φορτώνει και εκρήγνυται. Στοπ. Φτάσαμε.

Έξι αυτοτελείς εκρήξεις απαρτίζουν την δώρη ταινία «Ιστορίες για Αγρίους». Έξι αυτοτελείς ιστορίες στην Αργεντινή της κρίσης προβάλλουν την καθημερινότητα από την οπτική του κόσμου από τα κάτω. Κι

επειδή στα χρόνια της παγκοσμιοποίησης ο καπιταλισμός δεν φείδεται στην διασπορά των κρίσεων του, μπορούμε και εμείς από την μεριά μας, εδώ στην άλλη άκρη της υδρογείου, να τις διαβάσουμε απόλυτα. Και επιπλέον να γελάσουμε με αυτές. Όχι όμως γιατί είναι αστειές.

Αλλά γιατί οι αλήθειες που αφηγούνται οι συγκεκριμένες ιστορίες είναι δυνατές και μας αφορούν. Αλήθειες με τις οποίες η πλειοψηφία ταυτίζεται και συμφωνεί. Αλήθειες όμως, που όπως στον πόλεμο, πεθαίνουν κι εδώ πρώτες στα καθημερινά δελτία των οκτώ. Και όχι μόνο. Άγριες αλήθειες που ακριβώς επειδή είναι κοινός τόπος για την πλειοψηφία του κόσμου, προκαλούν το γέλιο σε μια διαδικασία αυτογνωσίας.

Εκρήξεις

Η ανισότητα, η αδικία, οι απαιτήσεις των κοινωνιών που ζούμε προκαλούν άγχος και κατάθλιψη σε πολλούς ανθρώπους. Ενίοτε, κάποιοι από αυτούς ξεσπούν. Ξεσπούν με μικρές προσωπικές αλυσιδωτές εκρήξεις που είτε θα οδηγήσουν τις γενικότερες εξελίξεις προς μια μεγάλη αλλαγή, είτε θα εκφυλιστούν σε ατομικές εκτονώσεις.

Τί κρύβεται πίσω από μια αεροπειρατεία; Μπορεί κανείς να μιλά για τέτοια θέματα μετά τις 11/9 χωρίς δέος; Οι τοκογλύφοι στην κρίση, είναι σωστό να δολοφονούνται από τα θύματά τους; Γιατί να χάνουμε την ψυχραιμία μας όταν οδηγούμε, διαπλη-

κτιζόμενοι ως ταξικοί εχθροί; Η απόδοση δικαιοσύνης, είναι ανάλογη της οικονομικής επιφάνειας; Το παρκάρισμα σε μια πόλη σήμερα, μπορεί να εκπροσωπεί τις νεοφιλελεύθερες ιδέες στην πράξη; Οι κοινωνικές συμβάσεις ενός καθόλα αξιοπρεπή γάμου, μπορούν να ανατραπούν από τους νεόνυμφους;

Όλα αυτά απαντιούνται στις έξι αυτοτελείς ιστορίες που μας αφηγείται η ταινία. Έξι ιστορίες από την Αργεντινή του σήμερα. Μιας κοινωνίας που το κοινό στην Ελλάδα μπορεί να αναγνωρίσει χωρίς δυσκολία, για να μην πω να ταυτιστεί κιόλας. Μιας κοινωνίας σε βαθιά οικονομική κρίση με ότι αυτό συνεπάγεται για την πλειοψηφία του κόσμου.

Ταραντινικής και Αλμοδοβαρικής υφής (ο **Πέδρο Αλμοδόβαρ** άλλωστε συνυπογράφει ως παραγωγός) η ταινία του σκηνοθέτη Ντάμιαν Σιφρόν καταφέρνει να έχει μια δική της κινηματογραφική γραφή. Συνεπικουρούμενος βέβαια σε αυτό και από το καστ της ταινίας που αποτελείται από τους σημαντικότερους αργεντινούς ηθοποιούς, ανάμεσά τους τον **Ρικάρντο Νταρίν** («Εννέα Βασίλισσες» και «Το Μυστικό στα Μάτια της») και την **Μαρία Ονέτο** («Η Ακέφαλη Γυναίκα»). Ενώ τη μουσική υπογράφει ο δύο φορές βραβευμένος με Όσκαρ («Βαβέλ» και «Το Μυστικό του Brokeback Mountain») **Γκουστάβο Σανταολάγια**.

Πάνος Κατσαχιάς

ΘΕΑΤΡΟ

Με μια ξεχωριστή παρουσία, αυτή της 98χρονης συντρόφισσας Κατίνας Σηφακάκη, η Θεατρική Ομάδα Anima παρουσιάζει από την ερχόμενη Δευτέρα 13/10 την παράσταση με τίτλο “Εξοδος” στο Studio Μαυρομιχάλη στα Εξάρχεια.

Η αμιγώς γυναικεία θεατρική ομάδα μετά την περσινή επιτυχία της παράστασης “Ιούλιος Καίσαρας: Scripta Femina” συνεχίζει “την θεατρική έρευνά της πάνω στην ανάδειξη της γυναικείας οπτικής και στην άρθρωση ενός ισότιμου γυναικείου λόγου”.

“Πρόκειται για μια παράσταση με προφανή τα πολιτικά στοιχεία. Σε μια τέτοια περίοδο ο καλλιτέχνης δεν μπορεί να αναπαράγει απλά την αισθητική και την θεματολογία των σίριαλ, έχει καθήκον να κάνει τον θεατή να σκεφτεί. Στην περσινή παράσταση προσπαθήσαμε να αναδείξουμε την γυναικεία οπτική σε περιόδους που έχουν καταγραφεί με την καταλυτική παρουσία των ανδρών. Στη φετινή μας δουλειά εστιάσαμε στη θέση της γυναίκας μέσα σε μια ένοπλη σύγκρουση. Ειδικά για την περίοδο της αντίστασης έχουμε μάθει να ακούμε την ιστορία από τη μεριά των ανδρών. Θέλαμε να εστιάσουμε στην γυναικεία παρουσία, στο πώς οι γυναίκες αντιμετώπισαν τέτοιες περιόδους και τις τόσες δυσκολίες στην καθημερινότητα”, τονίζει μιλώντας στην Ε.Α. η **Ρουμπίνη Μοσχοχωρήτη** σκηνοθέτιδα της παράστασης.

Το κείμενο της παράστασης αποτελείται από αφηγηματικά κείμενα, μονολόγους, αλλά και αληθινές μαρτυρίες γυναικών που έδρασαν σε συγκρούσεις σε όλη την νεότερη ελληνική ιστορία. Από την επανάσταση του 1821, μέχρι τον πόλεμο του 1940, τον εμφύλιο αλλά και μέχρι σήμερα.

“Η παράσταση διαπραγματεύεται το ερώτημα: Εγώ θα έβαζα σε κίνδυνο την ζωή μου για κάτι μεγαλύτερο και ανώτερο από το ατομικό; Ερώτημα άκρως επίκαιρο και κρίσιμο, ειδικά σε περιόδους κρίσης όπως αυτή που διανύουμε”, τονίζεται στην ανακοίνωση που εξέδωσαν οι συντελεστές της παράστασης.

INFO

Από 13 Οκτώβρη και κάθε Δευτέρα και Τρίτη στις 9μμ.
Μαυρομιχάλη 134, Εξάρχεια, τηλ: 210-6453.330.
www.animatheatre.gr

Η Κατίνα Σηφακάκη στο Μαξιστικό Βιβλιοπωλείο. Στη φωτό πάνω με τις ηθοποιούς της παράστασης

ΠΟΙΗΣΗ Για ποιά “Αλλαγή”;

Πριν από λίγες μέρες πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις σε 100 περίπου χώρες και σε 450 πόλεις σε ένα παγκόσμιο γεγονός με τίτλο: "100 χιλιάδες ποιητές για την Αλλαγή". Πρόκειται για ποιητικές κατά κύριο λόγο εκδηλώσεις, που έγιναν, όπως αναφέρεται "για την προώθηση της σοβαρής κοινωνικής και πολιτικής αλλαγής".

Καταρχήν, έχω όλη την καλή διάθεση να χαιρετίζω τις κοινωνικές ανησυχίες του καλλιτεχνικού κόσμου γιατί ο καλλιτέχνης οφείλει να αφουγκράζεται την κοινωνική αδικία και να δρα συλλογικά για την αναίρεσή της, όμως, στη συγκεκριμένη περίπτωση, υπάρχουν ορισμένες ενστάσεις:

-Τι εννοούμε όταν λέμε σοβαρή κοινωνική και πολιτική αλλαγή; Μια εκλογική αντικατάσταση των κυβερνήσεων με άλλες, που υπόσχονται μια φιλολαϊκή πολιτική συμπεριλαμβάνοντας και ορισμένες ακραίες συντηρητικές παρατάξεις; Μια βίαιη ανατροπή του κοινωνικού συστήματος και μια προσπάθεια ανοικοδόμησης ενός νέου συστήματος χωρίς εκμετάλλευση;

-Στις περισσότερες χώρες οι εκδηλώσεις των 100 χιλιάδων ποιητών για την αλλαγή περιορίστηκαν στο να αναγνώσουν κείμενα και να απαγγείλουν ποιήματα για την ειρήνη δίνοντας άμεσα έναν πασιφιστικό χαρακτήρα στο γεγονός. Χωρίς να παραγνωρίζω το ότι υπάρχουν χώρες,

που βρίσκονται αυτό τον καιρό σε εμπόλεμη κατάσταση, θεωρώ την κοινωνική αλλαγή ως κάτι πλατύτερο από μια γενική διακήρυξη για την ειρήνη.

-Ειδικότερα στην Ελλάδα, όπου ο όρος "Αλλαγή" παρέμπει σε παλιότερες ψηφοθηρικές πρακτικές, οι εκδηλώσεις δείχνουν να προετοιμάζουν το έδαφος της διάδοχης κατάστασης στην κυβέρνηση. Έχουμε βιώσει τέσσερα χρόνια κρίσης, ανεργίας και φτώχειας και έχουμε επανειλημμένα δει ότι μια πολιτική αλλαγή δεν συνεπάγεται απαραίτητα και μια κοινωνική αλλαγή.

Συμπερασματικά, θα ήταν, ίσως, προτιμότερο να οργανωνόνταν αυθόρμητες κινητοποιήσεις όχι για την αφηρημένη αλλαγή, αλλά για τα συγκεκριμένα προβλήματα, που βιώνουμε καθημερινά. Για παράδειγμα, μια πορεία καλλιτεχνών ενάντια στον φασισμό, που αναπτύσσεται επικίνδυνα στις αναπτυσσόμενες χώρες. Η κοινωνική αλλαγή δεν έρχεται από εκδηλώσεις κατευθυνόμενες από μεγαλοεκδότες και πολιτικά συμφέροντα, αλλά με γνήσια συμπαράσταση στον αγώνα του απλού καθημερινού ανθρώπου ενάντια στην εκμετάλλευση.

Χάρης Παπαδόπουλος

Ασχολείται με την ποίηση από τα εφηβικά του χρόνια και έχει εκδώσει μέχρι σήμερα 5 ποιητικές συλλογές.

Μαθητικές κινητοποιήσεις

Οι αντιδράσεις των μαθητών ενάντια στο Νέο Λύκειο και την Τράπεζα Θεμάτων, έχουν αρχίσει να παίρνουν χαρακτηριστικά καθημερινών κινητοποιήσεων και καταλήψεων σε αρκετές πόλεις της χώρας. Από την προηγούμενη βδομάδα μια σειρά από λύκεια αλλά και γυμνάσια διαδηλώνουν και διεκδικούν λεφτά για την παιδεία, προσλήψεις εκπαιδευτικών, την κατάργηση της τράπεζας θεμάτων, την επίλυση στο ζήτημα μεταφοράς από και προς τα σχολεία.

Ειδικά σε επαρχιακές περιοχές το πρόβλημα της μετακίνησης είναι πολύ μεγάλο. Πολλοί μαθητές αναγκάζονται να πάρουν ΚΤΕΛ για να πάνε στο σχολείο, την ίδια στιγμή που τα κόμιστρα αυξάνουν και που πολλές οικογένειες δε μπορούν να πληρώσουν ούτε το εισιτήριο των αστικών συγκοινωνιών.

Παράλληλα η έλλειψη βιβλίων οδηγεί χιλιάδες παιδιά να μένουν πρακτικά χωρίς βιβλία. Στη Λάρισα, τη Λαμία, την Καλαμάτα, την Κορινθία, την Αρκαδία και τη Θεσσαλονίκη έχουν ξεκινήσει καταλήψεις. Στην Αθήνα σε διάφορα σημεία γίνεται το ίδιο. Όπως λένε για παράδειγμα οι μαθητές του ΕΠΑΛ Κορωπίου που έκαναν κατάληψη για τέσσερις μέρες, στο συγκεκριμένο σχολείο πηγαίνουν μαθητές από όλα τα Μεσόγεια, πληρώνοντας καθημερινά πάνω από τρία ευρώ στα ΚΤΕΛ. Ξεκίνησαν την κατάληψη διεκδικώντας δωρεάν μεταφορά.

Πορεία

Αντίστοιχα στα μουσικά και καλλιτεχνικά σχολεία, στα ειδικά σχολεία που πηγαίνουν παιδιά με αναπηρία, υπάρχει το ίδιο πρόβλημα. Στις 2 Οκτώβρη οργανώθηκε πορεία στο κέντρο της Αθήνας από τους μαθητές των παραπάνω σχολείων, με τη συμμετοχή των συλλόγων γονέων. Έγινε μια δυναμική κινητοποίηση με εκατοντάδες διαδηλωτές όπου οι μαθητές των μουσικών σχολείων συνέδεσαν τα συνθήματα με τη μουσική, φέρνοντας τα όργανά τους και παίζοντας κατά τη διάρκεια της πορείας φτάνοντας από την πλατεία Κλαυθμώνος στο Σύνταγμα, όπως μας μεταφέρει η Μαίρη από το Μουσικό Λύκειο Αλίμου.

Στα μέσα του Οκτώβρη οργανώνεται πανελλαδική κινητοποίηση των καλλιτεχνικών σχολείων και της πανελληνίας συνομοσπονδίας γονέων, «αν μέχρι τότε δεν έχει λυθεί το ζήτημα της μεταφοράς και των προσλήψεων καθηγητών», όπως αναφέρει η Ένωση Γονέων Καλλιτεχνικού Σχολείου Γέρακα στη διαδικτυακή της σελίδα.

Φαίνεται πως η ήδη ετοιμόρροπη κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων που πνέει τα λοίσθια έχει να αντιμετωπίσει ένα ακόμα πρόβλημα αυτό το φθινόπωρο, αυτό της αντίστασης της νεολαίας. Στο πλευρό των φοιτητών που αντιστέκονται ενάντια στις διαγραφές, μπαίνουν σιγά σιγά οι μαθητές και οι γονείς τους. Συντονισμένα μπορούν να δώσουν τη χαριστική βολή στην κυβέρνηση που διαλύει την παιδεία την ίδια ώρα που στέλνει βόμβες στη Συρία.

Ε.Π.

Αποχαιρετισμός στο σύντροφο Γιάννη Κωστόπουλο

Με μεγάλη θλίψη αλλά και αποφασιστικότητα να συνεχίσουμε να παλεύουμε, αποχαιρέτησαμε τη Δευτέρα 6 Οκτώβρη, στο νεκροταφείο της Πάτρας, το σύντροφο Γιάννη Κωστόπουλο. Ο Γιάννης έφυγε από τη ζωή το ξημέρωμα του Σαββάτου 4 Οκτώβρη, μετά από τη δήμενη σχεδόν μάχη που έδωσε να κρατηθεί στη ζωή μετά το τροχαίο ατύχημα που είχε το καλοκαίρι, στο οποίο μάλιστα χάθηκε και η αγαπημένη του σύντροφος Λίτσα Χουσαίκου.

«Η εργατική τάξη και η Αριστερά έχασαν έναν σπουδαίο αγωνιστή και έναν υπέροχο άνθρωπο. Ο Γιάννης μπορεί να έφυγε αλλά η ζωντάνια του, η αποφασιστικότητά του, το βαθύ ενδιαφέρον και η ανησυχία του για τις ανάγκες όλων των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων αυτού του κόσμου θα συνεχίσουν να μας συντροφεύουν», αναφέρει η ανακοίνωση των συντρόφων από την «Ανταρσία στην Πάτρα», το αντικαπιταλιστικό σχήμα στο οποίο συμμετείχε ο ίδιος παίζοντας μάλιστα πρωταγωνιστικό ρόλο τόσο στην ίδρυση του όσο και στις μάχες.

«Ο σύντροφος Γιάννης έδωσε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στον αγώνα πρώτα μέσα από τις γραμμές του ΚΚΕ και στην συνέχεια σαν ανένταχτος συνδικαλιστής των Παρεμβάσεων στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Αν και πρωτοστάτησε στους αγώνες του

κλάδου του δεν έλειψε από καμία άλλη μάχη. Πάλεψε ενεργά και αποφασιστικά ενάντια στα ναρκωτικά, τον ρατσισμό, τον φασισμό, τον πόλεμο...

Όσοι βρεθήκαμε μαζί του μέσα στην Δημοτική Κίνηση Ανταρσία στην Πάτρα, θα θυμόμαστε για πάντα την τόλμη του, την επιμονή του να έχουμε στραμμένα τα μάτια μας στον κόσμο που αγωνίζεται, να αφουγκραζόμαστε τις αγωνίες του.

Πίστη

Και πιο πολύ θα θυμόμαστε την ακλόνητη πίστη στην δυνατότητα να οικοδομηθεί μια άλλη κοινωνία απαλλαγμένη από την βαρβαρότητα αυτής. Νιώθουμε περήφανοι που βαδίσουμε μαζί του. Εκφράζουμε τη συμπάρσταση και τα θερμά μας συλλυπητήρια στα παιδιά, την οικογένεια και τους αμέτρητους φίλους του».

Στην κηδεία του παραβρέθηκαν εκατοντάδες φίλοι και σύντροφοί του. Αγωνιστές από όλη την αριστερά της Πάτρας. Από την ΑΝΤΑΡΣΙΑ, το ΚΚΕ και το ΣΥΡΙΖΑ. Από την Κεντρική Επιτροπή του ΣΕΚ, το παρών έδωσε ο Γιάννης Αγγελόπουλος. Πάρα πολλοί εκπαιδευτικοί από την ΕΛΜΕ που όλοι τον εκτιμούσαν για την αγωνιστικότητά του και την παρουσία του σε όλες τις μάχες, όπως είπε μια συναδέλφισσά του την ώρα της κηδείας αποχαιρετώντας τον. Πλήθος κόσμου από πολιτιστικούς

συλλόγους και άλλες συλλογικότητες, αλλά και από το δημοτικό σχήμα στο οποίο αφιερώθηκε το τελευταίο διάστημα.

Στην ομιλία του στην ιδρυτική συνέλευση της «Ανταρσία στην Πάτρα», ο Γιάννης μεταξύ άλλων είχε πει: «Ξέρουμε πάρα πολύ καλά πλέον πως αν υπάρχει ένας τρόπος για να γυρίσουν πίσω οι χιλιάδες απολυμένοι συνάδελφοί μας σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, για να βρουν δουλειά τα παιδιά μας, για να έχουμε αξιοπρεπή παιδεία, υγεία, ζωή, δεν υπάρχει άλλος δρόμος από τους αγώνες μας.

Γι' αυτό στηρίζω την Ανταρσία στην Πάτρα, γιατί πιστεύω ακράδαντα πως ο μοναδικός τρόπος για να μπορέσουμε να μεγαλώσουμε τις δυνάμεις μας είναι να απλωθούμε παντού. Και όταν με ρωτούν, μα πώς βρίσκεις τη δύναμη για να

συμφωνείς με τόσο δύσκολους και άνισους αγώνες όπως η απεργία διαρκείας των εκπαιδευτικών ή το δύσκολο κατέβασμά μας εδώ στην Πάτρα στις δημοτικές εκλογές, εγώ απαντώ πως σκέφτομαι πόσο άνιση ήταν η απεργιακή μάχη που έδιναν μέσα στα μαύρα χρόνια της ναζιστικής κατοχής, οι εργάτες τριατατικοί για να μπορέσουν να μην πεθάνουν της πείνας αυτοί και οι οικογένειες τους. Εμείς βρισκόμαστε σε πολύ καλύτερη κατάσταση. Άρα δεν έχουμε καμία δικαιολογία».

Συνεχίζουμε λοιπόν, χωρίς καμιά δικαιολογία, να παλεύουμε ενάντια στην εκμετάλλευση. Να πάμε πιο κοντά στην κοινωνία για την οποία ο σύντροφος Γιάννης πάλεψε σε όλη του τη ζωή.

Ελλή Πανταζοπούλου

Πράσινο, όχι τσιμέντο

«Κάτω τα χέρια από το πράσινο» φωνάζουν οι κάτοικοι του Αιγάλεω, κόντρα στην προσπάθεια τσιμεντοποίησης της περιοχής «Μπαρουτάδικο» από τη Δημοτική Αρχή. Πρόκειται για το άλσος του Αιγάλεω, μια από τις λίγες περιοχές πρασίνου στα δυτικά προάστια, την οποία η τοπική αρχή θέλει να «αξιοποιήσει» για την κατασκευή του 5ου βρεφονηπιακού σταθμού της πόλης.

Εδώ και πολύ καιρό οι κάτοικοι μέσα από συνελεύσεις και δράσεις δίνουν μάχη ενάντια σε αυτό. Ξεκαθαρίζουν πως δεν είναι καθόλου αντίθετο με την κατασκευή του παιδικού σταθμού. Προτείνουν όμως άλλα σημεία, όπου είναι εφικτή η κατασκευή του χωρίς να καταστραφεί η περιοχή του Μπαρουτάδικου.

Στις 10 Σεπτέμβρη οι κάτοικοι πέτυχαν μια πρώτη νίκη όταν η κινητοποίησή τους κατάφερε να σταματήσει τις μπουλντόζες του Δήμου που έφτασαν για να γκρεμίσουν την παιδική χαρά του άλσους ούτως ώστε να ξεκινήσουν οι εργασίες. Την ίδια στιγμή που εκατοντάδες σταθμοί σε όλη τη χώρα, 11 από αυτούς στο Δήμο του Αιγάλεω, υπολειμματούν λόγω των περικοπών και των απολύσεων, ο δήμαρχος αντί να προσλάβει προσωπικό, επιτίθεται σε ελεύθερους χώρους πρασίνου. Η συνέλευση κατοίκων «Μπαρουτάδικο SOS», το δημοτικό σχήμα «Ρήγμα στα Δυτικά» και άλλες ομάδες και συλλογικότητες καλούν σε συνεχή δράση υπεράσπισης του χώρου λέγοντας καθαρά πως δε θα επιτρέψουν την τσιμεντοποίηση.

Κάτω τα χέρια από τους αγωνιστές

Αναβολή για τις 6 Φλεβάρη 2015 πήρε η δίκη του αγωνιστή Θανάση Αγαπητού και των δυο συναδέλφων του από τη Θεσσαλονίκη που δικάζονται για τη συμμετοχή τους στην κινητοποίηση ενάντια στη φιάστα Φούχτελ και Δημάρχων κατά της διάρκειας της ΔΕΘ το 2013. Δεκάδες φορείς και σωματεία ζητούν την αθώωσή τους, η οποία αποδείχτηκε στην πρώτη δίκη, ασκήθηκε όμως στη συνέχεια έφεση από τον εισαγγελέα ακυρώνοντας την απόφαση.

Στις 10 Οκτώβρη δικάζεται στη Λάρισα ο αγωνιστής Γρηγόρης Τσιλιμαντός ο οποίος συνελήφθη τον Απρίλη του 2014 μετά την κινητοποίηση στη Δομοκό ενάντια στη δημιουργία φυλακών υψίστης ασφαλείας. Συνελήφθη μέσα στο πούλμαν επιστρέφοντας στη Θεσσαλονίκη με ψευδείς κατηγορίες.

Στις 13 Οκτώβρη αναμένεται να δικαστεί αστυνομικός της ομάδας ΔΕΛΤΑ ο οποίος χτύπησε με την μηχανή του και στη συνέχεια πέρασε με αυτήν πάνω από την Αγγελική Κουτσουμπού, μέλος του ΕΕΚ κατά τη διάρκεια της πορείας για τον Αλέξη Γρηγορόπουλο, στις 6 Δεκέμβρη του 2009.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Τέχνη (παραλία Νέας Χώρας) 7μμ Αθήνα, Οκτώβρης 1944: η Απελευθέρωση και η Αριστερά
Ομιλήτρια: Κατερίνα Καλταμπάση

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ Αθήνα, Οκτώβρης 1944: η Απελευθέρωση και η Αριστερά
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΡΕΘΥΜΝΟ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 Στέκι πολιτιστικών ομάδων Πανεπιστημίου Κρήτης 8μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Ζήσης Καλλιμάνης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 Στέκι πολιτιστικών ομάδων Πανεπιστημίου Κρήτης 8μμ
Εργατική αντίσταση και Αριστερά στην Ευρώπη
Ομιλήτης: Δημήτρης Καρατζάς

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Κύτταρο 7μμ Αθήνα, Οκτώβρης 1944: η Απελευθέρωση και η Αριστερά
Ομιλήτης: Τάσος Παπαδιώτης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΒΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ 65-67 (Τριών Ιεραρχών) 7μμ Εργατική αντίσταση και Αριστερά στην Ευρώπη
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Σπιρτόκουτο 7μμ 1944 – Η απελευθέρωση
Ομιλήτης: Βασίλης Στεφανιδής

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Δολίχη (Δημητρακοπούλου 51) 7.30μμ
Ο ρόλος της επαναστατικής εφημερίδας
Ομιλήτρια: Στέλλα Μυριαιώτη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Δολίχη (Δημητρακοπούλου 51) 7.30μμ
Μαρξισμός – θεωρία και πράξη
Ομιλήτης: Νεκτάριος Δαργάκης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Μαρία Μπολοβίνα

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ 1968 (Θησέως και Αγ.Πάντων) 7μμ Η σοσιαλδημοκρατία πριν το 1914
Ομιλήτης: Λούκας Χμιελέβσκι

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 Εργατικό Κέντρο 7μμ Πώς νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτρια: Ράνια Κούτσικου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 Στοά Σάρκα, Α΄ κτίριο, Β΄ όρ. 8μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Τσοκάντα

ΠΕΡΙΔΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 κοινωνικός χώρος (Κολοκοτρώνη 32Α) 7μμ 1944 – Η απελευθέρωση
Ομιλήτης: Μιχάλης Πέππας

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Στέκι 7.30μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλήτης: Αλέξης Κούρτης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Τριώτα (Μετρό Αγ. Αντώνης) 7.30μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο για το σοσιαλισμό;
Ομιλήτρια: Μαρία Ωρολόγα

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 Κίνημα στην Πόλη (Τραυλαντώνη & Καλλιστράτους) 7μμ Η σοσιαλδημοκρατία πριν το 1914
Ομιλήτρια: Νεφέλη Πετρούτσου

ΕΞΑΡΧΕΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Κούνια (Θεμιστοκλέους 43) 7.30μμ
Πώς συνεχίζουμε τη μάχη ενάντια στο φασισμό – Οργανώνουμε τις 11-12 Οκτώβρη
Ομιλήτρια: Μαρία Γρυσμπολάκη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Κούνια (Θεμιστοκλέους 43) 7.30μμ 1944 – Η Απελευθέρωση
Ομιλήτρια: Πωλίνα Γρυσμπολάκη

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ Η εργατική τάξη σήμερα
Ομιλήτης: Μιχάλης Βερβέρης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Όσσις 7μμ Το ενιαίο μέτωπο
Ομιλήτης: Νίκος Τουρνάς

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Άνεμος 6μμ Αντιφασιστικό φθινόπωρο
Ομιλήτης: Μηνάς Αζά

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Κανθάθ 8μμ Το δημοψήφισμα στη Σκωτία
Ομιλήτης: Μανώλης Μανουσarıδης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 Στέκι Εκτός Σχεδίου 6μμ Μέση Ανατολή – Νέες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις
Ομιλήτης: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Blue 8μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Ερνέστο 6μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Μαρία Γεωργάκα

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 Στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7.30μμ Εργατικοί αγώνες, για την κλιμάκωση και το συντονισμό
Ομιλήτης: Χρήστος Μάραντος

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Κοσμικών 7.30μμ 1944 – Η Απελευθέρωση
Ομιλήτρια: Διοτίμα Χριστοπούλου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ Το κίνημα στο Χονγκ Κονγκ
Ομιλήτης: Μάνος Νικολάου

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 Αίθουσα Εκτός των Τειχών 7.30μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Δήμητρα Τζάκου

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΝΟΤΙΟ ΚΕΝΤΡΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Τσιού (Λαθένους – Καμαράκι) 7μμ Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτης: Γιάννης Μακαρώνας

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΒΟΡΕΟ ΚΕΝΤΡΟ)

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 καφέ Έχουμε και Λέμε 7.30μμ Μέση Ανατολή – νέες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις
Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

• ΠΕΜΠΤΗ 9/10 Στέκι Ρήξη και Ανατροπή 8μμ
Οι εξελλίξεις στο Ιράκ
Ομιλήτης: Μανώλης Σπαθής
• ΠΕΜΠΤΗ 16/10 Στέκι Ρήξη και Ανατροπή 8μμ Το ενιαίο μέτωπο
Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 καφέ Quiz 7μμ Εργατική αντίσταση και αριστερά στην Ευρώπη
Ομιλήτης: Πέτρος Μπίγκος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ Αθήνα, Οκτώβρης 1944 – Η Απελευθέρωση και η Αριστερά
Ομιλήτης: Νίκος Φούρλας

ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 κοινωνικός χώρος (Κολοκοτρώνη 32Α) 7μμ 1944 – Η Απελευθέρωση
Ομιλήτρια: Ευγενία Ποντικού

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 Δημαρχείο 7μμ Πώς νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 κυλικείο Δημαρχείου 7μμ Η Απελευθέρωση και η Αριστερά
Ομιλήτης: Παναγιώτης Ζουγανέλης

ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Κώστας Τορπουζίδης

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Ο ρόλος της επαναστατικής εφημερίδας
Ομιλήτης: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 καφέ El Viaje 6.30μμ 1944 – Η απελευθέρωση
Ομιλήτης: Κυριάκος Αλυσσαβάκης

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 γραφεία ΕΛΜΕ(Γκράβα) 7μμ Μαρξισμός – θεωρία και πράξη
Ομιλήτρια: Εύα Ζουγανέλη

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 καφέ Μαγαζί 6.30μμ Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 Στέκι (Βάρναλη 66) 7.30μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Βαγγέλης Παπαδόγιαννης

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 καφέ Πλάτων 7.30μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Στέλλα Μυριαιώτη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 καφέ πλ. Αγ. Ελευθέριου 7μμ Μαρξισμός – θεωρία και πράξη
Ομιλήτρια: Έλενα Τζίκα

ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/10 Στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ Εργατική αντίσταση και Αριστερά στην Ευρώπη
Ομιλήτης: Αντώνης Φώσκολος

ΒΟΛΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/10 Θόλος 8μμ Εργατική αντίσταση και Αριστερά στην Ευρώπη
Ομιλήτρια: Αλήδα Μαζονάκη
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/10 Θόλος 8μμ Η σοσιαλδημοκρατία πριν το 1914
Ομιλήτης: Δημήτρης Στεφανάκης

Στις σχοηές

ΑΣΚΤ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 κυλικείο 1μμ Η Διεθνής Αντιφασιστική Συνάντηση – Οργανώνουμε τον αντιφασιστικό ξεσηκωμό 11-12 Οκτώβρη
Ομιλήτρια: Ελίζα Κρίκωνη

ΤΒ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/10 εσωτ. αίθριο (ΣΓΤΚΣ) 1μμ Αναρχισμός – μια μαρξιστική κριτική
Ομιλήτης: Λούκας Χμιελέβσκι

ΤΒ ΠΕΡΑΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/10 κυλικείο 12μμ Βάση και εποικοδόμημα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΑΝΤΒΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/10 αίθριο2μμ Ρόζα Λούξεμπουργκ, η επανάστατρια που ξεκίνησε τη ρήξη με το ρεφορμισμό
Ομιλήτης: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΦΜΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/10 κυλικείο Μαθηματικού 1μμ Η αντίσταση και η αριστερά και Ελλάδα και Ευρώπη
Ομιλήτης: Πέτρος Μπίγκος

ΦΛΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 13/10 εντευκτήριο 2μμ Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλήτρια: Σύλβια Κατρινάκη

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυη

ΠΕΜΠΤΗ 9/10

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλ. Αγ.Θωμά Γουδί 6.30μμ ΧΑΝΙΑ πλ. Αγοράς 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/10

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 5.30μμ ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΙΟ 7μμ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Βερόπουλος 7.30μμ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Αμπελοκήπων 6μμ ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 7μμ ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλ. Γαρδένια 6.30μμ ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 7.30μμ ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ πλ. Ηρώων 7μμ ΙΛΙΟΝ πλατεία 7μμ ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ ΑΓ . ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ πλατεία 6.30μμ ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 6.30μμ ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία 6.30μμ ΒΡΙΑΛΗΣΣΙΑ Μετρό Δουκ. Πλακεντίας 6.30μμ ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 6.30μμ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 7μμ ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό ΦιΞ 6.30μμ ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 6.30μμ ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 6.30μμ **ΗΡΑΚΛΕΙΟ** Λιοντάρια 6.30μμ **ΞΑΝΘΗ** πλατεία Αντίκα 7.30μμ **ΓΙΑΝΝΕΝΑ** Νομαρχία 6μμ **ΡΕΘΥΜΝΟ** Παλιά Πόλη 6.30μμ **ΞΑΝΘΗ** πλατεία Αντίκα 7.30μμ **ΒΟΛΟΣ** Αγ. Νικόλαος 6μμ **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ** Δημαρχείο 6.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΕΝΤΡΟ Τοιμοσκή και Ναυαρίνου 6.30μμ ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ. Οσίας Ξένης 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11/10

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11.30πμ ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ ΚΥΨΕΛΗ πλατεία – Γερμανός 11πμ ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσιού 11πμ ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 11πμ Everest ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάνετ 11πμ ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11πμ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μες **ΠΑΤΡΑ** πλ. Ολγα 10πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επταλόφου 11πμ ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΙΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 11πμ

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος **Διευθυντής:** Γκαργγκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Έλλη Πανταζοπούλου, Γιώργος Πίπτας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Δ. Λυγίζος

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί **Γραφεία:** Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια **e-mail:** ergatikí@otenet.gr **τηλ.:** 210 5241001, **fax:** 2105227177 **Διεύθυνση:** **Αλληλογραφία:** ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την

ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ΄ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Ανταπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργά-

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Έκλεισαν φέτος 25 χρόνια από το καλοκαίρι του 1989, τότε που η Αριστερά συμμετείχε σε κοινές κυβερνήσεις, αρχικά με τη Νέα Δημοκρατία και στη συνέχεια με την ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ στα πλαίσια της «Οικουμενικής» κυβέρνησης Ζολώτα. Στις εκλογές του Ιούνη του 1989 ο ενιαίος Συνασπισμός, στον οποίο συμμετείχαν το ΚΚΕ και η ΕΑΡ (η απόγονος του παλιού ΚΚΕ εσωτερικού), κέρδισε 13% και έγινε ρυθμιστικός παράγοντας των πολιτικών εξελίξεων. Ο Χαρίλαος Φλωράκης από το ΚΚΕ και ο Λεωνίδας Κύρκος από την ΕΑΡ συναντήθηκαν με τον Μητσοτάκη και προχώρησαν στο σχηματισμό συγκυβέρνησης. Λίγους μήνες αργότερα στην παρέα προστέθηκε και το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου.

Στα 25 χρόνια που πέρασαν από τότε οι ηγεσίες της Αριστεράς, στέκονται αμήχανα μπροστά στο 1989, χωρίς καμιά αυτοκριτική ούτε από το ΚΚΕ, ούτε από τον ΣΥΡΙΖΑ, αποφεύγοντας συστηματικά να δώσουν απαντήσεις τόσο για τις αιτίες που οδήγησαν σε αυτή την επιλογή, όσο και για τις συνέπειές της. Κι όμως, ο τότε γενικός γραμματέας του ΚΚΕ, ο Φλωράκης, είχε δηλώσει στο συγγραφέα της βιογραφίας του: «Το 1989, όσο δύσκολη χρονιά ήταν για το διεθνές κομμουνιστικό κίνημα, τόσο ήταν μια μεγάλη χρονιά για την Αριστερά στη χώρα μας».

Κι από την πλευρά του είχε δίκιο. Μετά από σχεδόν μισό αιώνα κατατρεγμών και διωγμών, ήταν η πρώτη φορά από τη συμμετοχή υπουργών του ΕΑΜ στην κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» μετά την Απελευθέρωση το 1944, που πρωτοκλασάτα στελέχη της Αριστεράς σαν τον Φλωράκη και τον Κύρκο, όχι μόνο έπαιξαν κεντρικό ρόλο στη δημιουργία μιας κυβέρνησης, αλλά βρέθηκαν να κατέχουν και υπουργικές θέσεις, όπως ο Κουβέλης (ΕΑΡ) στο υπουργείο Δικαιοσύνης και ο Δραγασάκης (τότε ΚΚΕ) στο Εμπορίου και μετά στο Εθνικής Οικονομίας.

Κριτική

Στην πραγματικότητα, η «μεγάλη χρονιά για την Αριστερά» ήταν το ξεκίνημα της μεγαλύτερης κρίσης της. Το φθινόπωρο αποχώρησε ομαδικά η ΚΝΕ (και έτσι ξεκίνησε το ΝΑΡ), ακολούθησε η διάσπαση του ενιαίου Συνασπισμού σε ΚΚΕ και ΣΥΝ, και στις εκλογές του 1993 το συνολικό ποσοστό της Αριστεράς έπεσε στο μισό του Ιούνη του 1989.

Γι' αυτό, σήμερα που μπαίνει με έντονο τρόπο η προοπτική μιας κυβέρνησης «με κορμό την Αριστερά», έχει σημασία να δούμε πόση αξία έχουν οι υποσχέσεις για μη συνεργασία με τους «μνημονιακούς» ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, χωρίς μια ουσιαστική κριτική ανάλυση του 1989.

Σίγουρα το 1989 δεν ήταν μια «συ-

Μητσοτάκης, Φλωράκης και Κύρκος την εποχή της Οικουμενικής

1989 “Οικουμενική” ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΚΚΕ-ΣΥΝ!

νομωσία» της Αριστεράς και της Δεξιάς με στόχο να συκοφαντηθεί ο Ανδρέας Παπανδρέου, όπως πάντα υποστήριζαν οι ηγεσίες του ΠΑΣΟΚ. Τα σκάνδαλα στα οποία ήταν μπλεγμένα πρωτοκλασάτα στελέχη του ΠΑΣΟΚ ήταν υπαρκτά, και ακόμα πιο υπαρκτή ήταν η ραγδαία απομάκρυνσή του από τις «σοσιαλιστικές» διακηρύξεις του 1981 και η δεξιά στροφή του μετά από δυο τετραετίες στην κυβέρνηση. Τα σημάδια αυτής της δεξιάς μετατόπισης είχαν φανεί πολύ πριν: από τους πρώτους μήνες της πρώτης κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ εγκαταλείφθηκε η κεϋνσιανή οικονομική πολιτική, ακολούθησε το φρενάρισμα των μισθών και η απόπειρα επιβολής περιορισμού των συνδικάτων από τον Αρσένη, για να καταλήξει στην άγρια λιτότητα που επέβαλε ο Σημίτης σαν υπουργός Εθνικής Οικονομίας το 1985. Το ΠΑΣΟΚ προσαρμοζόταν στη νεοφιλελεύθερη επέλαση που αποκτούσε ορμή διεθνώς με επικεφαλής τον Ρήγκαν και τη Θάτσερ.

Όμως δεν ήταν μια ευθύγραμμη πορεία. Το 1987 ο Σημίτης εξαναγκάστηκε σε παραίτηση και το ΠΑΣΟΚ βάδισε προς τις εκλογές του 1989 με υποσχέσεις για παροχές. Από τη μια, αυτή η αλλαγή πορείας είχε να κάνει με την κρίση που χτύπησε τα διεθνή χρηματιστήρια τον Οκτώβριο του 1987 και υποχρέωσε τις κυβερνήσεις να ακολουθήσουν επεκτατικές δημοσιονομικές πολιτικές για να αποφύγουν την ύφεση. Αλλά, ο καθοριστικότερος παράγοντας ήταν το ξέσπασμα ενός μεγάλου απεργιακού κύματος ενάντια στη λιτότητα του Σημίτη. Για δυο χρό-

νια, 1985-87, η οργή της εργατικής τάξης εκφράστηκε με τεράστιες, αλλά γραφειοκρατικά ελεγχόμενες 24ωρες πανεργατικές απεργίες. Η ΓΣΕΕ είχε διασπαστεί, η σφραγίδα είχε μείνει στα χέρια της πιστής στο ΠΑΣΟΚ διορισμένης διοίκησης, αλλά ο πραγματικός έλεγχος ανήκε στη συνεργασία των διαφωνούντων της ΠΑΣΚΕ (ΣΣΕΚ), και των παρατάξεων της Αριστεράς (ΕΣΑΚ και ΑΕΜ).

Απεργίες διαρκείας

Όμως, από την άνοιξη του 1987 αυτό το κίνημα άρχισε να ξεχειλίζει σε απεργίες διαρκείας. Δυναμικές απεργίες με μαχητικές απεργιακές φρουρές που έδιναν μάχες με τα ΜΑΤ ξέσπασαν στους Δήμους, στους εκπαιδευτικούς, στη ΔΕΗ, στις τράπεζες και κατάφεραν να σπάσουν το πάγωμα των μισθών παρά τους συμβιβασμούς των ηγεσίων τους. Αυτές τις αναγκαστικές υποχωρήσεις προσπαθούσε ο Α. Παπανδρέου να εμφανίσει σαν «απλοχεριά» της κυβέρνησής του.

Έχει μεγάλη σημασία να θυμηθούμε αυτούς τους αγώνες γιατί αποτελούν τη ζωντανή διάψευση για τις θεωρίες που διατύπωναν τότε οι αριστερές ηγεσίες (και με παραλλαγές συνεχίζουν να το κάνουν και σήμερα) ότι η εργατική τάξη είχε ενσωματωθεί στην πρώτη οκταετία του ΠΑΣΟΚ και άρα ήταν μοιραίο η Αριστερά να αναζητήσει αλλού «νέες μήτρες» ή συμμαχίες για την ανάπτυξη της. Όμως, η εργατική τάξη όχι μόνο δεν ήταν ενσωματωμένη ή απογοητευμένη, αλλά ριζοσπαστικο-

ποιόταν προς τα αριστερά, όπως είχε φανεί στις δημοτικές εκλογές του 1986, όταν τα ψηφοδέλτια συνεργασίας του ΚΚΕ με τους αντάρτες του ΠΑΣΟΚ σάρωσαν, δημιουργώντας «κόκκινα στεφάνια» στις εργατογειτονιές γύρω από την Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και τον Πειραιά.

Ποια ήταν η ανταπόκριση των ηγεσιών της Αριστεράς; Στις 1 Μάρτη του 1987, την ίδια εποχή που οι επιστρατευμένοι απεργοί των Δήμων έπαιζαν ξύλο με τα ΜΑΤ στις χωματερές, ο Ριζοσπάστης έγραφε: «Απέναντι σε μια κυβέρνηση ελάχιστα διατεθειμένη να κάνει πίσω στην εισοδηματική της πολιτική, θα ήταν αφελής όποιος βασιζόταν μόνο στα γιουρούσια της πρωτοπορίας». Και ένα χρόνο αργότερα, στην απεργία των εκπαιδευτικών το Μάη του 1988 επαναλάμβανε: «Μερικά γιουρούσια την περίοδο των εξετάσεων και μάλιστα με τη μορφή απεργίας διαρκείας, θα οδηγούσαν τον αγώνα των εκπαιδευτικών σε απομόνωση και πολύ πιθανά σε άμεσο αδιέξοδο».

Η υποτίμηση των εργατικών αγώνων ήταν η επίσημη πολιτική του ΚΚΕ, όπως αποκρυσταλλώθηκε στο 12ο Συνεδριό του το Μάη 1987. Η τελική Απόφαση του συνεδρίου αφού τόνιζε ότι «δεν πρέπει να είμαστε υπερασπιστές οποιουδήποτε αιτήματος προβάλλεται από μη κεφαλαιοκρατικές δυνάμεις», προειδοποιούσε τα μέλη το κόμματος να αποφύγουν «την ευκολία στη λήψη αποφάσεων για απεργιακούς αγώνες» και «την προκήρυξη βεβιασμένων κινητοποιήσεων».

Επιστέγασμα της στροφής του

12ου Συνεδρίου ήταν η συμφωνία ΚΚΕ - ΕΑΡ και η δημιουργία του ενιαίου ΣΥΝ. Καθώς πλησίαζαν οι εκλογές, ο Φλωράκης τον Οκτώβριο του 1988, απαντούσε ως εξής σε ερώτημα σχετικό με τις εκλογικές συνεργασίες: «Τώρα, τι ανακατατάξεις θα γίνουν, κανείς δεν μπορεί να προβλέψει. Εμείς πιστεύουμε ότι η χώρα μας δεν θα μείνει χωρίς κυβέρνηση. Κάποια κυβέρνηση θα 'χει. Εκεί ανάλογα θα καθορίσουμε τη στάση μας».

Βαθιά κρίση

Με τέτοιες πολιτικές τοποθετήσεις άνοιξε ο δρόμος για τη συγκυβέρνηση ΝΔ-ενιαίου ΣΥΝ το καλοκαίρι του 1989. Το αποτέλεσμα ήταν η Αριστερά να χάσει 120.000 ψήφους στις επόμενες εκλογές τρεις μήνες αργότερα – και παρόλα αυτά να συμμετέχει ξανά στην «Οικουμενική» μαζί με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Στις τρίτες συνεχόμενες εκλογές, την άνοιξη του 1990, ο Μητσοτάκης πήρε – ισχνή είναι αλήθεια – αυτοδυναμία, και η Αριστερά βυθίστηκε σε βαθιά κρίση.

Γιατί οδηγήθηκαν τόσο δεξιά τα κόμματα της κοινοβουλευτικής αριστεράς; Η «ερμηνεία» ότι η ευθύνη ανήκει σε δεξιά στελέχη του ΚΚΕ εκείνης της εποχής, σαν τον Ανδρουλάκη, τη Δαμανάκη, τον Αλαβάνο ή τον Δραγασάκη που σε συνεργασία με τον Κύρκο και τον Κουβέλη της ΕΑΡ παρέσυραν το κόμμα, δεν στέκει ούτε στο ελάχιστο. Γιατί η πολιτική που ακολουθούσαν ήταν η πολιτική της κεντρικής ηγεσίας όπως διαμορφώθηκε όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Προφανώς, ένας καθοριστικός παράγοντας ήταν η επιρροή του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης, που τότε με τον Γκορμπατσόφ στην ηγεσία του βρισκόταν στην κορύφωση του ανοίγμάτος του στις «ιδέες της αγοράς». Από αυτή την άποψη, το ΚΚΕ πλήρωσε ακριβά την άκριτη υποστήριξή του στον «υπαρκτό σοσιαλισμό», την οποία συνεχίζει και σήμερα, άσχετα αν τώρα θεωρεί τον Γκορμπατσόφ «προδότη» και τον Στάλιν «θεμελιωτή του σοσιαλισμού».

Όμως, μόνο αν σταθούμε στο ρεφορμιστικό χαρακτήρα του ΚΚΕ, του ενιαίου ΣΥΝ τότε, ή του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα, μπορούμε να κατανοήσουμε τις συμπεριφορές τέτοιων κομμάτων. Το υπόβαθρο είναι κοινό: για τα κόμματα αυτά η εργατική τάξη δεν είναι το υποκείμενο της κοινωνικής αλλαγής, αλλά απλά μια συνιστώσα στην πολυσυλλεκτική πολιτική των συμμαχιών τους. Και το αστικό κράτος δεν είναι θεσμός που πρέπει να ανατραπεί, αλλά εργαλείο που μπορεί κοινοβουλευτικά να κατακτηθεί και να μεταρρυθμιστεί σε «φιλεργατική κατεύθυνση».

Ο αγώνας για μια Αριστερά απαλλαγμένη από αυτές τις αυταπάτες είναι ξανά επίκαιρος.

Κώστας Πίπτας

Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση

Το Μάη του 1898 η 27χρονη Ρόζα Λούξεμπουργκ, μεταφέρει την επαναστατική της δράση από την Πολωνία στην Γερμανία όπου εγκαθίσταται και προσχωρεί στο Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα (SPD), το μεγαλύτερο κόμμα της αριστεράς που εκείνη την περίοδο βρίσκεται σε μια ιστορική καμπή της εξέλιξής του.

Ο Εντουαρντ Μπερνστάιν, ένας από τους βασικούς ηγέτες του κόμματος, είχε ήδη στα «Προβλήματα Σοσιαλισμού» διατυπώσει για πρώτη φορά καθαρά την θέση ότι ο σοσιαλισμός δεν θα έρθει με ανατροπή του καπιταλισμού, αλλά σαν αποτέλεσμα κοινωνικών μεταρρυθμίσεων και σταδιακών αλλαγών μέσα στον ίδιο τον καπιταλισμό.

Η Ρόζα Λούξεμπουργκ βρέθηκε στην πρώτη γραμμή της σύγκρουσης με αυτές τις ιδέες που ανέτρεπαν την επαναστατική παράδοση που είχαν αφήσει πίσω τους ο Μαρξ και ο Ενγκελς. Η πολεμική της, μια σειρά από άρθρα, σημειώσεις, διαλέξεις δημοσιεύτηκε ολοκληρωμένα το 1900 στο βιβλίο κοινωνική «Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση».

Οι ιδέες του Μπερνστάιν, που και τότε συμεριζόνταν πολλοί ακόμα στην ηγεσία του SPD, θυμίζουν σε πολλά τις θεωρίες που άνησαν ξανά πριν 15-20 χρόνια, για την «παγκοσμιοποίηση» του καπιταλισμού που είχε βρει τρόπο να «λύνει» τα προβλήματά του μέσα από τον «εκσυγχρονισμό».

Ο Μπερνστάιν πίστευε ότι μια γενική κατάρρευση του καπιταλισμού γίνεται όλο και πιο απίθανη λόγω της ανάπτυξής του, καθώς το καπιταλιστικό σύστημα δείχνει όλο και μεγαλύτερη προσαρμοστικότητα. Ο Μαρξ είχε κάνει λάθος: ο "σύγχρονος" κόσμος είχε βρει τρόπους να αποφεύγει τις οικονομικές κρίσεις (που τον είχαν ταλανίσει τις προηγούμενες δεκαετίες) μέσα από τα μονοπώλια, τις τράπεζες, τις νέες τεχνολογίες, την κρατική παρέμβαση.

Η παραγωγή διαφοροποιείται συνεχώς με το πιστωτικό σύστημα να διογκώνεται, οι συγκοινωνίες βελτιώνονται, νέες επιχειρήσεις κολοσσοί μαζικοποιούν την παραγωγή, νέοι κλάδοι της οικονομίας διευρύνουν τις αγορές, ο καπιταλισμός συνεχώς αναπτύσσεται. Οι ανώνυμες εταιρίες με τις μετοχές και τα χρηματιστήρια είχαν ήδη αντικαταστήσει τον παλιό καπιταλιστή-ιδιοκτήτη-αφεντικό στην κορυφή των μεγάλων επιχειρήσεων ενώ οι τραπεζικοί οργανισμοί γίνονταν τα εργαλεία συγκέντρωσης και εξάπλωσης του κεφαλαίου - αμβλύνοντας τους ανταγωνισμούς, θεωρούσε ο Μπερνστάιν.

Ταυτόχρονα το προλεταριάτο, μπορούσε να κερδίζει συνεχώς περισσότερα εργασιακά και δημοκρατικά δικαιώματα, υποστήριξε. Τα συνδικάτα, με τον αγώνα τους για τις αυξήσεις, περιόριζαν ολοένα και περισσότερο την εκμετάλλευση, ενώ όλο και μεγαλύτερα στρωμάτων εργατών μετακινούνται στη μεσαία τάξη.

Για τον Μπερνστάιν, τέλος, η αστική δημοκρατία γινόταν ολοένα και πιο "πραγματική και ουσιαστική". Η σοσιαλιστική ανατροπή θα ερχόταν σαν αποτέλεσμα κοινωνικών μεταρρυθμίσεων μέσα από τον κοινοβουλευτικό δρόμο.

Λογικό συμπέρασμα όλων αυτών ήταν ότι το SPD θα έπρεπε να στηρίζει την καπιταλιστική συσσώρευση αφού σε τελική ανάλυση λειτουργεί προωθητικά για την υπόθεση της εργατικής τάξης, να οργανώνει ταυτόχρονα την εργατική τάξη σε συνδικάτα, ώστε οι εργαζόμενοι να αποκτούν περισσότερα δικαιώματα και τέλος να κερδίζει τις απαραίτητες πλειοψηφίες μέσα στο κοινοβούλιο ώστε να μπορέσει να επιβάλλει μεταρρυθμίσεις που σταδιακά θα οδηγήσουν στον σοσιαλισμό.

«Στο Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση» η Ρόζα απαντάει στον Μπερνστάιν και την δεξιά πτέρυγα του SPD και στα τρία σκέλη αυτού του συλλογισμού.

Αλλαγές

Η Ρόζα δεν αμφισβητούσε τις αλλαγές στον καπιταλισμό. Χρησιμοποιώντας την θεωρία του Μαρξ, εξηγούσε ότι ο καπιταλισμός είναι ένα άναρχο σύστημα που όσο αναπτύσσεται τόσο οξύνονται οι αντιθέσεις του. Θεωρούσε ότι τα μονοπώλια, η επέκταση του τραπεζικού συστήματος, η κρατική παρέμβαση, δεν εξαφανίζουν την αναρχία στην οικονομική παραγωγή που διέπει το καπιταλιστικό σύστημα. Αντίθετα απλώνουν και οξύνουν τους ανταγωνισμούς, μεταφέροντάς τους σε παγκόσμιο επίπεδο.

Όπως και ο Λένιν, έβλεπε την αντίφαση, πως το μυστικό της "επιτυχίας" του καπιταλισμού στην αυγή του 20ου αιώνα, ο ιμπεριαλισμός, η εξάπλωση στις αποικίες που είχε δώσει μια απρόσμενη διέξοδο στα κέρδη και τις επενδύσεις των επιχειρήσεων, (όχι και τόσο) μακροπρόθεσμα θα αποδεικνυόταν ακόμα πιο καταστροφικός. Αντί να συγκρούονται ανταγωνιστικές επιχειρήσεις για την μοιρασιά της αγοράς, θα συγκρούονταν τα ραγδαία ανα-

πτυσσόμενα κράτη, σε κολοσσιαίο επίπεδο, όπως έδειξε ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος, μερικά χρόνια αργότερα.

Εξίσου λανθασμένη ήταν η εικόνα της σταδιακής κατάργησης της εκμετάλλευσης που ζωγράφιζε ο Μπερνστάιν, μέσα από τη συνδικαλιστική δράση. "Τα συνδικάτα", έγραφε η Ρόζα, "δεν είναι παρά η οργανωμένη αντίσταση της εργατικής δύναμης ενάντια στις επιθέσεις του κέρδους". Τα συνδικάτα προστατεύουν τους εργάτες από τον μεταξύ τους ανταγωνισμό. Η αποστολή τους είναι να διαπραγματεύονται συλλογικά τις τιμές στις οποίες οι εργάτες θα πουλάνε την εργατική τους δύναμη. Αλλά αυτό, όσο σημαντικό και αν είναι, δεν έχει καμιά σχέση με της κατάργηση της μισθωτής εργασίας. Όσο και να ανέβουν τα μεροκάματα το αφεντικό θα συνεχίζει να είναι αυτό που ελέγχει την παραγωγή σε όλα τα επίπεδα.

«Ολες οι αντιθέσεις της σημερινής κοινωνίας είναι αποτέλεσμα του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής. Αν αυτός ο τρόπος παραγωγής αναπτύσσεται παρά πέρα στην μέχρι τώρα δοσμένη κατεύθυνση, τότε αναπτύσσονται παρά πέρα όλες οι συνέπειές του. Οι αντιθέσεις θα κορυφώνονται και θα οξύνονται αντί να αμβλύνονται» έγραφε η Ρόζα.

Η ίδια δεν έζησε για να δει τα γραπτά της να επιβεβαιώνονται στο οικονομικό μπουμ της δεκαετίας του '20 που πλήρωσε σκληρά η ανθρωπότητα με το κραχ του '29, την ύφεση και ό,τι επακολούθησε την δεκαετία του '30.

Ούτε στους "θεσμούς της δημοκρατίας" μπορούν να στηρίζονται οι εργάτες, υποστήριζε η Ρόζα. Ο Μπερνστάιν ξεχνάει, ότι η εξουσία των καπιταλιστών δεν στηρίζεται στον έλεγχο του κοινοβουλίου, του «ορνιθώνα του αστικού κοινοβουλευτισμού», όπως το ονόμαζε η Ρόζα, αλλά στον έλεγχο της οικονομίας. «Το ίδιο το γεγονός της εκμετάλλευσης δεν στηρίζεται σε κάποιο νομικό διάταγμα αλλά στο καθαρό οικονομικό γεγονός της εμφάνισης της εργατικής δύναμης σαν εμπόρευμα...»

«Οι κατά τη μορφή δημοκρατικοί θεσμοί γίνονται κατά το περιεχόμενο όργανα των συμφερόντων της κυρίαρχης τάξης. Αυτό εκδηλώνεται χειροπιαστά με το γεγονός ότι μόλις η δημοκρατία παρουσιάσει την τάση να απαρνηθεί τον ταξικό της χαρακτήρα και να μεταβληθεί σε όργανο των πραγματικών λαϊκών συμφερόντων, οι δημοκρατικές μορφές θυσιάζονται από την ίδια την μπουρζουαζία και το κράτος της».

Αυτόν τον «σεβασμό των κοινοβουλευτικών θεσμών», τον πλήρωσε πολύ ακριβά το γερμανικό και παγκόσμιο προλεταριάτο, αν αναλογιστεί κανείς ότι το SPD συνέχισε να δίνει όρκους πίστης σε αυτόν, ακριβώς τη στιγμή που η άρχουσα τάξη της Γερμανίας τελείωνε με την Δημοκρατία της Βαϊμάρης και παρέδι-

δε την εξουσία στον Χίτλερ και τους ναζί.

Για την Ρόζα, ο δρόμος για τον σοσιαλισμό δεν πέραγε μέσα από τους διαδρόμους του κοινοβουλίου, αλλά μέσα από τον έλεγχο των μέσων παραγωγής από την εργατική τάξη και την δημιουργία των δικών της οργάνων των εργατικών συμβουλίων - ιδέες που πρόλαβε να δει να παίρνουν σάρκα και οστά στον γύρο των επαναστάσεων που πυροδότησε η Οκτωβριανή Επανάσταση.

«Όποιος κηρύσσεται υπέρ της νομοθετικής μεταρρύθμισης σ' αντικατάσταση και σε αντίθεση προς την κατάληψη της πολιτικής εξουσίας και της κοινωνικής ανατροπής, στην πραγματικότητα δεν επιλέγει έναν πιο ήρεμο, πιο ασφαλή και βραδύ δρόμο προς τον ίδιο σκοπό, αλλά έναν άλλο σκοπό...» έγραφε χαρακτηριστικά η Ρόζα.

Χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι η ίδια υποτιμούσε τις μεταρρυθμίσεις που καλυτερεύουν την ζωή της εργατικής τάξης μέσα στον καπιταλισμό. Υπερασπιζόταν τις μεταρρυθμίσεις, αλλά τονίζοντας ότι «η νομοθετική μεταρρυθμιστική εργασία δεν περικλείει μέσα της μια δική της ανεξάρτητη από την επανάσταση, κινητήρια δύναμη, κινείται μέσα σε κάθε ιστορική περίοδο αποκλειστικά πάνω στην γραμμή της προηγούμενης ανατροπής...»

«Η πρόθεση για την κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας από το προλεταριάτο πρέπει να προπορεύεται μπροστά από τον συνδικαλιστικό και τον κοινωνικό-μεταρρυθμιστικό αγώνα σαν άστρο που οδηγεί...» εξηγούσε σε άλλο σημείο.

Στις σημερινές συνθήκες, της οικονομικής κρίσης, της φτώχειας και της ανεργίας, της όξυνσης των ανταγωνισμών και των πολέμων, της κρίσης του ιμπεριαλισμού και της άνοδος του φασισμού - τώρα που όπως λέει και το τραγούδι η Ιστορία αρχίζει να καίει σαν πυρωμένο σίδερο- η απάντηση που έχει να δώσει η Αριστερά στο δίλημμα μεταρρύθμιση ή επανάσταση είναι καθοριστικής σημασίας.

Κυριάκος Μπάνος

Διαβάστε επίσης

**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

Φειδίου 14 τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr

Γράμματα από το Χονγκ - Κονγκ

Ένα κίνημα με ρίζες

Ημαζική κινητοποίηση του κόσμου στο Χονγκ- Κονγκ έχει την αφετηρία της στις δηλώσεις της Νομοθετικής Επιτροπής της Κινεζικής κυβέρνησης σε σχέση με τον τρόπο διεξαγωγής των εκλογών του Χονγκ- Κονγκ το 2017. Το Χονγκ- Κονγκ πέρασε στον έλεγχο της Κίνας το 1997, ενώ μέχρι τότε ήταν αποικία της Αγγλίας. Από εκείνη την περίοδο εφαρμόστηκε το σχήμα “μία χώρα, δύο συστήματα” που σήμαινε πως το Χονγκ- Κονγκ διατηρεί την αυτονομία του από την Κίνα στα ζητήματα τοπικής διακυβέρνησης, ενώ υπάρχει κοινή εξωτερική πολιτική και άμυνα.

Οι δηλώσεις του περασμένου Αυγούστου δικαίωσαν το αίτημα του κόσμου για την εκλογή του τοπικού κυβερνήτη, κόντρα στη μέχρι τώρα κατάσταση όπου ο κυβερνήτης διοριζόταν από την κινεζική κυβέρνηση. Το πρόβλημα σε αυτή την ιστορία προκύπτει από το γεγονός πως να μην θα γίνουν οι εκλογές, οι υποψήφιοι παρ’ όλα αυτά θα προέλθουν από μια λίστα που η ίδια η κυβέρνηση θα φτιάξει, με τη βοήθεια μιας ειδικής επιτροπής, (στην οποία συμμετέχουν καπιταλιστές, πολιτικοί και λοιποί υπέρμαχοι του Πεκίνου) που εδρεύει στο Χονγκ- Κονγκ αλλά δεν είναι καθόλου ανεξάρτητη από τις επιταγές της κυβέρνησης.

Ο τωρινός κυβερνήτης είναι επίσης “εκλεγμένος” από τη συγκεκριμένη επιτροπή, υποστηρικτής του Πεκίνου και “κρυφό” μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος. Ο λόγος που ο κόσμος θέλει να τον ανατρέψει είναι ότι έδωσε εντολή στην αστυνομία να διαλύσει τη διαδήλωση στις 28 Σεπτεμβρίου με τη χρήση χημικών. Αυτό εξόργισε τον κόσμο.

Αρχικά οι κινητοποιήσεις ξεκίνησαν από τη νεολαία. Οι ενώσεις των φοιτητών που περιλαμβάνουν τους φοιτητές όλων των πανεπιστημίων της πόλης, μαζί με την πρωτοβουλία των μαθητών scholarism, που δημιουργήθηκε το 2012 ενάντια στις «μεταρρυθμίσεις» στην παιδεία, κάλεσαν σε μια βδομάδα δράσης με κορύφωση τη διαδήλωση της 22ης Σεπτεμβρίου. Σε εκείνη τη διαδήλωση έκαναν κατάληψη της πλατείας δίπλα στα κυβερνητικά κτίρια. Τότε ήταν που η αστυνομία ξεκίνησε την τρομοκρατία με τη μαζική χρήση χημικών και σπρέι πιπεριού ενάντια στους ειρηνικούς διαδηλωτές. Αυτό ξεσήκωσε την οργή και ο κόσμος άρχισε να βγαίνει στους δρόμους σε συμπαράσταση στη νεολαία και ενάντια στον κυβερνήτη. Εκείνη τη μέρα ξεκίνησαν και οι καταλήψεις δημόσιων χώρων, κυρίως πλατειών, δημιουργών-

Για πάνω από μια βδομάδα το Χονγκ- Κονγκ ζει σε ρυθμούς πανκινητοποίησης με εκατοντάδες χιλιάδες κόσμον να πλημμυρίζουν τους δρόμους και να καταλαμβάνουν πλατείες γύρω από τα κυβερνητικά κτίρια. Οι διαπραγματεύσεις του Συνδικάτου των φοιτητών και των ακτιβιστών του Occupy Central με τον κυβερνήτη το περασμένο Σαββατοκύριακο 4 και 5 Οκτώβρη, δε λήξαν με κάποια σαφή δέσμευση από τη μεριά του κυβερνήτη ή της Κινεζικής κυβέρνησης σε σχέση με τα αιτήματα των διαδηλωτών. Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε δύο ανταποκρίσεις που εξηγούν το που έχει τις ρίζες του αυτό το κίνημα και τι δυνατότητες ανοίγονται για τη συνέχισή του, αλλά και για την αριστερά εκεί.

τας το Occupy Central. Με αυτό τον τρόπο οι καταλήψεις εξαπλώθηκαν συντονισμένα και σε άλλα σημεία της πόλης, όχι μόνο στο κέντρο.

Διαδηλωτές

Υπάρχουν διάφορες πολιτικές ομάδες που προσπαθούν να παρέμβουν σε αυτό το κίνημα. Διάφορα κόμματα που πρεσβεύουν τη δημοκρατία κρατώντας ίσες αποστάσεις με την κυβέρνηση, τα έχουν βρει σκούρα σε αυτή τη διαδικασία καθώς οι διαδηλωτές κρατούν συνειδητά απόσταση από αυτούς. Κομμάτια της διεθνιστικής αριστεράς συμμετέχουν, όχι όμως οργανωμένα αλλά σαν άτομα.

Όλο αυτό μπορεί να οδηγήσει σίγουρα σε ένα καινούριο κίνημα νεολαίας, μαχητικό. Οι ρίζες για αυτό υπάρχουν. Βρίσκονται στις κινητοποιήσεις του 2010 όπου χιλιάδες άνθρωποι αντιστάθηκαν στο φτιάξιμο ενός τεράστιου αυτοκινητόδρομου οργανώνοντας συγκεντρώσεις, πορείες και καταλήψεις κτιρίων. Βρίσκονται επίσης στο μεγάλο κίνημα που αναφέραμε πριν σε σχέση με τις μεταρρυθμίσεις στην Παιδεία. Το 2010 ανακοινώθηκε η μετατροπή στο πρόγραμμα των σχολείων και των πανεπιστημίων με σκοπό να συμπεριληφθούν σε αυτό οι “αξίες” της εθνικής ταυτότητας, της δέσμευσης στο κράτος

και μια σειρά άλλες. Αυτό προκάλεσε μια σειρά αντιδράσεων στις οποίες πρωτοστάτησε το Συνδικάτο Εκπαιδευτικών, που περιλαμβάνει όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, οι οποίοι έκαναν λόγο για εντολές της κινεζικής κυβέρνησης και για παρεμπόδιση της αυτονομίας του Χονγκ- Κονγκ. Τότε δημιουργήθηκε και η πρωτοβουλία των μαθητών που σήμερα παίζει κεντρικό ρόλο στις κινητοποιήσεις.

Υπάρχει επίσης μια βαθιά διαμάχη ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις και αφορά την οικονομική ανισότητα. Γι’ αυτό ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί αυτό το κίνημα χτίζοντας πλατιά αλληλεγγύη ανάμεσα στους συμμετέχοντες, είναι πολύ έξυπνος. Δημιουργεί συμμάχους μέσα στην τοπική κοινωνία.

Αυτή τη στιγμή είναι δύσκολο να αναπυχθεί η επαναστατική αριστερά, πρόκειται όμως για μια πολύ καλή ευκαιρία να ξεκινήσουν οι συζητήσεις μέσα στην αριστερά για να μπορέσει να συνδεθεί η μάχη ενάντια στον αυταρχισμό, με αυτήν ενάντια στον κρατικό καπιταλισμό της Κίνας. Αυτό θα μπορέσει να επηρεάσει ολόκληρη τη ριζοσπαστική γενιά των νέων, η οποία σήμερα παλεύει για να αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο ζει και να πάει τη συζήτηση και τις διεκδικήσεις ένα βήμα παραπέρα.

Βίνσεντ Σουνγκ

Πρωταγωνιστεί ο απλός κόσμος

Οι πρώτες διαδηλώσεις που έγιναν στο Χονγκ-Κονγκ ξεκίνησαν από τους φοιτητές. Αμέσως όμως κέρδισαν την υποστήριξη και το σεβασμό όλου του κόσμου. Στο Χονγκ- Κονγκ ο σεβασμός προς τους μεγαλύτερους είναι αναπόσπαστο κομμάτι της κουλτούρας. Χωρίς να σημαίνει ότι δε συμβαίνει το αντίστροφο. Τώρα όμως η νεολαία φαίνεται πρωτοπόρα και άξια σεβασμού σε όλους.

Το κίνημα αυτό ονομάζεται η “επανάσταση της ομπρέλας”. Αυτό γιατί η ομπρέλα είναι πολύ χρήσιμη στην καθημερινότητα, είναι σαν σύμβολο για τους πολίτες εδώ. Ταυτόχρονα, αυτές τις μέρες οι ομπρέλες πέρα από τον ήλιο και τη βροχή, προστατεύουν και από τα δακρυγόνα. Δίνουν επίσης έναν αλληγορικό συμβολισμό καθώς ο κόσμος λέει: είμαστε τόσο ενωμένοι και συσπειρωμένοι όπως όταν αρχίζει να βρέχει και οι ομπρέλες ανοίγουν όλες μαζί.

Αυτή η εξέγερση δεν ήρθε από το πουθενά. Εδώ και 17 χρόνια οι κάτοικοι του Χονγκ-Κονγκ, το οποίο είναι το πολιτικο-οικονομικό κέντρο της Ασίας, περιμένουν την “άδεια” από την κυβέρνηση της Κίνας για το δικαίωμα στο να εκλέγουν οι ίδιοι τον κυβερνήτη τους. Το 2004 ήρθε η πρώτη απογοήτευση όταν ανακοινώθηκε από το Πεκίνο ότι το Χονγκ- Κονγκ δεν είναι ακόμα έτοιμο να εκλέξει μόνο του τον κυβερνήτη. Αυτό μετατέθηκε για το 2007, όπου πάλι οι συνθήκες δεν ήταν “ευνοϊκές”. Το 2012 τα ίδια, ενώ το 2017 υποτίθεται ότι αυτό θα συμβεί.

Κοροϊδία

Τον περασμένο Αύγουστο όμως ανακοινώθηκε από την κυβέρνηση πως οι υποψήφιοι για τη θέση του κυβερνήτη θα επιλεγούν από αυτήν. Η αίσθηση ότι τους κοροϊδεύουν πυροδότησε όλη αυτή την εξέγερση.

Πέρα από την τρομερή μαζικότητα των διαδηλώσεων, υπάρχει ένα ακόμα πολύ δυνατό χαρακτηριστικό. Ο τρόπος που οργανώνονται. Υπάρχουν βάρδιες που αποφασίζονται στις συνελεύσεις όπου μαζεύεται το Occupy Central και αφορούν στην καθαριότητα, την περιφρούρηση, τη διατήρηση του χώρου. Κανένας δε θέλει να καταστραφεί η πόλη από τις επιθέσεις της αστυνομίας. Και φροντίζουν όλοι μαζί γι’ αυτό. Επίσης έχουν διαμορφώσει ένα μεγάλο χώρο όπου οι μαθητές κάθονται και διαβάζουν για το σχολείο την επόμενη μέρα, προστατευμένοι. Στις 29 και 30 Σεπτεμβρίου σε πολλούς χώρους δουλειάς ο κόσμος δήλωσε άδεια για να κατέβει στις διαδηλώσεις, ενώ τις δυο επόμενες μέρες που υπήρχε αργία η συμμετοχή έφτασε στο ζενίθ.

Το λάθος που έκανε η κυβέρνηση είναι ότι ξεκίνησε την καταστολή από την πρώτη στιγμή, ελπίζοντας ότι οι ειρηνικοί διαδηλωτές θα τρομοκρατηθούν και θα φύγουν.

Η ψεύτικη προπαγάνδα και η επίθεση στα ιντερνετικά μέσα δικτύωσης είναι τρομερή. Είναι χαρακτηριστικό ότι η 1η Οκτώβρη είναι εθνική γιορτή και τα μέσα παρουσίαζαν ότι ο κόσμος που πλημμύριζε τους δρόμους είχε βγει έξω για να γιορτάσει! Δε μπορείς να κοινοποιήσεις κάτι για ό,τι συμβαίνει εκεί. Ανεβάξεις στα μέσα δικτύωσης και σε 5 λεπτά η ανάρτησή σου δεν υπάρχει!

Αυτό το κίνημα δεν είναι απλά δυσaráσκειας, είναι κίνημα που ο απλός κόσμος μαζικά διεκδικεί να καθορίσει την καθημερινότητά του και να παίξει ενεργό ρόλο στις εξελίξεις.

Μαρία Λεούση, εργαζόμενη στο Χονγκ- Κονγκ

Αντίσταση στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στη Μέση Ανατολή

ΤΟΥΡΚΙΑ

Το πράσινο φως για την ενεργή συμμετοχή της Τουρκίας στις στρατιωτικές επιχειρήσεις της “Συμμαχίας των Προθύμων” σε βάρος των Τζιχαντιστών του “Ισλαμικού Κράτους” (ISIS) έδωσε την περασμένη βδομάδα η Τουρκική Εθνοσυνέλευση. Η απόφαση εξουσιοδοτεί την κυβέρνηση όχι μόνο να θέσει στη διάθεση των “προθύμων” τις στρατιωτικές βάσεις της Τουρκίας αλλά ακόμα και να στείλει χερσαίες δυνάμεις στο έδαφος του Ιράκ ή της Συρίας.

Αυτό δεν σημαίνει ότι ο Ερντογάν και ο Νταβούτογλου, ο πρόεδρος και ο πρωθυπουργός της Τουρκίας, έχουν εγκαταλείψει την ατζέντα τους για την περιοχή. Η ίδια η απόφαση δεν εξουσιοδοτεί την κυβέρνηση απλά να αναλάβει στρατιωτική δράση ενάντια στην ISIS: την εξουσιοδοτεί να αναλάβει στρατιωτική δράση, ακόμα και με τη χρήση χερσαίων δυνάμεων, ενάντια σε όλες τις “τρομοκρατικές οργανώσεις”. Η πιο επικίνδυνη “τρομοκρατική οργάνωση” στην περιοχή, σύμφωνα με τα τουρκικά επιτελεία, δεν είναι η ISIS αλλά το ΡΚΚ, το Κουρδικό Εργατικό Κόμμα του (φυλακισμένου από το 1999) Αμπντούλάχ Οσαλάν και οι σύμμαχοί του στη Συρία. Μια βδομάδα πριν από την ψηφοφορία στην Τουρκική Εθνοσυνέλευση ο Ερντογάν εγκάλεσε τη “διεθνή κοινότητα” για την αδιαφορία που δείχνει τόσα χρόνια απέναντι στο ΡΚΚ:

“Τώρα που εμφανίζεται μια τρομοκρατική οργάνωση σαν το Ισλαμικό Κράτος κινητοποιείστε. Γιατί δεν κινητοποιηθήκατε ενάντια σε μια τρομοκρατική οργάνωση σαν το ΡΚΚ? Γιατί δεν το καταγγέλλετε, γιατί δεν λέτε ‘ελάτε να το καταπολεμήσουμε όλοι μαζί’; “

Το μεσημέρι της Δευτέρας η μαύρη σημαία του Ισλαμικού Κράτους υψώθηκε σε κουρδική πόλη της βόρειας Συρίας, ύστερα από έναν σκληρό πόλεμο τριών εβδομάδων ανάμεσα στις “Λαϊκές Δυνάμεις Άμυνας” (YPG) των Κούρδων και τις δυνάμεις της ISIS. Την περασμένη βδομάδα εκατοντάδες Κούρδοι από την Τουρκία προσοπίστησαν να φτάσουν στο Κομπανί για να στηρίξουν την άμυνα της πόλης. Η κυβέρνηση της Άγκυρας έστειλε τα MAT να τους σταματήσουν, με δακρυγόνα και γκλομπ, στα σύνορα. Οι YPG είναι το στρατιωτικό τμήμα του PYD (Κόμμα Δημοκρατικής Ένωσης των Κούρδων) που θεωρείται το αδελφό κόμμα του ΡΚΚ στη Συρία.

Πολλοί κατηγορούν την Τουρκία ότι ανέχεται όλους αυτούς τους μήνες (αν δεν στηρίζει κιόλας) την ISIS. Η κυβέρνηση της Τουρκίας είναι ένας από τους πιο αποφασισμένους αντιπάλους του καθεστώτος του Άσαντ της Συρίας. Πριν λίγες μέρες ο ίδιος ο Τζο Μπάιντεν, ο αντιπρόεδρος της αμερικανικής κυβέρνησης, κατηγορήσε τον Ερντογάν ότι “άφησε πάρα πολύ κόσμο να πε-

Αντιπολεμικό συλλαλητήριο το Σάββατο 4 Οκτώβρη στο Λονδίνο

STOP στο νέο ιμπεριαλιστικό πόλεμο στη Μ. Ανατολή STOP στην ελληνική συμμετοχή

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΠΑΤΡΑ
ΠΕΜΠΤΗ 23/10
Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτης: Πάνος Γκαργκάνας
ΡΕΘΥΜΝΟ
ΠΕΜΠΤΗ 23/10
Στέκι Πολιτιστικών ομάδων
Πανεπιστημίου Κρήτης 7μμ
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/10
Παλιά Λαχαναγορά 6μμ
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου
ΧΑΝΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/10
Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Ομιλήτης: Γιάννης Σηφακάκης
ΞΑΝΘΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/10
Πολυτεχνείο—προκάτ 7μμ
Ομιλήτης: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΚΟΜΟΤΗΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ 30/10
Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτης: Παντελής Παναγιωτακόπουλος
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΠΕΜΠΤΗ 30/10
Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/10
Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτης: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ράσει από τα σύνορα” -με άλλα λόγια θεώρησε την Τουρκία υπεύθυνη για τον εξοπλισμό των ένοπλων ομάδων, ανάμεσά τους και της ISIS, που πολεμάνε ενάντια στον Άσαντ. Η δήλωση απείλησε να δημιουργήσει διπλωματικό επεισόδιο -που έληξε τελικά με μια νέα δήλωση του Λευκού Οίκου και ένα τηλεφώνημα του Μπάιντεν. Οι δηλώσεις, όμως, δεν ήταν “γκάφα”: ήταν κομμάτι των πιέσεων των ΗΠΑ πάνω στην Τουρκία για να αλλάξει γραμμή στην αντιμετώπιση της ISIS.

Στροφή

Παρόλο που ο Ερντογάν και ο Νταβούτογλου επιμένουν στην ατζέντα τους, η απόφαση της Εθνοσυνέλευσης αποτελεί πραγματική στροφή για την εξωτερική πολιτική της Τουρκίας. Και οι αμερικανικές πιέσεις ήταν μόνο ένας από τους λόγους που επέβαλλαν αυτή τη στροφή.

Η ίδια η γρήγορη προέλαση της ISIS μετατράπηκε σε πραγματικό κίνδυνο για την Τουρκία. Το Κομπανί απέχει λίγα μόνο χιλιόμετρα από τη μεθόριο. Η απειλή της κατάρτησης της από τους “Τζιχαντιστές” την μετέτρεψε τις προηγούμενες βδομάδες σε πόλη φάντασμα: οι κάτοικοι της την εγκατέλειψαν, πολλοί με κατεύθυνση τα τουρκικά σύνορα. Το “Ισλαμικό Κράτος” ελέγχει τώρα ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της συνοριακής γραμμής Τουρκίας-Συρίας.

Ταυτόχρονα, όμως, η Τουρκία πιέστηκε και από την στάση των ανταγωνιστών της -

που έτρεξαν να ενταχθούν αμέσως στη “Συμμαχία των Προθύμων”. Την περασμένη Κυριακή η “Καθημερινή της Κύπρου” δημοσίευσε μια συνέντευξη με τον **Ιωάννη Κασουλίδη**, τον υπουργό Εξωτερικών της κυβέρνησης Αναστασιάδη. Έχει έλθει η ώρα, είπε, «να δοκιμαστεί στην πράξη ο γεωστρατηγικός ρόλος της Κύπρου ως προκχωρημένο φυλάκιο της ΕΕ και της Δύσης στην ανατολική Μεσόγειο». Οι Βρετανικές βάσεις της Κύπρου παίζουν ήδη σημαντικό ρόλο στις αεροπορικές επιδρομές ενάντια στην ISIS. Πριν λίγες μέρες η κυβέρνηση του Αναστασιάδη παραχώρησε και στη Γαλλία το δικαίωμα να εκτελεί αεροπορικές επιδρομές ενάντια στο Ισλαμικό Κράτος από την Κύπρο.

Ο Κασουλίδης κατηγόρησε ανοιχτά στη συνέντευξή του την Τουρκία ότι στήριξε την ISIS. Με την πολιτική που ακολούθησε, είπε, δημιούργησε ένα «τερατούργημα», το οποίο βρίσκει τώρα μπροστά του.

Η Τουρκία χώνεται τώρα πιο ενεργά και πιο βαθιά στον πόλεμο που μαίνεται στη Συρία και το Ιράκ. Ο κύκλος του αίματος, του θανάτου και της καταστροφής γίνεται με αυτόν τον τρόπο ακόμα μεγαλύτερος. Οι εκπρόσωποι των Κούρδων καταψήφισαν στην Τουρκική Εθνοσυνέλευση την πρόταση του Ερντογάν. Όπως κι εμείς εδώ και στην Κύπρο πρέπει να αντιταχθούμε σε κάθε συμμετοχή στην εκστρατεία του Ομπάμα και των «προθύμων» του.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Οι κανόνες προστασίας των αμάχων δεν θα εφαρμοστούν στις αεροπορικές επιδρομές ενάντια στο “Ισλαμικό Κράτος” σύμφωνα με την τελευταία οδηγία του Λευκού Οίκου.

Οι κανόνες αυτοί είχαν επιβληθεί την περασμένη χρονιά για να καθησυχάσουν τις αντιδράσεις που είχαν προκληθεί από τον τραγικό απολογισμό των βομβαρδισμών, κύρια των μη επανδρωμένων αεροσκαφών (Drones) στο Πακιστάν, την Υεμένη και τη Σομαλία.

Σύμφωνα με μια πρόσφατη κοινή μελέτη των Πανεπιστημίων του Στάνφορντ και του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης, από τα θύματα των επιθέσεων των drones στο Πακιστάν το 98% ήταν άμαχοι. Οι βομβαρδισμοί αυτοί, γράφει η μελέτη, τρομοκρατούν τους πληθυσμούς, άνδρες, γυναίκες και παιδιά 24 ώρες το εικοσιτετράωρο.

Αυτό που κάνει τους βομβαρδισμούς αυτούς τόσο δολοφονικούς (και ταυτόχρονα τόσο μισητούς), σύμφωνα με τη μελέτη, είναι η ταχτική του “διπλού πλήγματος”: το μη επανδρωμένο αεροσκάφος ρίχνει μια ρουκέτα - που ακολουθείται κατά κανόνα, σαδιστικά, από μια δεύτερη, μόλις τα σωστικά συνεργεία αρχίσουν την προσπάθεια ανασυρσης των νεκρών και των τραυματιών από τα ερείπια. Η ιδέα ότι οι βομβαρδισμοί αυτοί κάνουν τον πλανήτη ασφαλέστερο είναι, σύμφωνα με την έκθεση, τουλάχιστον “αμφισβητούμενη”.

Τίμημα

Οι ΗΠΑ, όμως, και οι σύμμαχοί τους δεν ενδιαφέρονται να κάνουν τον “πλανήτη πιο ασφαλή”. Αυτό που τους ενδιαφέρει είναι να τον ελέγξουν -όποιο και αν είναι το τίμημα για αυτό. Και αν δεν μπορούν να τον ελέγξουν, όπως φαίνεται αυτή τη στιγμή στο Ιράκ και τη Συρία, τουλάχιστον να μην επιτρέψουν σε κανέναν άλλο να το κάνει.

Η ISIS δεν ξεπήδησε από το πουθενά: είναι “παιδί” του Πολέμου κατά της Τρομοκρατίας και της κατάληψης του Ιράκ από τις δυνάμεις της “Συμμαχίας των Προθύμων” του Προέδρου Μπους. Ο “στρατολόγος” της ISIS ήταν η σεχταριστική βία των κατοχικών κυβερνήσεων της Βαγδάτης, και κύρια της κυβέρνησης του αλ Μαλίκι, ενάντια στους Σουνίτικους πληθυσμούς του Ιράκ. Ο χρηματοδότης της ISIS ήταν τα συντηρητικά Αραβικά καθεστώτα (με πρώτο και κύριο την Σαουδική Αραβία) που έτρεξαν να στηρίξουν με χρήματα, όπλα και πυρομαχικά κάθε επίδοξο αντικαθεστωτικό πολέμαρχο στη Συρία, με στόχο να μετατρέψουν την επανάσταση - που δεν μπορούσαν να ελέγξουν - σε έναν αιματηρό εμφύλιο πόλεμο.

Τώρα όλοι αυτοί μάς καλούν να συστρατευτούμε μαζί τους για να σταματήσουν την προέλαση της ISIS με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που την δημιούργησαν: με μια νέα “συμμαχία των προθύμων”, με νέους βομβαρδισμούς και μια νέα έκρηξη της σεχταριστικής βίας.

Η ελληνική κυβέρνηση έχει ήδη ενταχθεί στη “συμμορία των προθύμων”. Και έχει ήδη συμφωνήσει με τις ΗΠΑ να παραχωρήσει μια βάση για την απογείωση και προσγείωση των drones που επιχειρούν στη Συρία και το Ιράκ. Αυτό που χρειάζεται από τη μεριά μας είναι να ξαναπιάσουμε το νήμα του αντιπολεμικού κινήματος που δέκα χρόνια πριν γέμιζε με εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές τους δρόμους: όχι στον πόλεμο, όχι στους βομβαρδισμούς.

STOP PRESS.

Τρεις φαντάροι νεκροί στον Βόλο από έκρηξη πυροσωλήνα όλμου την Τρίτη 7/10.

Η πολεμική ετοιμότητα που απαιτεί η ελληνική συμμετοχή στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις κοστίζει ήδη ζωές και εδώ.